İSLAM'IN İNANÇ ESASLARI

"...Ey insanlar, şüphesiz size Rabbinizden hak gelmiştir. Kim hidayet bulursa, o ancak kendi nefsi için hidayet bulmuştur. Kim saparsa, o da, kendi aleyhine sapmıştır..." (Yunus Suresi, 108)

ADNAN OKTAR (HARUN YAHYA)

OKUYUCUYA

• Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 150 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

• Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

• Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

• Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

• Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

• Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

• Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 45.000 resmin yer aldığı toplam 65.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 73 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurtdışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya Külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazançhedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları

yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya Külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türk.e Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

1. Baskı: Mart 2001 / 2. Baskı: Mayıs, 2002 / 3. Baskı: Ekim, 2004
4. Baskı: Ocak 2005 / 5. Baskı: Aralık 2005 / 6. Baskı: Temmuz 2006
7. Baskı: Mart 2009 / 8. Baskı: Nisan 2010 / 9. Baskı: Haziran 2011
10. Baskı: Kasım 2016 / 11. Baskı: Temmuz 2017

ARAŞTIRMA YAYINCILIK
Kayışdağı Mah. Değirmen sokak No: 3
Ataşehir - İstanbul Tel: (0216) 660 00 59

Baskı: Doğa Basım İleri Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
İkitelli Org. Sanayi Bölgesi, Turgut Özal Cad.
Çelik Yenal Endüstri Merkezi No 117/ 2A-2B
İkitelli - İstanbul / Tel: (0212) 407 0900

www.harunyahya.org- www.harunyahya.com
www.harunyahya.tv - www.a9.com.tr

İçindekiler

ÖNSÖZ..... 33
ALLAH'TAN BAŞKA İLAH YOKTUR..... 37
ALLAH HER YERİ KUŞATMIŞTIR..... 42
ALLAH İNSANA ÇOK YAKINDIR..... 44
ALLAH HERŞEYİ BİR KADER İLE YARATMIŞTIR..... 46
ALLAH HERŞEYE GÜÇ YETİRENDİR..... 53
ALLAH HERŞEYİ BİLİR VE GÖRÜR..... 56
HER VARLIK ALLAH'A BOYUN EĞMİŞTİR..... 59
ALLAH HAKKINDAKİ BATIL İNANÇLAR..... 62
ALLAH'A ŞİRK KOŞMADAN İMAN..... 66
ALLAH'IN BÜYÜKLÜĞÜNÜ TAKDİR EDEBİLMEK..... 70
ALLAH'IN SONSUZ BÜYÜKLÜĞÜ VE KUDRETİ..... 72
ALLAH SEVGİSİ VE ALLAH KORKUSU..... 80
KURAN YOL GÖSTERİCİMİZDİR..... 88
ALLAH'IN İNDİRDİĞİ KİTAPLARA ve PEYGAMBERLERİNE İMAN..... 91
MELEKLERE İMAN..... 96
DÜNYA HAYATININ GEÇİCİLİĞİ 98
İNSAN DÜNYADA İMTİHAN OLMAKTADIR..... 103
ÖLÜM BİR SON DEĞİLDİR..... 108
AHİRETE İMAN..... 114
KIYAMETE İMAN..... 116
DİRİLİŞ 123

HESAP GÜNÜ..... 127

CENNET VE CEHENNEM 130

DÜNYADAKİ VAROLUŞ AMACIMIZ ALLAH'IN HOŞNUTLUĞUNU KAZANMAKTIR..... 137

GÜNAH VE TEVBE..... 140

İBADETLERE TİTİZLİK GÖSTERMEK..... 144

DİN AHLAKI İNSANIN YARATILIŞINA UYGUNDUR..... 154

DİNİ YAŞAMAK KOLAYDIR..... 160

DİN AHLAKINDAN UZAK YAŞAMAK İNSANI MUTSUZLUĞA SÜRÜKLER.....162

MÜMİNLER BİRLİK VE BERABERLİK İÇİNDE OLMALIDIR..... 165

MÜSLÜMANLAR BİRBİRLERİNİN VELİLERİDİRLER..... 168

SONSÖZ..... 170

EVRİM ALDATMACASI..... 172

YARATILIŞ GERÇEĞİ

Dirilten ve öldüren O'dur. Bir işin olmasına hükmetti mi, ona yalnızca: "Ol" der, o da hemen olur. (Mümin Suresi, 68)

www.imanhakikatleri.com

Ördeklerin iyi yüzmelerinin nedenlerinden biri ayak parmaklarının arasındaki ağlardır. Bir ayaklarını geriye ittiklerinde bu ağlar onlara daha fazla itme kuvveti verebilmek için genişler. Bu önemli özellik, ördek yavrularında doğdukları ilk andan itibaren vardır. Ördek yavrularını yaşamaları için gerekli olan bütün özelliklerle birlikte yaratan herşeyi bilen Yüce Allah'tır.

www.yaratilisgercekleri.com

Kedi yavruları, doğduklarında kör ve son derece savunmasızlardır. Yaklaşık 100 gr ağırlığındaki bu minik yavrulara bakabilmek için anne kedi çok az uyur. Sürekli, yavrularının sıcak kalmaları ve acıktıklarında her an süt içebilmeleri için karnına yakın bölgelerde durmalarını sağlamaya çalışır. Yavrular da ilk hafta gözleri kapalı olmasına rağmen, süt içecekleri yeri bulmakta hiç zorluk çekmezler.

www.munafiklik.com

Su kaplumbağaları, yumurtalarını bırakmak için sahile çıktıklarında, tuzlu gözyaşı dökerler. Bunun sebebi ise şudur: Kaplumbağalar denizde yüzerlerken tuzlu su içtikleri için vücutlarındaki fazla tuzdan kurtulmaları gerekmektedir. Gözlerinin kenarındaki bezleri kullanarak vücutlarındaki fazla tuzu atmış olurlar.

www.denizlerdesanat.com

Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (Nahl Suresi, 49)

www.40konudahucre.beyazsiteler.com

Kara topraktan çıkan farklı koku, görünüş ve lezzetli meyveler Allah'ın rahmetinin tecellilerindendir. Tüm meyveler ortaya çıktıkları ilk andan itibaren bir koku eksperi gibi hiç bozulma olmadan kendi muhteşem kokularını ve lezzetlerini muhafaza ederler. İnsanlar koku üretimi yaparken sürekli kontrol yaparlar, meyvelerdeki kokunun tutturulması içinse herhangi bir kontrole ihtiyaç yoktur.

Görme gerçekleşirken bir saniyede meydana gelen işlem sayısı, şu an mevcut hiçbir bilgisayarın yapamayacağı kadar yüksektir. Bu kadar hızlı olmasının yanısıra görmenin en şaşırtıcı ve mucizevi yanı ağ tabakaya düşen ters görüntünün beynin optik merkezinde düzeltilmesi ve bizim bu sayede herşeyi düzgün ve yerli yerinde görmemizdir.

www.imanikonular.com

Gelişmekte olan bir civcivin gereksinim duyduğu besin ve su, yumurtada mevcuttur. Yumurtanın sarısı, protein, yağ, vitamin ve mineraller içerirken, akı da bir su deposu işlevini görür. Ayrıca civcivin oksijen alıp, karbondioksitini dışarı atmaya ve mekanik darbelere karşı koruyacak bir sisteme gereksinimi vardır. Gökten yere her işi kontrolü altında tutan Allah, gereken herşeyi eksiksiz olarak yumurtada yaratmıştır.

www.derinbilgiler.com

Bazı hayvanlar günlük ihtiyaçlarını karşılarken ellerini çok iyi kullanırlar. Örneğin bir rakunun elleri çok fonksiyonludur ve çok iyi bir dokunma duyusuna sahiptir. Rakunlar hem suyun içindeyken, hem de dışarıda iken yiyecek bulmak istediklerinde ellerini kullanırlar. Ayrıca sonbaharda bol yağ depolayan rakunlar, kış uykusuna yatmamalarına rağmen kışın çoğunu inlerinde dinlenerek geçirirler.

www.bagnazlik.com

En alttaki resimde 23 - 5 milyon yıllık sırtlan kafası fosili görülüyor. Sırtlanların hep sırtlan olarak var olduğunun delillerinden biri olan bu fosil, evrim teorisini yalanlamaktadır. Bugüne kadar dünyanın dört bir yanında milyonlarca fosil elde edilmiştir. Ve bu fosillerin tamamı evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını göstermektedir.

www.harunyahyauluslararasimedya.com

Dönem: Senozoik zaman, Miyosen dönemi

Yaş: 23 - 5 milyon yıl

Bölge: Çin

Günümüz sırtlanlarına bir örnek

Zelkova serrata türüne dahil olan ağaçlar, günümüzde Japonya, Kore, Çin ve Tayvan'da rastlanan bir türdür. Bu türün özellikle Japonya'da yetişenlerine keaki adı verilmektedir. Tüm bitkiler gibi keakiler de var oldukları ilk günden beri hiçbir değişikliğe uğramamışlardır. Fosil kayıtları bu bilgiyi desteklemektedir. Resimde görülen keaki yaprağı fosili 45 milyon yıllıktır ve günümüzdeki keaki yapraklarıyla tıpatıp aynıdır.

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Green River Oluşumu, Wyoming, ABD

Altta zelkova serrata türüne ait bir yaprağın canlı örneği görülüyor.

Bitkilerin kökeni konusunda evrim teorisinin çaresizliği çoğu zaman evrimciler tarafından da itiraf edilmektedir. Örneğin Cambridge Üniversitesi, Botanik bölümü profesörlerinden Edred Corner, fosillerin bitkilerin sözde evrimini değil, Yaratılış gerçeğini desteklediğini ifade etmektedir. *(Dr. Edred Corner, Sürekli Botanik Düşüncede Evrim, Chicago: Quadrangle Books, 1961, s. 9)*

www.evrimenternasyonal.com

Üstte günümüz palmiye yaprağı

Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi

Yaş: 300 milyon yıl

Bölge: Washington, ABD

Günümüzde yaşayan yosun böceklerinin sahip olduğu özelliklerin hepsine 50 milyon yıl önce yaşamış olanlar da sahiptirler. Bu da, canlıların sürekli bir değişim içinde oldukları, aşama aşama gelişerek başka türlere dönüştükleri iddiasında olan evrimin gerçek dışı olduğunu ispatlamaktadır.

www.darwinistpropagandayontemleri.beyazsiteler.com

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 50 milyon yıl

Bölge: Polonya

Solda hiçbir değişikliğe uğramayan günümüz yosun böceği görülüyor.

Darwinizm'in karşısında çaresiz kaldığı en önemli bulgulardan biri de fosil kayıtlarıdır. Bugüne kadar yaklaşık 100 milyon fosil bulunmuş, bunların tamamının, nesli tükenmiş veya bugün de yaşamakta olan canlılara ait olduğu anlaşılmıştır. Yeryüzünde hiçbir zaman evrim söz konusu olmadığı için ara canlılar da var olmamıştır.

www.evrimenternasyonal.com

Günümüz kanatlı kraliçe karıncası

Günümüzdeki uzun bacaklı sinek

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Rusya

Bilinen en eski istiridye fosilleri Ordovisyen dönemine (490 - 443 milyon yıl) aittir. Aradan geçen yaklaşık yarım milyar yıla rağmen istiridyelerin yapısında herhangi bir değişiklik olmamıştır. Bundan 490 milyon yıl önce yaşamış olanlar da, 150 milyon yıl önce yaşamış olanlar da, günümüzde yaşayanlar da birbirlerinin tıpatıp aynısıdır.

www.harunyahyauluslararasimedya.com

Yanda günümüz istiridyeleri görülüyor.

Dönem: Mezozoik zaman, Jura dönemi

Yaş: 150 milyon yıl

Bölge: Şili

Paleontoloji bilimi, canlıların evrim geçirmediklerini, hepsini Allah'ın yarattığını ispatlayan sayısız delil ortaya koymuştur. Bu delillerden biri de resimde görülen 100 milyon yıllık keman vatozu fosilidir. Tropik ve subtropik sularda yaşayan keman vatozlarının 100 milyon yıldır değişmediklerini, yani evrim geçirmediklerini gösteren bu fosil karşısında Darwinistlerin yapabilecekleri bilimsel bir açıklama yoktur.

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 100 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Altta milyonlarca yıl boyunca hiçbir değişikliğe uğramayan keman vatozlarına bir örnek

Resimdeki eğrelti otu sporu fosili yaklaşık 308 milyon yaşındadır ve evrime meydan okumaktadır. Eğer evrimcilerin canlıların sürekli değişerek geliştikleri iddiaları doğru olsaydı, aradan geçen bunca zaman içinde eğrelti otlarının dev ağaçlara dönüşmesi, spor hücrelerinin değişerek bambaşka yapılar kazanması gerekirdi. Ancak 300 milyon yıla rağmen böyle bir değişim yaşanmamıştır.

www.atomevrimiyalanliyor.com

Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi

Yaş: 308 - 294 milyon yıl

Bölge: Polonya

En altta milyonlarca yıldır değişmeyen günümüz eğrelti otu görülüyor.

Yakı böceği larvaları yaşayabilecekleri bir yuva bulmak için çok ilginç bir yöntem kullanır. Larvalar, bir ot parçası ya da ince bir dala, ortalama 460 bireylik koloniler halinde topluca tutunurlar. Ancak bu öyle sıradan bir öbek değildir; söz konusu öbek yakından bakıldığında bir kraliçe arıyı andırır. Erkek arılar, öbeğin üzerine konduklarında tüm larvalar toplu olarak erkek arının karnına yapışırlar. Erkek arı, bir dişi bulup çiftleştiğinde de larvaların sorunu çözülmüş olur.

Altta solda hiçbir değişikliğe uğramayan yakı böceği larvasının canlı örneği görülüyor.

Dönem: Senozoik zaman, Eosen dönemi

Yaş: 45 milyon yıl

Bölge: Rusya

Bu balıkların kılıç gibi uzayan üst çenelerinin iki yanında keskin çıkıntılar vardır. Bu yapıları nedeniyle "testereli" vatoz ismini almışlardır. Testereli vatozların fosil kayıtlarında görülen tüm örnekleri, birbirlerinin ve günümüzde yaşayanların aynısıdır. Yüz milyon yılı aşkın süredir devam eden bu aynılık, Darwinistlerin iddialarını geçersiz kılmakta, evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ispatlamaktadır.

http://bilimdunyasi.net

Altta hiç değişmeyen günümüz "testereli vatozlarından bir örnek.

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 146 - 65 milyon yıl

Bölge: Lübnan

Elde edilen tüm fosiller kuşların hep kuş olarak yaşadıklarını, herhangi bir canlıdan türemediklerini göstermektedir. Kuşların kara hayvanlarından türediği iddiasında olan Darwinistler de aslında bu gerçeğin farkındadırlar. Kanatların ve uçma mekanizmasının evrimsel süreçle ve mutasyon gibi rastlantısal mekanizmalarla nasıl meydana geldiğini açıklayamazlar.

www.kurandayaratilis.com

Liaoxiornis

Dönem: Mezozoik zaman, Kretase dönemi

Yaş: 120 milyon

Bölge: Çin

"Karadaki bitkilerin en dominant grubu olan angiospermlerin evrimsel kökeni, bilim adamlarını 19. yüzyılın ortalarından beri şaşırtmaktadır... Bu soruna tatminkar bir cevap bulunamayışı devam etmektedir ve sonunda çoğu biyolog bu sorunun fosil kayıtlarıyla çözülmesinin imkansız olduğu sonucuna varmıştır." *(N. F. Hughes, Paleobiology of Angiosperm Origins: Problems of Mesozoic Seed-Plant Evolution, Cambridge: Cambridge University Press, 1976, s. 1-2)*

Dönem: Paleozoik zaman, Karbonifer dönemi

Yaş: 320 milyon yıl

Bölge: İngiltere

Eğrelti otu fosili (üstte)

Günümüz eğrelti otu (yanda)

ÖNSÖZ

Bu kitap İslam dinini yeni tanıyan insanlar için yazılmıştır. Elbette her insanın İslam hakkında çeşitli bilgileri ve kanaatleri vardır. Ama bunlar büyük ölçüde eksik ya da yanlış kaynaklardan gelir. Pek çok insan sadece ailesinden veya arkadaş çevresinden duyduğu, medyadan takip ettiği veya çeşitli kitaplardan okuduğu kadarıyla İslam'ı tanır, Kuran'ın hükümlerinden haberdar olur. Oysa İslam'ı tanımak için başvurulması gereken en iyi yol, İslam'ın kaynağı ve temeli olan Kuran'ı tanımak, Peygamberimiz (sav)'in sünnetini öğrenmek ve İslam ile ilgili tüm bilgileri Kuran'dan almaktır.

Kuran, Allah'ın insanlara yol gösterici olarak indirdiği son İlahi kitaptır. Kuran'dan önce de Tevrat ve İncil gibi İlahi kitaplar indirilmiş, ama insanlar bu kitapları tahrif etmiş, Allah'ın sözlerine insan sözleri karıştırmışlardır. Kuran ise sadece ve sadece Allah'ın sözlerinden oluşmaktadır. Allah Kendi sözlerini ya bir melek olan Cebrail vasıtasıyla ya da doğrudan kalbine vahyetmek suretiyle İslam Peygamberi Hz. Muhammed (sav)'e indirmiştir. Kuran'ın içinde Peygamber Efendimiz (sav)'e Allah'ın vahyi bulunmaktadır.

Kuran'daki farklı ayetler farklı zamanlarda vahyedilmiş ve Kuran 23 sene içinde tamamlanmıştır.

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed (sav) kendisine vahiy yoluyla gelen ayetleri diğer insanlara aktarırken, etrafındaki Müslümanlar bu ayetleri ezberlemiş ve yazılı hale getirmişlerdir. Daha sonra bu yazılı olan metinler toplanmış ve kopyaları çıkartılarak çoğaltılmıştır. Günümüzde bulunan Kuran'ların hepsi aynıdır. Hiçbirinde farklılık ya da çelişki yoktur. (Günümüzde 3. Halife Hz. Osman'a ait Kuran, İstanbul Topkapı Müzesi'nde bulunmaktadır.) Ayrıca Kuran'ın kendi içinde de hiçbir çelişki yoktur, ki bu husus Kuran'ın Allah Katından geldiğinin bir delili olarak bir Kuran ayetinde şöyle bildirilir:

> **Onlar hâlâ Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının Katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı. (Nisa Suresi, 82)**

Kuran insanları doğru yola götüren bir rehberdir. Allah Katından insanları karanlıklardan nura çıkartmak için gönderilmiştir. Tüm canlıları ve insanları yaratan Yüce Rabbimiz Kendi kullarına gerçek ve doğru yolu Kuran ile göstermektedir. Kuran'daki bir ayette **Allah 'Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve müminler için hidayet ve rahmet geldi'** (Yunus Suresi, 57) buyurmaktadır.

Kuran'ın indirilmesine vesile olan Peygamber Efendimiz (sav) aynı zamanda insanlara Kuran'ın güzelliklerini yaşayarak da göstermiş ve en güzel bir şekilde örnek olmuştur. Onun bu güzel ahlakı ve Kuran'a uymada gösterdiği hassasiyet ve kararlılık Kuran'da şu şekilde bildirilmiştir:

> **Onlara ayetlerimiz apaçık belgeler olarak okunduğunda, bizimle karşılaşmayı ummayanlar, derler ki: 'Bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir.' De ki: 'Benim onu kendi nefsimin bir öngörmesi olarak değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben, yalnızca bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edersem, gerçekten ben, büyük günün azabından korkarım.' (Yunus Suresi, 15)**

Bir başka ayette ise Allah**, "Andolsun, sizin için, Allah'ı ve ahiret gününü umanlar ve Allah'ı çokça zikredenler için Allah'ın Resûlü'nde güzel bir örnek vardır."** (Ahzab Suresi, 21) ayetiyle müminlerin de Peygamber Efendimiz (sav)'i örnek almaları gerektiği bildirmiştir.

Peygamber Efendimiz (sav) şöyle buyurmuştur:

> *Muhakkak ki, en güzel söz Allah'ın kitabıdır. En güzel yol da Muhammed (aleyhissalâtu vesselâm)'in yoludur. İşlerin en kötüsü de dine aykırı olarak sonradan çıkarılandır. (3. Buhârî, I'tisam 2)*

Kuran'da en çok bildirilen gerçekler; Allah'ın varlığı, birliği, yaratılışın delilleri ve ahiret hayatıdır. Allah insanları Kuran'ın pek çok ayetinde Kendi yarattığı varlıklardaki hikmetleri, dünya hayatının geçiciliğini ve ahiret hayatını

düşünmeye davet etmektedir. Bunun yanında Kuran'da geçmiş peygamberlerin hayatlarından bölümler anlatılmakta, onların samimi imanları, Yüce Rabbimiz Allah'a olan bağlılıkları ve din ahlakını yaymakta gösterdikleri kararlılık izah edilmektedir. Kuran'daki bazı ayetlerde de insanların günlük yaşam içinde göstermeleri gereken örnek ahlak özellikleri bildirilmektedir.

Bu kitapta Allah'ın bizlere Kuran'da öğrettiği ve Peygamber Efendimiz (sav)'in haber verdiği bilgilere dayanarak, Allah'ı, O'nun sıfatlarını, bu dünya üzerindeki hayatımızın amacını, bu amaca ulaşmak için yapmamız gerekenleri, bizi bekleyen ölümün ve ölüm sonrası yaşamın gerçek özelliklerini anlatacağız.

Bu bilgileri dikkatle okuyunuz ve üzerinde düşününüz. Çünkü bu bilgiler, size Yaratıcımız olan Allah'ı tanıtmakta ve sonsuz mutluluk ve kurtuluşun yolunu göstermektedir

ALLAH'TAN BAŞKA İLAH YOKTUR

İslam'ın temeli, Allah'ın varlığını anlamak ve O'ndan başka hiçbir İlah olmadığını kavramaktır. İslam dini, bu en büyük gerçeğin bir insanın tüm hayatına hakim olması, tüm yaşamını bu gerçeğe göre yaşaması demektir. İslam'ın temel kaynağı olan Kuran'da, dinin temeli olan bu en büyük gerçek, Kuran'da şöyle ifade edilir:

> **Sizin İlahınız tek bir İlahtır; O'ndan başka İlah yoktur; O, Rahman'dır, Rahim'dir (bağışlayan ve esirgeyendir). (Bakara Suresi, 163)**

İnsanların çoğu, etraflarındaki cisimlerin ve kendi bedenlerini oluşturan maddenin mutlak varlık olduğunu sanır, Allah'ı ise kendilerince soyut bir varlık zannederler. (Allah'ı tenzih ederiz.) Oysa gerçekte asıl var olan Allah'tır, diğer herşey ise O'nun yarattıklarıdır.

İçinde yaşadığımız kainatı Allah yaratmıştır. Kainat yaratılmadan evvel ise, maddesel anlamda hiçbir şey yoktu; tüm canlı ve cansızlar, varlık haline getirilmemişti, tam anlamıyla bir yokluktu. Kainatın yaratıldığı anda; zamanı, maddeyi ve mekanı, bunların hepsinden münezzeh olan ve sonsuzluğun sahibi Ezeli ve Ebedi olan Allah yaratmıştır. Bir Kuran ayetinde Allah'ın kusursuz yaratışı şöyle haber verilir:

> **Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)**

Allah, maddeyi yarattıktan sonra da herşeyi kontrolü altında tutmaktadır. Şu anda meydana gelen her şeyi, her an, Allah yaratmaktadır. Yağan her yağmur damlasını, doğan her çocuğu, yaprakların fotosentezini, canlıların vücutlarındaki işlemleri, galaksilerdeki yıldızların rotalarını, yarılan her tohumu ve düşünüp düşünemediğiniz her olayı Allah sürekli yaratmaktadır. Kendiliğinden oluşan hiçbir şey yoktur. Meydana gelen herşeyi yaratan Allah'tır. Tüm olayların Allah'ın emriyle gerçekleştiği Kuran'da şöyle haber verilir:

> **Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir, bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz, öğrenmeniz için. (Talak Suresi, 12)**

> **Ya da halkı sürekli yaratmakta olan, sonra onu iade edecek olan ve sizi gökten ve yerden rızıklandıran mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? De ki: "Eğer doğru söylüyor iseniz, kesin-kanıt (burhan)ınızı getiriniz." (Neml Suresi, 64)**

Kendi haline bırakılmış olsa, herşey, doğal olarak düzensizliğe doğru gider, dağılır, bozulur ve yok olurdu. Oysa, canlı hücrelerinden kainattaki yıldızlara kadar, tüm sistemlerdeki mükemmel düzenin sürekliliği, onların üzerinde her an bir kontrol olduğunu ve her an aynı mükemmellikte yaratıldıklarını gösterir. Kainatın her neresine baksak bu mükemmelliği ve kusursuzluğu görürüz. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

> **O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman'ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir. (Mülk Suresi, 3-4)**

Tüm bu gerçeklere rağmen, Allah'ın yaratışını reddedip O'nun yarattığı varlıklara bilinç atfetmek, bir gökdelenin inşaat ustaları tarafından değil de, tuğlaların kendi karar ve iradeleriyle veya hepsinin tesadüfen üst üste dizilmesi sayesinde oluştuğunu iddia etmek kadar saçmadır.

Evrendeki mükemmel düzen ve canlılardaki kusursuz sistemler, bizlere hepsini tek Yaratıcı'nın, yani Yüce Allah'ın yarattığını göstermektedir. İkinci bir ilah, dolayısıyla, kendi istediği gibi yapmak isteyen ikinci bir irade

olsaydı, mutlak surette bir karışıklık, bir uyumsuzluk ve çelişki oluşurdu. Bir Kuran ayetinde, Allah'tan başka hiçbir İlah olmadığı ve O'ndan başka hiçbir varlığın kainatta gücü bulunmadığı şöyle anlatılmaktadır:

> **Allah, hiçbir çocuk edinmemiştir ve O'nunla birlikte hiçbir ilah yoktur; eğer olsaydı, her bir ilah elbette kendi yarattığını götürürdü ve (ilahların) bir kısmına karşı üstünlük sağlardı. Allah, onların nitelendirdiklerinden Yücedir. (Müminun Suresi, 91)**

Ayette özellikle bildirildiği gibi, Allah'tan başka İlah yoktur. Ve Allah'ın hiçbir surette çocuğu da yoktur. O, bu gibi insani sıfatlardan münezzehtir. Bu ayetten anlıyoruz ki, Allah'ın çocuğu olduğunu, Kendisi'ne "oğul" edindiğini iddia edenler de büyük bir yanılgı içindedirler. (Allah'ı tenzih ederiz.) Ayetlerde Allah'ın tek olduğu gerçeği şöyle anlatılır:

> **De ki: O Allah, Bir'dir. Allah, Samed'dir (herşey O'na muhtaçtır, daimdir, hiçbir şeye ihtiyacı olmayandır). O, doğurmamıştır ve doğurulmamıştır. Ve hiçbir şey O'nun dengi değildir. (İhlas Suresi, 1-4)**

"HERŞEYİN ALLAH'IN KUDRETİNDE OLDUĞUNU BİLEREK HAREKET ETMEK"

ADNAN OKTAR: Derin düşünmede bir kere ilk istenecek şey; Allah'tan müstakil akla sahip değiliz biz, yani insan bunu bir kere bilecek. **Allah'a karşı saygıyı tam oturtmak lazım. Allah dilemedikçe biz hiçbir şey dileyemeyiz. Allah konuşturmadıkça hiçbir şey konuşamayız.** Tamamen her şey Allah'ın kontrolündedir. Kaderimizde olanı biz görürüz. **Bir kere bunu bilecek kişi, bunu bildiğinde şirkten kurtulur, öbür türlü "yapıyorum, ben ediyorum" derse şirk olur, aklı da kapanır.** Mesela şu anda da bizi konuşturan Allah, sizi de beni de konuşturan Allah. Tek kelime konuşamayız Allah istemezse. Güzel dua etmek lazım, akıllı dua etmek lazım. **"Yarabbi" denilecek, "Bütün güç kuvvet senin elinde, varlığın açık, çok sarih, benim imanımı hiç sarsılmaz, çok güçlü, derin, keskin bir imana çevir. Çok köklü hale getir ve hiç değişmesin, hiçbir şeyle sarsılmasın Ya Rabbi", diyecek. Şimdi bu nimeti aldı mı bir insan ondan geri hepsi tamamdır.** Bütün mesele çok güçlü ve kararlı bir imandadır. Ondan sonra Allah korkusu da olur, Allah sevgisi de olur, bereket de olur, akıl fikir de gelir insana, derinlik de gelir, tutku da gelir, her şey gelir. Önce sarsılmaz kararlılıkta bir iman, bunun için de çok sağlam bir vicdan gerekir, vicdanı çok güçlü olacak çünkü her gün bizi sarsacak olaylarla karşılaşırız. Zayıf varlıktır insan.

Bizim yapacağımız tam Allah'a teslim olmak... Dünya artık ihtiyarladı, son demlerini yaşıyor. **Vicdanı sıkmamak, kendini bırakmak, aşkla Allah'ı sevmek, deli aşık olmak, sevgiye gönül vermek çok önemlidir. Allah'ı sevmek, Allah'a derin inanmak,** Allah'ın delillerini iyi araştırmak lazım. Allah'ı sevmek için, çünkü Allah, **"İlim sahipleri Allah'tan hakkı ile korkarlar"** (Fatır Suresi, 28) diyor.

İlim sahibi ne demek? Bütün bilim dallarında araştırma yapan insan. Fizik, kimya, biyoloji, paleontoloji her dalda Allah'ın delillerine bakmak lazım. Allah'ın delillerine bakanın imanı derinleşir**. Atomun yapısına bakacak, hücrenin yapısına bakacak, jeolojiyi inceleyecek, paleontolojiyi inceleyecek, astronomi ile ilgilenecek, gök bilimi ile uğraşacak değil mi? Uzaydaki cisimleri inceleyecek, sonsuzluğu düşünecek, Big Bang'i düşünecek, maddenin ilk yaratılışını düşünecek bunların hepsini düşüne düşüne beyin müthiş gelişir ve bu da muazzam güçlü bir imana sebep olur, ama tabii Allah'a tam teslimiyet gerekiyor.** *(Adnan Oktar'ın Kayseri TV röportajından, 29 Kasım 2009)*

ALLAH HER YERİ KUŞATMIŞTIR

İnsanların bir kısmı, Allah'ın belirli bir yerde olduğunu zanneder. Özellikle Allah'ın gökyüzünde, evrenin uzak bir yerinde bulunduğu şeklindeki bir batıl inanç oldukça yaygındır. (Allah'ı tenzih ederiz.) Gerçekte ise, Allah her yerdedir ve herşeyi kuşatmıştır. O, asıl ve tek mutlak varlıktır ve tüm varlıkların O'na boyun eğdiği bir ayette şöyle haber verilir:

> **Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, kâimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindeki ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek Yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)**

Allah, her an, her yerdedir. Allah'ın bulunmadığı hiçbir yer, kontrolünün olmadığı, denetlemediği hiçbir varlık ve canlı yoktur. Herşeye gücü yeten Allah her türlü zaaf ve aczden münezzehtir.

Allah, tek mutlak varlık olarak, tüm kainatı, tüm insanları, yerleri, gökleri, her yeri sarıp kuşatmıştır ve Allah tüm evrende tecelli etmektedir. Hadislerde rivayet edildiğine göre, Peygamberimiz (sav), Allah'ın gökte olduğunu söyleyen bir şahsa doğru söylediğini bildirmiştir. Ancak bu rivayet, Allah'ın her yerde olduğu gerçeğiyle hiçbir şekilde çelişmemektedir. Zira, dünyanın sizin bulunduğunuz noktasındaki bir kişi ellerini göğe kaldırarak Allah'a dua etse ve Allah'ın gökte olduğunu düşünse, Güney Kutbu'nda bir başka insan da aynı şekilde Allah'a yönelse, Kuzey Kutbu'nda bir insan ellerini göğe kaldırsa, Japonya'daki bir insan, Amerika'daki bir insan, Ekvator'daki bir insan da aynı şekilde ellerini göğe kaldırarak Allah'a yönelse, bu durumda herhangi bir sabit yönden söz etmek mümkün değildir. Aynı şekilde evrenin ve uzayın farklı noktalarındaki cinler, melekler, şeytanlar da göğe doğru dua etseler herhangi bir sabit gökten veya yönden söz etmek mümkün olmayacak, tüm evreni kaplayan bir durum olacaktır.

Şunu da unutmamak gerekir ki, Allah zamandan ve mekandan münezzehtir. Allah'ın Zatı başkadır. Allah'ın tecellileri ise her yerdedir. Bir kişi bir odaya girse ve "burada Allah yok" dese, Allah'ı inkar etmiş olur. Allah'ın tecellileri o oda da dahil her yerdedir. Siz her nereye dönerseniz, Allah'ın tecellisi oradadır. Allah'ın her yeri sarıp kuşattığı, bize şah damarımızdan yakın olduğu, her nereye dönersek Allah'ın yüzünü göreceğimiz birçok Kuran ayeti ile bildirilmiştir. Örneğin Allah, Bakara Suresi'nin 255. ayetinde **"... O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır...."** diye bildirmektedir. Hud Suresinin 92. ayetinde ise, **"... Şüphesiz benim Rabbim, yapmakta olduklarınızı sarıp-kuşatandır."** denilerek, Allah'ın insanları da yaptıklarını da kuşattığı bildirilmektedir.

ALLAH İNSANA ÇOK YAKINDIR

İnsanların büyük bir çoğunluğu Allah'ı kendilerinden uzak zanneder. Oysa gerçekte, Allah **"Muhakkak Rabbin insanları çepeçevre kuşatmıştır"** (İsra Suresi, 60) ayetinde buyurduğu gibi insanlara çok yakındır. İnsanın her durumunu görür, her sesini işitir. Hatta içinden geçen düşünceleri, kalbindeki sıkıntı ve vesveseleri bilir. Allah bir ayetinde bu gerçeği şöyle bildirmektedir:

> **Andolsun, insanı Biz yarattık ve nefsinin ona ne vesveseler vermekte olduğunu biliriz. Biz ona şahdamarından daha yakınız.' (Kaf Suresi, 16)**

Allah her dua edenin -içinden etse dahi- duasını işitir ve ona cevap verir. Bu durum Kuran'da şöyle haber verilir:

> **Kullarım Beni sana soracak olursa, muhakkak ki Ben (onlara) pek yakınım. Bana dua ettiği zaman dua edenin duasına cevap veririm. Öyleyse, onlar da Benim çağrıma cevap versinler ve Bana iman etsinler. Umulur ki irşad (doğru yolu bulmuş) olurlar. (Bakara Suresi, 186)**

Allah insanın kalbinden geçenleri de bilir. İnsanın yaptığı bir davranışı Kendi rızası için mi, yoksa nefsini tatmin etmek için mi yaptığını da bilir. Bir Kuran ayetinde, Allah'ın insanların düşüncelerini bildiği şöyle hatırlatılmaktadır:

> **… <u>Ve bilin ki, elbette Allah kalbinizden geçeni bilmektedir.</u> Artık ondan kaçının. Ve bilin ki, şüphesiz Allah bağışlayandır, (kullara) yumuşak davranandır. (Bakara Suresi, 235)**
>
> **Sözü açığa vursan da (gizlesen de birdir). Çünkü şüphesiz O, gizliyi de gizlinin gizlisini de bilmektedir. (Taha Suresi, 7)**

Allah, bu kitabı okuduğunuz şu an da her an olduğu gibi sizin yanınızdadır, yaptıklarınızı görmekte ve ne düşündüğünüzü de bilmektedir. Bu gerçek Kuran'da şöyle bildirilir:

> **Allah'ın göklerde ve yerde olanların tümünü gerçekten bilmekte olduğunu görmüyor musun? Fısıldaşmakta olan üç kişiden dördüncüleri mutlaka O'dur; beşin altıncısı da mutlaka O'dur. Bundan az veya çok olsun, her nerede olsalar mutlaka O, kendileriyle beraberdir. Sonra yaptıklarını kıyamet günü kendilerine haber verecektir. Şüphesiz Allah, herşeyi bilendir. (Mücadele Suresi, 7)**

ALLAH HERŞEYİ BİR KADER İLE YARATMIŞTIR

Hiç şüphesiz, Biz herşeyi kader ile yarattık. (Kamer Suresi, 49)

Kader; Allah'ın, geçmiş ve gelecek tüm olayları, zamansızlıkta yani tek bir an olarak takdir edip yaratmış olması ve bilmesidir.

Bu, Allah'ın her varlık ve olay üzerindeki mutlak hakimiyetini ifade eder. İnsanlar olayları ancak yaşadıkları zaman öğrenebilirler. Ama Allah tüm bunları, insanlar henüz karşılaşmadan önce de bilendir. Allah için geçmiş, şu an ve gelecek zaman birdir. Hepsi de Allah'ın ilmi ve kuşatması altındadır. Çünkü bunların hepsini yaratan O'dur.

Allah, maddeyi yaratmış, maddenin hareketi olarak da zamanı yaratmıştır. Zaman ancak insan için geçerli bir boyuttur. Zaman, insan için geçer, insan ancak zaman geçtikçe ne yaşadığını görür. Ancak Allah elbette ki Kendi yarattığı bir kavram olan zamana tabi değildir. Bir başka deyişle, Allah'ın zamanın akışını beklemesi, insanların zaman içinde ne yapacaklarını bekleyerek görmesi kesinlikle söz konusu değildir. Allah tüm bu eksikliklerden münezzehtir. Allah zamana tabi olmadığı, Ezeli ve Ebedi olarak mutlak ve sonsuz olduğu için, bizim için gelecekte yaşanacak olan bir olayı, daha yaşanmadan bilmektedir. Bizim için binlerce yıl sonra olacak bir olayı, Allah zamansızlık boyutunda bilir. Zaten o olayın olmasını dileyen, takdir eden ve yaratan da Kendisi'dir. Bu büyük sır, bir Kuran ayetinde şöyle bildirilmektedir:

> **Yeryüzünde olan ve sizin nefislerinizde meydana gelen herhangi bir musibet yoktur ki, Biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (yazılı) olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre pek kolaydır. (Hadid Suresi, 22)**

Allah'ın her şeyi bir kader ile yaratması en büyük nimetlerden birisidir. Kader insanlar için çok büyük bir konfor, büyük bir rahatlıktır. Kadere iman eden, hayatındaki her şeyi, hayatı boyunca karşılaştığı ve karşılaşacağı her olayı Allah'ın kaderinde yarattığını bilen bir insan hayatı boyunca bunun rahatlığını, güvenini ve iç huzurunu yaşar.

Kadere inanan insan rahattır çünkü yarının endişesine kapılmaz. Yarını Allah'ın, kendisi için mutlaka en hayırlı şekilde yaratacağını bilir.

Kadere inanan insan geçmişinde yaptığı hatalardan dolayı da mutsuz olmaz. Çünkü geçmişinde o hataları Allah'ın kendisi için yarattığı kader içinde yaptığını bilir, bunun hayır ve hikmetlerini düşünür. Pişmanlık duyup tevbe eder, aynı hataları tekrarlamamaya gayret eder. Kaderde Allah'ın hatayı da insanın vazgeçmesi, tevbe etmesi için birçok hikmet ve güzellikle yarattığının farkında olur.

Kadere inanan insan ölüm anının da kaderinde olduğunu, Allah'ın dilediği vakitte, yerde ve dilediği şekilde canını alacağını bilir. Allah'ın canını almak için takdir ettiği zaman geldiğinde, hiç kimsenin ve hiçbir şeyin kendisini koruyamayacağını bilir. Bunun için tevekküllüdür. Allah'a inanıp güvendiği için ahirette sonsuz güzel bir yaşam ümidindedir. Allah'ın rızasına uyarak ve kadere iman ederek yaşamış olmanın vicdan rahatlığı içindedir.

Bir insanın nefsinin mutmain, dengeli hale gelmesi, ancak Rabbimiz'den gelen hayır ve hikmetin kesintisiz devam ettiğini bilmesi ile olur. Bu hakikati kavramak dünyada mümin için büyük bir nimettir. Dinden uzak, inkar içindeki insan kesintisiz azap içindedir; her olayı kendi aleyhinde yorumlar. Ve bundan dolayı da sürekli sıkıntı içindedir. Mümin ise sürekli hikmet ve hayrın sevincini yaşar.

İnsanın gözlerini dünyaya açtığı andan itibaren karşılaştığı iyi ya da kötü gibi görünen her olayı Allah yaratmaktadır. Yaşam bir bütün olarak yeryüzünün tek hakimi olan Allah tarafından kontrol edilmektedir. Allah kusursuz, mükemmel, hikmetli ve en güzel şekilde yaratandır. Bu, Allah'ın yaratmış olduğu kaderdir; Allah'ın yarattığı

kaderdeki olaylar arasından bir kısmını ayırıp bir kenara almak ve bunlara iyi diğerlerine ise kötü gibi bir yakıştırma yapmak mümkün değildir. Öyleyse insana düşen bu mükemmelliği görüp takdir etmek ve Allah'ın aklının olabilecek en kusursuz sonuçları yaratacağını bilerek her olayı hayra yormaktır. Zira Allah'a iman eden ve imanı ile her olayı hayır gözüyle değerlendirip, hayra yorumlayan bir insan dünyada da ahirette de hep hayır ve güzellikle karşılaşacaktır.

"SONSUZ KISA ZAMAN, AN İÇERİSİNDEALLAH SONSUZ ÖNCEYİ VE SONSUZ SONRAYI YARATIP BİTİRMİŞTİR"

ADNAN OKTAR: Kader konusunu bu kadar anlatmama rağmen yine itirazlar var. Diyorlar ki, "Tabi ki Allah bir kader yaratmıştır, bir külli irade vardır, ama bir de cüzi irade vardır". Yani, "Allah'ın haşa kontrol edemediği bize mahsus küçük bir güç vardır" diyorlar. Yani, "Bizim ne yapacağımızı Allah bilmiyor veyahut biliyor ama flu biliyor gibi ve biz yapınca Allah bize iki yolu gösterir, ama bizim hangi yoldan gideceğimizi nereden gideceğimizi de bilmez. Biz cüzi irademizle haşa o yolu seçeriz. Allah'a da haşa bir sürpriz bilgi olur bu, ilk defa karşılaşır ve böylece Allah bizi imtihan etmiş olur".

Böyle bir konu yok, cüzi irade de, külli irade de her ikisini de Allah yaratmıştır. Bakın tek bir an vardır, tek bir an ne demektir, sonsuz kısa zamandır. Yani an denen şey sonsuz kısa zamandır. Sonsuz kısa zaman, an içerisinde Allah sonsuz önceyi ve sonsuz sonrayı yaratıp bitirmiştir yani yapılacak bir şey yok. Peki bu durumda senin cüzi iraden nasıl kader içinde olmuyor? Dolayısıyla böyle enaniyetli ve kendini haşa Allah gibi gören bir kısım insanlar bu konuyu bir türlü hazmedemiyorlar.

"BİZ ALLAH'IN TECELLİSİYİZ VE HER YERDE ALLAH VAR"

ADNAN OKTAR: …İkinci rahatsız oldukları konu da Allah'ın her yerde olması. Allah'ın gökte olmasını istiyorlar, gökte bir yerde belirli bir noktada olmasını istiyorlar.

Mesela diyor ki arkadaş geçenlerde yazmış, "Eğer Allah odanın içindeyse ve bizim her yerimizdeyse o zaman biz kendimiz de Allah olmuş oluyoruz", diyor haşa.

Biz Allah'ın Zatına tapıyoruz, tecellisi olmak ayrıdır. **Allah'ın Zatı ayrıdır, biz Allah'ın Zatına tapıyoruz. Tabi ki biz Allah'ın tecellisiyiz ve her yerde Allah var. Bizim bedenimizin içinde de var. Adam istemiyor bedeninin içinde Allah'ın olmasını dolayısıyla odanın içinde de olmasını istemiyor. Nerede olmasını istiyor? Gökte ve çok çok uzaklarda katrilyonlarca kilometre ötede bir yerde orada durmasını istiyor Allah'ın haşa.**

…Bir genç kız varmış Peygamber (sav)'e gelmiş. Resulullah (sav) "Allah nerede" demiş, "Allah gökte" demiş. "Doğru söyledin" demiş Peygamber (sav). Bunu delil olarak gösterip Allah'ın gökte olduğuna inanıyorlar.

Peki Allah gökte, şimdi elini kaldırdığında göğe doğru kaldırıyor çocuk bulunduğu Arabistan'da bunu diyor. Kuzey Kutbunda da bir kişi göğe kaldırıyor elini Allah'a dua ediyor, Güney Kutbunda da, Ekvator'da da birisi kaldırıyor. Yani Dünya'nın, o kürenin bütün etrafındaki insanlar hepsi elini yukarıya kaldırıyor. Böyle bir durumda uzay boşluğunun tamamını kaplayan bir durum olmuyor mu?

Dünya'daki bir insan elini kaldırdığında bir başka gezegene doğru elini kaldırmış oluyor, dolayısıyla 360 derece tamamını kaplayan bir durum olmuş oluyor. Mesela bunu akledememişler, bunu söyledikten sonra bu anormal inançları durdu, bir daha soru gelmedi. Fakat yine de kıyıdan köşeden batıl inançlı insanlar çıkıyor, böyle izahlar yapan daha **hala cüzi irade iddiasında olanlar var. Kardeşim tamam cüzi irade var da kaderin içerisinde var.**

Yani Allah'ın yarattığı kaderin içerisinde var, kader içerisinde yaratmış bitmiş. Sen kendin seçiyorsun ama bu senin kaderinde olmuş oluyor, dolayısıyla senin yani Allah'a haşa sürpriz yapmak imkanın yok yani öyle Allah'ın bilmediği bir şeyi yapamazsın. Var olan yaşanmış olan bir şeyi bir daha yaparsın, yapmış olursun o kadar...

"CÜZ'İ İRADE DE KÜLLİ İRADE DE ALLAH'IN KATINDA OLUP BİTMİŞTİR"

ADNAN OKTAR: ...Şimdi bunu söyleyince kimi insanlar yanlış anlıyor. Özgür irade yok deyince, "O zaman biz nasıl sorumlu oluyoruz?" diyor.

Bu kişi kendi aklı ile kendi imkanı ile düşündüğünü zannediyor. **Bütün düşünceyi yaratan Allah'tır**. Mesela şu an ben konuşuyorum bunun tamamını Allah yaratıyor. Ama bu konuyu anlamaları için insanlara soruyoruz, diyoruz ki mesela bir Marksiste; "Marksist olurken veya şu anda herhangi bir zorlamayla karşılaşıyor musun, bir baskı var mı yani beynine, bilincine baskı var mı?" "Yok" diyor "Ben özgür irademle yapıyorum" diyor, işte bu adaletin ta kendisidir. Mesela bir Müslümana da sorduğumuzda "Seni zorlayan kimse var mı" diyoruz "Herhangi bir güç yok" diyor. "Ben kendi özgür irademle yapıyorum" diyor. Her ikisi de kaderinde olanı yapmış oluyorlar.... Onun için ısrarla "cüzi iradem var benim, cüzi iradem var" diyor, peki senin cüzi iradeni kim yaratıyor? Allah yaratıyor, o zaman yine o, Allah'ın iradesi içerisinde kader içerisinde bitmiş oluyor. Dolayısıyla bunu akıllarına iyice koyacaklar cüzi irade de külli irade de Allah'ın Katında olup bitmiştir…

"Allah göktedir" mantığından da vazgeçmeleri gerekiyor. Bu da bir şirktir. Allah'a mekan izafe ediyorlar. Ve çok küçük bir mekan içerisine Allah'ı haşa sıkıştırmaya çalışıyorlar. Böyle bir şey olmaz. Allah her yerdedir**. "Şah damarınızdan daha yakınım"** (Kaf Suresi, 16) diyorsa Cenab-ı Allah bu bitti. Yani bu muhkem ayet bu, açık. "Şah damarımızdan". Demek ki Allah her yerde. Niye her yerde olmaması gerekiyor ayrıca? "Biz her yerdeyiz, ben her yerdeyim ama Allah hiçbir yerde" diyor haşa. Bu, Allah'ı inkar gibi bir şey. Allah mesela bizim dilimizde, parmaklarımızda, her yerdedir Allah. Her yere hakimdir. Hepsini hareket ettiren O'dur zaten. Her yerde olduğu için yani güç tamamen O'nun kontrolünde olduğu için her şeyi O yapar. *(Adnan Oktar'ın Ekin TV röportajı, 4 Ocak 2010)*

ALLAH HERŞEYE GÜÇ YETİRENDİR

Allah, herşeyin Yaratıcısı olarak, tüm varlıkların üzerinde tek tasarruf sahibidir. Bulutları Allah sürükler, rüzgarları Allah estirir, Güneş'e Allah ısı ve ışık verir, kuşları havada Allah tutar, tohumu Allah yarar, insanın kalbini Allah attırır, bitkilere Allah fotosentez yaptırır, gezegenleri yörüngesinde Allah gezdirir. İnsanlar bu gibi olayların "fizik kanunlarıyla", "yerçekimiyle", "aerodinamikle" ve benzeri maddi etkenlerle oluştuğunu sanırlar, oysa bazı insanların unuttuğu önemli bir gerçek vardır: Tüm fizik kanunlarının Yaratıcısı Allah'tır. Kainatta tek kudret sahibi olan, Allah'tır.

Biz uyurken, otururken, yürürken, aklımızın ucundan bile geçirmezken Allah evrende var olan tüm sistemlerin hepsini an be an yaratır. Varlığımızın devamı için meydana gelen işlemlerin her biri Allah'ın kontrolündedir. Küçük bir adım atabilmemiz bile, yerin çekim kuvvetinden iskelet sistemimize, sinir ve kas sistemimizden beynimize ve kalbimize, hatta dünyanın dönüş hızına kadar herşey Allah'ın ince ince yaratmasına bağlıdır.

Dünyanın ve tüm evrenin varlığını sürdürebilmesini tesadüflere bağlamak ise çok büyük bir yanılgı olur. Aslında dünyadaki ve evrendeki düzen, tesadüfe kesinlikle yer olmadığının ve Yüce Allah'ın sonsuz gücünün açık bir delilidir. Örneğin Dünya, Güneş çevresinde dönerken öyle bir yörünge çizer ki, her 29 km'de bir doğru çizgiden yalnızca 2.8 milimetrelik bir sapma gösterir. Eğer bu sapma 0.3 milimetre az veya 0.3 milimetre daha fazla olsa, yeryüzündeki canlılar donarak veya kavrularak ölürlerdi. Küçük bir bilyenin bile milim şaşmadan aynı yörüngede dönebilmesi neredeyse imkansızken, dev kütlesiyle dünya böyle bir dönüşü gerçekleştirir. Kuran'da**, "... Allah, herşey için bir ölçü kılmıştır"** (Talak Suresi, 3) ayetinde bildirildiği gibi, çevremizde gördüğümüz muhteşem düzen, Allah'ın milyarlarla ifade edilen büyüklükteki sistemleri milimlere bağlı dengelerle koruması sayesinde ortaya çıkar.

İnsanların bir kısmı, Allah'ın "herşeyi yaratıp bıraktığı" sonra bu düzenin kendi kendine devam ettiği şeklinde sapkın bir inanca sahiptirler. Oysa evrenin her noktasında her an meydana gelen tüm olaylar Allah'ın izniyle, O'nun bilgisinde ve kontrolü altında gerçekleşir. Kuran'da bildirildiği gibi:

> **Allah'ın, gökte ve yerde olanların hepsini bilmekte olduğunu bilmiyor musun? Gerçekten bunlar bir kitaptadır. Hiç şüphesiz bunlar(ı bilmek), Allah için pek kolaydır. (Hac Suresi, 70)**

Canlıların vücutlarında gerçekleşen ve her biri son derece kompleks olan olaylar da, Allah'ın kudretini kavramak için iyi birer örnektir. Örneğin sahip olduğunuz böbrekler her saniye kanınızı taramakta, kanın içinde vücudunuza zararlı olan molekülleri diğerlerinden seçip ayrıştırmakta, zararlıları vücuttan atılmak üzere ayırmaktadırlar. Bunu yapanlar, böbrek hücreleridir. Bir böbrek hücresinin yaptığı bu tarama ve ayrıştırma işlemini yapabilmek için, dev diyaliz makineleri kullanılmaktadır. Bunlar ise, tıp ve biyoloji konusunda uzman olan insanlar tarafından planlanmaktadır. Ama böbrek hücresinin ne gözü, ne bir başka duyusu, ne karar verme merkezi, ne de düşünme yeteneği vardır. Kısacası bir böbrek hücresi hiçbir şuura sahip değilken, büyük şuur gerektiren işler yapmaktadır.

Canlıları incelediğimizde bunun gibi milyonlarca örneğe rastlamak mümkündür. Bilinçsiz maddelerden oluşan moleküller, son derece bilinçli işler yaparlar. İşte burada açıkça görünür hale gelen şuur, Allah'ın sonsuz akıl ve bilgisinin birer tecellisidir. Böbrek hücrelerini de, onlara fayda veren molekülleri de kontrolü altında tutan, yapacakları işleri onlara yaptıran Allah'tır. Allah, yaratmış olduğu varlıklara daimi olarak "emirler" indirdiğini bir ayetinde şöyle haber vermektedir:

> **Allah, yedi göğü ve yerden de onların benzerini yarattı. Emir, bunların arasında durmadan iner; sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz, öğrenmeniz için. (Talak Suresi, 12)**

Kainattaki herşeyi yaratan Allah'ın, elbette ki ölüleri de diriltmeye güç yetireceği apaçıktır. Bu gerçek bir ayette şu şekilde haber verilmektedir:

Onlar görmüyorlar mı ki, gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan (Allah), ölüleri de diriltmeye güç yetirir. Hayır; gerçekten O, herşeye güç yetirendir. (Ahkaf Suresi, 33)

ALLAH HERŞEYİ BİLİR VE GÖRÜR

İnsanlar Allah'ı, O'nun dilemesi dışında göremezler. Göremedikleri için de, insanların bir kısmı çoğu zaman gaflete düşer ve Allah'ın kendilerini görmediği zannına kapılırlar. Oysaki Allah kainattaki her olayı en ince ayrıntısına kadar görür ve bilir. Bu gerçek bir ayette şöyle haber verilmektedir:

> **Gözler O'nu idrak edemez; O ise bütün gözleri idrak eder. O, Latif olandır, haberdar olandır. (Enam Suresi, 103)**

İnsan her nerede olursa olsun Allah mutlaka onunla birliktedir. Şu anda da Allah, sizin bu satırları okuduğunuzu görüyor ve neler düşündüğünüzü biliyor. Her nereye giderseniz gidin, her ne yaparsanız yapın bu gerçek değişmeyecektir. Allah, insanları her yerde gördüğünü Kuran'da şöyle haber verir:

> **Senin içinde olduğun herhangi bir durum, onun hakkında Kur'an'dan okuduğun herhangi bir şey ve sizin işlediğiniz herhangi bir iş yoktur ki, ona (iyice) daldığınızda, Biz sizin üzerinizde şahitler durmuş olmayalım. Yerde ve gökte zerre ağırlığınca hiçbir şey Rabbinden uzakta (saklı) kalmaz. Bunun daha küçüğü de, daha büyüğü de yoktur ki, apaçık bir kitapta (kayıtlı) olmasın. (Yunus Suresi, 61)**
>
> **Gökleri ve yeri altı günde yaratan, sonra arşa istiva eden O'dur. Yere gireni, ondan çıkanı, gökten ineni ve ona çıkanı bilir. Her nerede iseniz, O sizinle beraberdir, Allah, yaptıklarınızı görendir. (Hadid Suresi, 4)**

Bu gerçeğin bilincinde olan mümin, her zaman için kendisini Allah'a teslim etmeli, O'nun himayesine sığınmalı, O'ndan korkmalı ve başka hiçbir şeyden korkmamalıdır. Allah'ın, Hz. Musa (as) ve Hz. Harun (as)'a verdiği emir, tüm müminler için yol göstericidir. Ayette şöyle buyrulmaktadır:

> **Dedi ki: "Korkmayın, çünkü Ben sizinle birlikteyim; işitiyorum ve görüyorum. (Taha Suresi, 46)**

ALLAH'A GÖNÜLDEN TESLİM OLAN MÜTHİŞ BİR GÜVEN İÇİNDEDİR

ADNAN OKTAR: **"Görmüyor musun ki size ayetlerinden bazısını göstermesi için gemiler Allah'ın nimetiyle denizde akıp gitmektedir."** "Ben götürüyorum" diyor Allah gemileri**. "Hiç şüphesiz bunda çok sabreden, çok şükreden için gerçekten ayetler vardır."** (Lokman Suresi, 31) Bakın hep sabretmek. Sabırla biz güzel ahlaka kavuşuyoruz. Cennet ahlakı, cennet kişiliği sabırla oluşuyor. "Çok şükreden" bir de sürekli Allah'a hamd etmek verdiği nimetlere.

"Kim ihsanda bulunan biri olarak yüzünü kendini Allah'a teslim ederse artık gerçekten o kopmayan bir kulba yapışmıştır." (Lokman Suresi, 21) **Allah'ın kopmaz koparılmaz ipi. Kuran'a sıkı sıkıya sarıldığında, İslam'a sıkı sıkıya sarıldığında insan müthiş bir güvendedir. Müthiş bir rahatlıktadır; ruhen de bedenen de.** Ama bunu en mükemmel şekilde yapmak lazım**... Bakın diyor ki Allah, "bir kulba yapışmıştır". Dokunmuştur demiyor Allah, "yapışmak" sıkı sıkıya sarılmak. Kuran'a çok sıkı sarılmak lazım.** *(Adnan Oktar'ın Kocaeli TV röportajından, 30 Ekim 2009)*

HER VARLIK ALLAH'A BOYUN EĞMİŞTİR

Kainatta bulunan canlı ve cansız her varlık, Allah'ın iradesinin altındadır. Ancak O dilediği takdirde hareket edebilirler ve ne dilerse ancak onu yapabilirler. Örneğin, kendi ihtiyacının çok üstünde bal üreten arılar, balın insana faydalı olacağını bilemezler; balın faydalı ve güzel olmasını gerektiren kimyevi bileşimi de bilemezler. Ayrıca ihtiyaçlarından çok fazla balı neden ürettiklerinin farkında olmadıkları gibi, dizayn ve hesap harikası olan muntazam altıgenlerden oluşan petekleri yapabilecek akıl ve ilme de sahip olamazlar. Arılara tüm bunları yaptıran, bütün varlıkların Kendisi'ne boyun eğdiği Allah'tır. Arıların bunları Allah'ın vahyi ile yaptıkları Kuran'da bize şöyle bildirilir:

> **Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (Nahl Suresi, 68-69)**

Arıların vahiyle hareket etmesi istisnai bir durum değildir. Arılar gibi, insanlar dahil tüm varlıkların da aynı şekilde Allah'ın ilhamı ile hareket ettiklerini anlamamız için Allah bu örneği vermektedir ve üzerinde düşünenler için bunun bir delil olduğunu vurgulamaktadır. Tüm varlıklar Allah'ın ilhamı ile hareket ettikleri için, O'na gönülden boyun eğmişlerdir. Bu gerçek bir ayette şöyle bildirilir:

> **Göklerde ve yerde bulunanlar O'nundur; hepsi O'na 'gönülden boyun eğmiş' bulunuyorlar. (Rum Suresi, 26)**

Bazı insanlar, şeytanın Allah'tan bağımsız müstakil bir güç olduğunu zannederler. (Allah'ı tenzih ederiz.) Bazı batıl dinlerde de şeytana Allah'tan ayrı bir güç atfedilir. Oysa tüm bunlar büyük birer sapkınlıktır. Gerek şeytan, gerekse onun yolundan giden inkarcılar, Allah'ın iradesine boyun eğmişlerdir. Allah insanları imtihan etmek için şeytanı yaratmış, ona insanları inkara davet etme gücü ve yetkisi vermiştir. Kuran'da Allah'ın şeytana hitabı şöyle anlatılmaktadır:

> **(Allah) Dedi ki: "Öyleyse ordan (cennetten) çık, artık sen kovulmuş bulunmaktasın."**
>
> **"Ve şüphesiz, din (kıyametteki hesap) gününe kadar Benim lanetim senin üzerinedir."**
>
> **Dedi ki: "Rabbim, öyleyse onların dirilecekleri güne kadar bana süre tanı."**
>
> **Dedi ki: "O halde, süre tanınanlardansın." "Bilinen vaktin gününe kadar."**
>
> **Dedi ki: "Senin izzetin adına andolsun, Ben, onların tümünü mutlaka azdırıp-kışkırtacağım. Ancak onlardan, muhlis olan kulların hariç." (Allah) "İşte bu haktır ve ben hakkı söylerim" dedi.**
>
> **"Andolsun, senden ve içlerinde sana tabi olacak olanlardan tümüyle cehennemi dolduracağım." (Sad Suresi, 77-85)**

İnsanın her hareketinin ve her halinin Allah'a bağlı olması gibi, şeytan da tamamen Allah'ın kontrolündedir ve O'nun iradesine boyun eğmiş durumdadır. Kendi başına karar alabilen ve uygulayabilen, müstakil bir iradeye sahip olan bir varlık değildir. Dünyadaki imtihan ortamı içinde, doğrularla yalancıları birbirinden ayırmak için Allah şeytanı bir vesile olarak yaratmıştır.

ALLAH HAKKINDAKİ BATIL İNANÇLAR

Allah'ın hak din kitabı olarak indirdiği Tevrat ve İncil'deki bazı kısımlar, zaman içinde insan eliyle değiştirildikleri için hak olma özelliklerini yitirmişlerdir. Nitekim Kuran'ın gönderilme sebeplerinden biri de budur. Allah, Kuran'dan önceki İlahi kitapların bazı bölümlerinin insan eliyle değiştirildiğini şöyle anlatmaktadır:

Artık vay hallerine; kitabı kendi elleriyle yazıp, sonra az bir değer karşılığında satmak için "Bu Allah Katındandır" diyenlere. Artık vay, elleriyle yazdıklarından dolayı onlara; vay kazanmakta olduklarına. (Bakara Suresi, 79)

Onlardan öyleleri vardır ki, dillerini kitaba doğru eğip bükerler, siz onu (bu okur göründüklerini) kitaptan sanasınız diye. Oysa o kitaptan değildir. "Bu Allah Katındandır" derler. Oysa o, Allah Katından değildir. Kendileri de bildikleri halde Allah'a karşı (böyle) yalan söylerler. (Al-i İmran Suresi, 78)

Tevrat ve İncil'de yapılan tahrifat kimi insanların yanlış inançlara sahip olmalarına yol açmıştır. Allah'ın sözünü değiştirmeye cüret edebilecek derecede Allah'a ve dinine duyarsızlığı ve belki de kastı olan insanlar çok ciddi zararlar vermişlerdir. Kuran'dan önceki İlahi kitapların değiştirilmiş olması, bu kitaplara tabi olanların Allah'ı gerçek vasıflarıyla tanıyamamalarına neden olmuştur.

Örneğin tahrif olmuş dinlerin kitaplarında Allah'ın (Allah'ı tenzih ederiz) adeta bir insana benzetilerek eksiklikleri olan bir varlık şeklinde tanıtıldığını görürüz. Oysa elbette ki Allah üstün güç sahibi, en güzel olandır. Her türlü eksik sıfatlardan münezzehtir. Allah bu konuyu Kuran'da şöyle açıklamıştır:

Andolsun, Biz gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları altı günde yarattık; Bize hiçbir yorgunluk dokunmadı. (Kaf Suresi, 38)

Onlar görmüyorlar mı ki, gökleri ve yeri yaratan ve onları yaratmaktan yorulmayan (Allah), ölüleri de diriltmeye güç yetirir. Hayır; gerçekten O, herşeye güç yetirendir. (Ahkaf Suresi, 33)

Yukarıdaki ayetler Kuran'dan önceki İlahi kitapların değiştirilmiş olduğunu açıkça göstermektedir. Dolayısıyla bu kitaplara göre inançlara sahip olanların bir kısmının bu konularda yanlış yollara sürüklendiğini ve Allah'ı gerçek vasıflarıyla tanıyamadıklarını ortaya koymaktadır.

Son ve Hak kitap olan Kuran-ı Kerim ise korunmuştur, yeryüzündeki bütün nüshaları aynıdır. Allah'ın koruduğu ve hiçbir şekilde değiştirilemeyeceği bildirilmiş, orijinal metni de günümüzde mevcut bulunan kutsal kitabımızdır. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

Hiç şüphesiz, zikri (Kur'an'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz. (Hicr Suresi, 9)

Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 85)

Kuran'da, Hıristiyan ve Musevilerin Allah hakkındaki batıl inançları da kınanır ve bu inançların doğrusu anlatılır. Örneğin bazı Hıristiyanların inancının temeli olan "Allah'ın Hz. İsa (as)'ı oğul edinmesi" sapkınlığı (Allah'ı tenzih ederiz), tam bir batıl inanç ve Allah'a karşı iftiradan ibarettir. Bu gerçeği haber veren ayetlerde şöyle buyrulur:

Dediler ki: "Allah oğul edindi." O, (bu yakıştırmadan) Yücedir. Hayır, göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur, tümü O'na gönülden boyun eğmişlerdir. Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin)

yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 116-117)

Aynı konuda gerçekleri bildiren diğer bazı ayetler ise şöyledir:

Ey Kitap Ehli, dininiz konusunda taşkınlık etmeyin, Allah'a karşı gerçek olandan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('Ol' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve elçisine inanınız; "üçtür" demeyiniz. (Bundan) kaçının, sizin için hayırlıdır. Allah, ancak bir tek İlahtır. O, çocuk sahibi olmaktan Yücedir. Göklerde ve yerde her ne varsa O'nundur. Vekil olarak Allah yeter. (Nisa Suresi, 171)

Gökleri ve yeri bir örnek edinmeksizin yaratandır. O'nun nasıl bir çocuğu olabilir? O'nun bir eşi (zevcesi) yoktur. O, herşeyi yaratmıştır. O, herşeyi bilendir. (Enam Suresi, 101)

Yine bazı Hıristiyanların inancında Allah, ilk anda yarattıktan sonra herşeyi kendi haline bırakmış gibi tarif edilmektedir. Bu doğru değildir. Daha önce de belirttiğimiz gibi Allah, her an yaratma halindedir ve kainat sürekli olarak O'nun kudreti altındadır. O'nun dilemesi ve kontrolü dışında yeryüzünde hiçbir olayın gerçekleşmesinin mümkün olmadığı ayetlerde şöyle haber verilir:

Ya da halkı sürekli yaratmakta olan, sonra onu iade edecek olan ve sizi gökten ve yerden rızıklandıran mı? Allah ile beraber başka bir ilah mı? De ki: "Eğer doğru söylüyor iseniz, kesin-kanıt (burhan)ınızı getiriniz" (Neml Suresi, 64)

Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, Kendisi'nden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır. (Fatır Suresi, 41)

Allah, tüm bu ve daha burada bahsini geçirmediğimiz iftiralara karşı, Kuran'da üstün vasıflarını tarif etmiştir. Bu da, söz konusu yanlış inançlara sahip olanlara hem bir cevap olmuş, hem de onları Allah'ı doğru tanımaya yönlendirmiştir.

Herkes bilmelidir ki, Allah tektir, O'ndan başka İlah yoktur, O'nun benzeri yoktur, tüm eksikliklerden münezzehtir, her yeri kaplamıştır, herşeyin tek sahibidir, her an yaratma halindedir, insanlara çok yakındır, herşeye gücü yetendir, sonsuz merhamet sahibidir, sonsuz adalet sahibidir, din gününün (mahşer, hesap günü) sahibidir, herşeyi görür, işitir, bütün güzel isimlerin ve vasıfların sahibidir.

ALLAH'A ŞİRK KOŞMADAN İMAN

Kendi istek ve tutkularını (hevasını) ilah edineni gördün mü? Şimdi ona karşı sen mi vekil olacaksın? (Furkan Suresi, 43)

Şirk, Arapçada "ortak koşmak" anlamına gelir ve Kuran'daki manası da Allah ile birlikte başka bir ilah edinmektir. Bu, çok geniş anlamdaki tarif, tabii ki sadece totemleri ve cansız varlıkları put edinenler için değildir. İnsan, kendisini yaratan Allah'a kul olmak ve sadece O'nun rızasını gözetmekle sorumlu olduğu için, hayatını bir başka amaca göre yaşaması da şirk olur. Örneğin, yapılan işlerin karşılığında Allah'ın değil de insanların rızasını gözetmek bir şirktir. Aynı şekilde bir insanın hayattaki amacının Allah'ın rızasını kazanmak değil de, kendi istek ve tutkularını tatmin etmek olması da şirktir. Pek çok insan bu şekilde paralarını, makam ve mevkilerini, yükselme hırslarını, mal ve mülklerini Allah'a şirk koşar. Kuran'da, Allah'a şirk koşan ve Allah'ın yarattığı ekin ve hayvanların bir kısmını putlarına ayıran müşriklerden şöyle söz edilmektedir:

O'nun üretip-türettiği ekin ve hayvanlardan Allah için bir pay ayırdılar, sonra kendi zanlarınca: "Bu Allah'ındır, bu da ortaklarımızındır" dediler. Kendi ortakları için olan (pay), Allah tarafına geçmez, ama Allah'a ait olan kendi ortaklarının tarafına (payına) geçer. Ne kötü hüküm veriyorlar? (Enam Suresi, 136)

Görüldüğü gibi, müşrikler ellerindeki varlıkların bir kısmını Allah'a bir kısmını ise putlarına adamakta, ancak sonra Allah'a adadıklarından da tekrar kendi putlarına pay almaktadırlar. Bu, müşriklerin samimiyetsiz karakterlerinin bir örneğidir.

İnsanların başka bir varlığı Allah'tan daha çok sevmeleri veya Allah'ı sever gibi sevmeleri de, Allah'a ortak koşmaktır. Aynı şekilde herhangi bir varlıktan veya güçten, Allah'tan korkar gibi korkan kişi, o varlığı veya gücü Allah'a ortak koşuyor, onun Allah'tan bağımsız bir güce sahip olduğunu zannediyor demektir.

İnananların iman ettikleri gerçek ise, herşeyi Allah'ın yarattığı, bütün işleri O'nun düzenlediği, sebeplerin hiçbir gücü olmadığı, her olayı Allah'ın bir kadere göre yarattığı, iradenin ve takdirin Rabbimiz'e ait olduğudur. Allah'ın, Kuran'da bize öğrettiği gerçek iman budur. Bu gerçeğin dışında bir çizgide inançlara sahip olmak, herşeyin kendiliğinden, tesadüfler sonucu olduğuna inanmak, sebeplerin yapma, yaratma gücü olduğunu sanmak da Allah'a şirk koşmaktır. Allah, şirk koşanları bağışlamayacağını bir ayette şöyle bildirmektedir:

Hiç şüphesiz, Allah, Kendisi'ne şirk koşanları bağışlamaz. Bunun dışında kalanlar ise, (onlardan) dilediğini bağışlar. Kim Allah'a şirk koşarsa elbette o uzak bir sapıklıkla sapmıştır. (Nisa Suresi, 116)

GİZLİ ŞİRK TEHLİKESİNİ İYİ KAVRAMAK VE SAKINMAK

ADNAN OKTAR: Şirki anlamak için maddeyi de iyi anlamak gerekiyor. Mesela ben sizinle şimdi görüşüyorum. Beynimde Allah sizi yaratıyor. Dışarıda sizin cisminiz var mı? Var, ama dışarıda sizin cisminizi görsem saydam, dolayısıyla göremem. Bir de karanlık dışarısı zaten hiç göremem, renk de yok. Renk, ışık ve cismin üç boyutlu yani saydam olmayan görüntüsü beyinde oluşuyor, Allah yaratıyor. Bütün güç, kudret Allah'ın elinde. **Dolayısıyla mesela ben şimdi konuşurken desem ki; "güzel konuştum." Değil, Allah güzel konuşturdu. Mesela siz soru sordunuz. "Güzel soru sordunuz", değil. Allah güzel soru sordurdu. Yani buna iman edip, aklımızda sürekli tutacağız. Yani sokakta da, dışarıda da benlik duygusunun olmaması lazım. "Ben yaptım, ben ettim" demek en büyük**

şirk bu, şu an dünyada hakim olan budur. Ama klasik şirk de var tabii, direk puta tapıyorlar. Mesela insanı putlaştırıyorlar, insana tapıyorlar. Mesela Hz. İsa (as)'ı, Allah diye ona tapıyorlar. Mesela bu bir şirktir. Hz. İsa (as)'ın Allah olmadığı belli. Birçok insanı da azaba sürüklemiş oluyorlar. Mesela Amerika'da, İngiltere'de, Avrupa'da büyük bir kitle dinsiz oldu o yüzden, yani Hz. İsa (as)'a Allah dedikleri için. "Peygamber" demiş olsalardı çok fazla insan iman edebilirdi. Çok çok daha fazla Hıristiyan olurdu. *(Adnan Oktar'ın Kanal 35 röportajından, 13 Aralık 2009)*

ADNAN OKTAR: Müşrik, Allah'a her şeyi şirk koşan kişidir. Mesela, bir şey olduğunda "onu Allah yapmadı falanca yaptı" diyorsa bir insan bu şirktir. Bir olay olduğunda onu Allah'tan bilmiyorsa eşyaya bağlıyorsa bu da şirktir. Bazı insanlar parayı putlaştırır, bazı insanlar kadını putlaştırırlar. Bütün hayatını o kadın için veriyor, ağlıyor, intihar etmeye kalkıyor, rezalet çıkartıyor, yerlere yatıyor. Halbuki o kadının mezardaki halini görse, aklının ucundan dahi geçmez öyle bir şey. Ama tek yanlı şartlanınca böyle çılgınlık ve delilik tarzında dengesiz tavırlar gösterebiliyor insanlar. Şirk, Allah'ın dışında her şeye tabi olmasıdır insanın. Mesela bazı insanlar cinlere tabi olur, bazı insan şeytana tabi olur, bazı insan insana tabi olur. *(Adnan Oktar'ın Tempo TV röportajı, 10 Mart 2009)*

ALLAH'IN BÜYÜKLÜĞÜNÜ HAKKIYLA TAKDİR EDEBİLMEK

Onlar, Allah'ın kadrini hakkıyla takdir edemediler. Şüphesiz Allah, güç sahibidir, Azizdir. (Hac Suresi, 74)

Allah sonsuz kudretini ve ilmini mevcut olan her varlıkta gösterir. İnsan vücudunun her detayındaki mükemmellikte, çiçeklerin görünümlerindeki, renk ve kokularındaki güzellikte, gökyüzünün ve kainatın ihtişamında, gezegenlerin yörünge düzeninde, denizlerin derinliklerindeki balıklarda ve aklınıza gelecek herşeyde açıkça görülen tasarım, düzen ve mükemmellik, Allah'ın varlığının ve sonsuz gücünün çok açık delillerindendir. İnanmayanların bir kısmı, Allah'ın varlığını ve kudretinin sonsuzluğunu fark etmelerine rağmen, kibirlerinden dolayı inkar ederler. Allah'ın büyüklüğünü tanımaya yanaşmazlar. Akıl sahibi olmadıkları için Allah'ın varlığının ve büyüklüğünün, tüm varlıklarda görülen açık delillerini göremezler. Bir ayette, insanların içinde bulundukları bu gaflet şöyle bildirilmektedir:

Göklerde ve yerde nice ayetler vardır ki, üzerinden geçerler de, ona sırtlarını dönüp giderler. (Yusuf Suresi, 105)

Bu delilleri ancak, çevrelerindeki varlıkların amacı ve işaret ettikleri üzerinde düşünen, muhakeme yeteneği açık, aklını ve vicdanını kullanabilen insanlar görebilmektedirler. Bunlar da iman edenlerdir. Müminlerin en önemli özelliklerinden biri, derin düşünebilmeleridir. Samimi bir yaklaşımla, hür bir akılla ve yüzeysel olmayan bir şekilde düşünebilme özelliğine sahip olan müminler, bu sayede, Allah'ın yaratışındaki sanatını ve gücünü görerek, O'nun büyüklüğünü ve kudretini takdir ederler. Bir ayette, aklını kullanan insanların Allah'ın ayetlerini her yerde görebilecekleri şöyle açıklanmaktadır:

Şüphesiz, göklerin ve yerin yaratılmasında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeyler ile denizde yüzen gemilerde, Allah'ın yağdırdığı ve kendisiyle yeryüzünü ölümünden sonra dirilttiği suda, her canlıyı orada üretip-yaymasında, rüzgarları estirmesinde, gökle yer arasında boyun eğdirilmiş bulutları evirip çevirmesinde düşünen bir topluluk için gerçekten ayetler vardır. (Bakara Suresi, 164)

Bunu kavrayan insan, baktığı herşeyde Allah'ın varlığının delillerini görür, O'nun kudretinin izlerini seyreder. İnsanların çoğu bu gerçekleri hiç düşünmeden, tamamen boş bir akılla yaşarken, mümin sürekli olarak Allah'ı tefekkür eder. Bir ayette örnek Müslüman tavrı şöyle anlatılmaktadır:

Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, Sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek Yücesin, bizi ateşin azabından koru. (Al-i İmran Suresi, 191)

ALLAH'IN SONSUZ BÜYÜKLÜĞÜ VE KUDRETİ

Allah, insanların Kendi büyüklüğünü kavrayabilmeleri için evrendeki düzeni sayısız detaylarla birlikte yaratmıştır. Kuran'da Allah'ın var ettiği bu düzenden bahsedilirken, **"... sizin gerçekten Allah'ın herşeye güç yetirdiğini ve gerçekten Allah'ın ilmiyle herşeyi kuşattığını bilmeniz öğrenmeniz için"** (Talak Suresi, 12) denilmektedir. Bu düzen öylesine detaylar içerir ki insan düşünmeye nereden başlayacağını şaşırır. Zira Allah'ın aklı, ilmi ve kudreti sonsuzdur.

Allah öyle büyük bir ilme sahiptir ki insana göre "sonsuz" olan, Allah'ın Katında bitmiş durumdadır. Zamanın ilk yaratıldığı andan sonsuzluk anına kadar geçecek olan her olay, her düşünce, vakitleri ve şekilleri ile Allah'ın ilmiyle belirlenmiş ve bitmiştir. (Bkz. Zamansızlık ve Kader Gerçeği, Harun Yahya) Bu gerçek Kuran'da şöyle bildirilir:

> **Hiç şüphesiz, Biz herşeyi kader ile yarattık. Bizim emrimiz, bir göz kırpma gibi yalnızca 'bir keredir.' Andolsun Biz sizin benzerlerinizi yıkıma uğrattık. Fakat öğüt alıp-düşünen var mı? Onların işlemiş oldukları herşey kitaplarda (yazılı)dır. Küçük, büyük herşey satır satır (yazılı)dır. (Kamer Suresi, 49-53)**

İnsan Allah'ın ilminin büyüklüğünü gücünün yettiğinin en fazlasıyla kavrayabilmek için ciddi olarak çaba harcamalı ve düşünmelidir.

İnsanlık tarihinin başından bugüne kadar çok sayıda insan yaşamıştır. Yani Allah milyarlarca çift göz, milyarlarca değişik parmak izi, milyarlarca farklı göz dokusu, milyarlarca değişik insan tipi yaratmıştır ve eğer dilerse bu kişilerden sonsuz sayıda daha yaratabilir. Çünkü ayette haber verildiği gibi; **"... O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir."** (Fatır Suresi, 1)

Allah, insanın hiç bilmediği ve sahip olduğu sınırlı akılla anlamakta güçlük çekeceği daha birçok şey yaratmaya kadirdir. Dünyada biz kullarına verdiği herşeyin hazineleri Allah'ın Katındadır. Bize sadece dilediği kadarını, dilediği miktar ile indirmiştir. Bir ayette şöyle buyrulur:

> **Hiçbir şey yoktur ki, hazineleri Bizim Katımızda olmasın; ancak onu belirlenmiş bir miktar olarak indiririz. (Hicr Suresi, 21)**

Allah'ın üstün yaratmasındaki bu gerçek, bizim bildiğimiz ve bilmediğimiz tüm kavramlar için geçerlidir. Nitekim **"… ve daha sizlerin bilmediğiniz neleri yaratmaktadır?"** (Nahl Suresi, 8) ayetiyle de Allah'ın bilmediğimiz nice şeyler yarattığı haber verilmiştir.

Allah bizim görmediğimiz birçok alemi ve varlığı da yaratmıştır. Diğer alemlerin varlığını daha iyi anlayabilmek için şöyle düşünebiliriz: Nasıl ki bir resme baktığımızda yalnızca en ve boy olmak üzere iki boyut görüyorsak, içinde yaşadığımız dünyaya baktığımızda da en, boy ve derinlik olmak üzere üç (zamanı da katarsak dört) boyut kavrayabiliriz. Bundan fazlasını ise algılayamayız. Oysa Allah Katında bildiklerimizden başka boyutlar da yaratılmıştır. Örneğin melekler farklı boyutlardan birinde yaşayan varlıklardır.

Kuran'da bildirildiği gibi, melekler bulundukları boyut ve mekandan bizleri görebilmekte ve duyabilmektedirler. Hatta iki yanımızdaki yazıcı melekler her anımıza şahittirler. Her konuştuğumuzu, her yaptığımızı yazmaktadırlar. Ancak biz onları göremeyiz. Allah'ın Kuran'da varlıklarını bildirdiği cinler de yine ayrı bir boyuta ait varlıklardır. Onlar da aynı insanlar gibi yaşamları boyunca denenmektedirler ve sorumlu oldukları kitap Kuran'dır. Ancak sahip oldukları özellikler insanlardan çok farklıdır. İnsanların bağlı oldukları sebep sonuç ilişkilerinden çok daha farklı sebeplere bağımlı olarak yaratılmışlardır.

Bunlar Allah'ın yaratmadaki benzersizliğinin kavranabilmesi için üzerinde düşünülmesi gereken gerçeklerdir. Allah sonsuz sayıda evren, sonsuz sayıda varlık, sonsuz sayıda mekan yaratmaya güç yetirendir. Dahası her birini birbirinden çok daha farklı özelliklerle yaratabilir. Nitekim Allah ahirette cenneti ve cehhennemi yaratacaktır. Cennet ve cehennem bizim dünyada alışık olduğumuzdan çok daha farklı bir yaratılışta olacaktır. Örneğin dünyada daima bozulma, yaşlanma, çürüme, eskime ve tükenme vardır. Oysa cennette sonsuza kadar sürecek zaman içerisinde hiçbir şey bozulmayacaktır; Allah'ın Kuran'da bildirdiği "tadı değişmeyen sütten ırmaklar" cennetin bu özelliğini haber veren örneklerden biridir. Cennette insan bedeni de yıpranmayacak; yaşlanma asla olmayacaktır. Allah Kuran'da cennette herkesin yaşıt olduğunu bildirmektedir ve cennet insanları sonsuza kadar en güzel halleriyle, hiç yaşlanmadan, birbirleriyle yaşıt olarak yaşayacaklardır. Allah yine Kuran'da tükenmeyen kaynaklardan içecekler olduğunu bildirmektedir. Cehennemdeki yaratılış da bambaşkadır. Allah cehennemde, benzeri görülmemiş azap çeşitlerini yaratacaktır. Hiçbir insan yaşamadan, oradaki azabın nasıl olacağını tahmin edemez.

Allah dünyadaki herşeyde bir sınır yaratmıştır. Her işin bir sonu vardır. Bu nedenle "sonsuz" kavramını ve Allah'ın sonsuz kudretini anlayabilmek için üzerinde düşünmek ve bilinen bazı ölçülerle kıyas yapmak gerekir. Bizim sahip olduğumuz bilgi sadece Allah'ın izin verdiği kadarıdır. Allah Katındaki bilgi ise sonsuzdur. Örneğin Allah dünyada insan için yedi ana renk var etmiştir. Biz sekizinci bir rengi zihnimizde canlandıramayız. (Bu, doğuştan kör olan birine kırmızıyı tarif etmeye benzer. Ne dersek diyelim yine de kırmızı rengi tam olarak ifade edemeyiz.) Oysa Allah çok daha fazla sayıda ana renk yaratabilir, ama biz Allah'ın bize gösterdikleri dışındakileri kavrayamayız.

Tüm bunlar, Allah'ın bize dünyada öğrettiği bilgiler doğrultusunda geliştirilen fikirlerdir. Ancak burada unutulmaması gereken önemli bir nokta vardır; Allah'ın gücü ve büyüklüğü sınırsız olduğu için anlatılanların hepsinin Allah'ın dilemesiyle istediği anda gerçekleşmesi mümkündür. Allah, ilminin sonsuzluğunu Kuran'da şöyle bir örnekle açıklar:

> **Eğer yeryüzündeki ağaçların tümü kalem ve deniz de -onun ardından yedi deniz daha eklenerek- (mürekkep) olsa, yine de Allah'ın kelimeleri (yazmakla) tükenmez. Şüphesiz Allah, üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Lokman Suresi, 27)**

Görüldüğü gibi biz ne kadar uğraşırsak uğraşalım Allah'ın ilmini kavramaya güç yetiremeyiz, çünkü Allah'ın ilmi sonsuzdur. Biz ancak Allah'ın bize izin verdiği kadarını kavramaya güç yetirebiliriz:

> **Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, kâimdir. O'nu uyuklama ve uyku tutmaz. Göklerde ve yerde ne varsa hepsi O'nundur. İzni olmaksızın O'nun Katında şefaatte bulunacak kimdir? O, önlerindekini ve arkalarındakini bilir. (Onlar ise) Dilediği kadarının dışında, O'nun ilminden hiçbir şeyi kavrayıp-kuşatamazlar. O'nun kürsüsü, bütün gökleri ve yeri kaplayıp-kuşatmıştır. Onların korunması O'na güç gelmez. O, pek Yücedir, pek büyüktür. (Bakara Suresi, 255)**

CENNETTEKİ MÜKEMMEL YARATILIŞ, ALLAH'IN ÜSTÜN SANATININ BİR TECELLİSİDİR

ADNAN OKTAR: ...Müminler bir nurdan elbise ile kaplılar biz onu ahirette göreceğiz yani üstleri kapalı fakat önemli özelliklerden bir tanesi ön kısımlarında bir ışık var yani ön taraflarını aydınlatan bir de sağ taraflarını aydınlatan bir ışık var. Bu onların müminlik alameti, Müslümanlık alameti olacak. Bir de onların yanında bir mihmandarları var, onların sürücüleri, onları götüren onlara yardımcı olan birisi var, o da onların bir konforu güzelliğidir, yani ne yapacaklarını, nasıl hareket edeceklerini onlara sürekli bildiriyor, yani araziyi tanıtıyor, yeri tanıtıyor. Ama her insan her Müslüman mutlaka cehennemin kenarına getirtilecektir. Herkes, mümin olsun olmasın herkes getirilecektir. Ama Allah müminleri gösterdikten sonra; cehennemi bir yakından görüyorlar çünkü Kuran'da tarif edilen bir yer olduğu için görmemeleri olmaz…

… Kuran'da bu kadar detaylı belirtilen bir yerin mutlaka görülmesi gerekiyor o yüzden göreceklerdir. Ama oradan hepsi müminlerin cennete alınıyorlar ve cennetin kapıları kapanıyor. Ama kapı denilince insanların hep aklına metal kapılar gelir, öyle değil, belki ışıktan kapılar, belki hiç bilmediğimiz bir maddeden bir kapı. Veyahut doğrudan geçecekler, ama sadece onların geçebileceği mesela onlar duvardan belki geçecek doğrudan geçecekler ama o bir kapı olmuş olacak. Ama küfrün geçemeyeceği gibi bir kapı olmuş oluyor orası.

Ne olduğu belli değil orada göreceğiz. **Ama müminlerin çok hoşuna giden yani tahayyül ettikleri en zevk aldıkları şeylerin olduğu yerdir cennet.** Ama mesela cennette altından köşkler var diyorsun, insanların ilk aklına gelen en kaliteli Amerika'da yapılan köşkleri düşünüyorlar ya da Fransa'da, öyle değil. Ahşap malzeme, tuğla falan yok **cennette yani mükemmel malzeme vardır ama insanların bildiği gibi bir malzeme değildir.** Mesela köşkler saydam, içi görünüyor cennet köşklerinin, yani içinden dışı dışından içi görünüyor. Ama insanların isteğine bağlı oluyor, isterse görünmez hale geliyor.

Mesela çok fazla bedenli insan, binlerce bedeni oluyor. Hangi bedeni, nerede? Arkadaşlarına sorup insanlar öğreniyor. Bir bedeni bir yerde, bir bedeni bir yerde, bir bedeni Peygamberlerle sohbet ediyor, bir bedeni yemek yiyor, bir bedeni eşi ile beraber, bir bedeni diğer bedeni ile eşinin diğer bedeni ile beraber oluyor mesela kadın da çok çoğalabiliyor, erkek de çoğalabiliyor. Mesela kadın istediği kadar güzel kadın görünümüne girebiliyor, erkek de istediği güzel erkek görünümüne girebiliyor. Yani eşlerin çoğalmasında bir sınır yok, istediği kadar. Aklından geçmesi yetiyor, derhal oluşuyor.

Said Nursi diyor: "Işık en hızlı sürat bilinir ama ışık yüksek sürat değildir" diyor. "Hayal sürati vardır" diyor "Cennette" Mesela milyonlarca kilometre öteye sırf düşündüğün an, anında orada oluyorsun. Mesela şimdi buradan Güneş'e gitmek veya Ay'a gitmek ışık hızı ile gitsen bile çok muazzam vakit alıyor. Ahirette böyle değil, anında istediğin yerde oluyorsun inşaAllah. Ama bu dünyada Allah bolca delil veriyor ki anlamazlıktan gelmeyelim diye… *(Adnan Oktar'ın Mavi Karadeniz TV röportajından, 1 Aralık 2009)*

ALLAH'IN AKLI, YARATMA GÜCÜ SONSUZDUR

ADNAN OKTAR: Dünya, kainatta bir toz. Uçsuz bucaksız… Biz tozun içinde tozdan daha da küçüğüz. Ama hepsine hakim Cenab-ı Allah. Hiç uyumuyor biz uyuyoruz. Biz ölüyoruz, biz hastalanıyoruz, O asla ne hastalanıyor ne ölüyor. MaşaAllah. Bütün atomlara hakim. Kainatta uçsuz bucaksız. Allah'ın gücü çok büyük. Takdir edecek akla sahip olmak, takdir edecek iradeye ve dikkate sahip olmak çok önemli. *(Adnan Oktar'ın A9TV röportajından, 13 Mart 2015)*

ADNAN OKTAR: Ne güzel Allah'taki sanat, maşaAllah. Allah'ın sonsuz akla sahip olması müthiş konfor, ne güzel. Mesela bak, şu tesbihin içinde birden cennet meydana getirebilir Allah. Tek bir tanesinin içerisinden. Mesela tahta, Hz. Musa (a.s)'a soruyor Allah "O nedir elindeki?" diyor. "Asa" diyor "Neye yarar o?" diyor. "Ne için kullanıyorsun?" diyor Allah, "Yaprak topluyorum davarlara ve birçok işime de yarıyor" diyor…

… Allah "at elinden onu" diyor. Tahta, bildiğin kuru tahta, bir anda mükemmel bir yılana dönüşüyor, iri, kıvrak bir yılan. Görüyor musun mesela Allah orada, tahtanın içerisinde Allah'ın ruhu var. Bir anda tahta yılana dönüşüyor. Bir anda tahtadan orada ev oluşturur. Bir anda bir dünya cenneti oluşturur. Her yerde vardır Allah'ın bu gücü. İnsanın gözlerinin içinde var, parmaklarında var, maddenin içinde her yerindedir. Allah'ın ruhu her yerde. *(Adnan Oktar'ın A9 TV röportajından, 1 Ağustos 2013)*

ALLAH SEVGİSİ VE ALLAH KORKUSU

Allah dedi ki: "İki ilah edinmeyin: O, ancak tek bir İlahtır. Öyleyse Benden, yalnızca Benden korkun. (Nahl Suresi, 51)

Allah korkusu, bir müminin en temel vasıflarından biridir. Çünkü insanın, Allah'a olan yakınlığının ve imanının artması, her an ihlaslı davranması, güzel ahlak gösterebilmesi ve bunda istikrarlı olması sadece Allah korkusuyla mümkün olur.

Bazı insanlar Allah korkusunun anlamını bilmedikleri için, bunu diğer bazı dünyevi korkularla karıştırırlar. Oysa arada çok büyük bir fark vardır.

Kuran'ın Arapça orijinal metninde Allah korkusu için "haşyet" kelimesi kullanılır. Bu kelime, çok derin bir saygıyı ifade eder. Öte yandan Kuran'da dünyevi korkular için kullanılan kelime "havf"tır. Bu kelime, bir insanın yırtıcı bir hayvandan korkması gibi basit bir korkuyu ifade etmektedir.

Kuran'da kelimelerle farkı açıkça tarif edilen bu iki korkuyu, Allah'ın sıfatlarını düşündüğümüzde daha iyi anlayabiliriz. İnsanların sahip oldukları dünyevi korkular, genellikle zalim insanlardan kaynaklanan korkulardır. Örneğin insan bir caninin kendisini öldürmesinden korkar. Oysa Allah korkusu farklıdır. Allah sonsuz şefkat, merhamet ve adalet sahibidir. Dolayısıyla Allah korkusu, sonsuz şefkat, merhamet ve adalet sahibi olan Allah'a karşı içli bir saygı, O'nun rızasına aykırı gelmekten çekinme ve O'na isyan edip azabına müstahak olmaktan imtina etmektir.

Bu farkı, Allah korkusunun insanda sebep olduğu etkilerden ve neticelerinden de anlayabiliriz. Dünyevi korkuların neticesinde, örneğin hayati bir tehlikeyle karşılaşıp korkuya kapılan birisi, ilk olarak paniğe kapılır, ne yapması gerektiğiyle ilgili doğru karar veremeyecek duruma girer, akıl gösteremez, çözüm üretemez, ümitsizliğe kapılır ve çaresiz duruma düşer. Oysa Allah korkusu, insanın aklını ve vicdanını harekete geçirir. İnsan, Allah korkusu sayesinde, kötülüklerden ve yanlışlardan uzak durur, kendisini maddi veya manevi olarak yaralayacak tehlikelerden kurtulur. Allah korkusu, insana akıl ve basiret (olayların içyüzünü görme gücü) kazandırır.

Bir Kuran ayetinde, insanların Allah korkusu sayesinde akıl ve anlayış kazandıkları şöyle bildirilmektedir:

Ey iman edenler, Allah'tan korkup-sakınırsanız, size doğruyu yanlıştan ayıran bir nur ve anlayış (furkan) verir, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah büyük fazl sahibidir. (Enfal Suresi, 29)

Dünyevi korkular, insana acı verir. Allah korkusu ise manen çok büyük bir kuvvet kazandırmakla birlikte, ona büyük bir zevk verir.

İnsan, Allah korkusu sayesinde, kendisine Allah'ın sevgisini kaybettirecek kötülüklerden sakınmış olur. Örneğin bir ayette, **"Allah, her büyüklük taslayıp böbürleneni sevmez"** (Nisa Suresi, 36) şeklinde buyrulmaktadır. Allah korkusu olan insan, büyüklük taslayıp böbürlenmekten şiddetle kaçınır. Böylece Allah'ın sevgisini kazanacağını umduğu bir hareket yapmış olur. İşte bu nedenle, Allah korkusu ve Allah sevgisi birbirinden ayrılmaz.

Aslında Allah korkusu, insanın Allah'a yakınlaşmasının ve O'nun sevgisini kazanmasının önündeki engelleri kaldırmaktadır. Bu engellerin başında da insanın kendi nefsi gelir. Kuran'da Allah'ın bize bildirdiğine göre, insanın nefsinde hem kötülük hem de ondan sakınma duyguları vardır. Bunu haber veren ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

Nefse ve ona 'bir düzen içinde biçim verene', Sonra ona fücurunu (sınır tanımaz günah ve kötülüğünü) ve ondan sakınmayı ilham edene (andolsun). Onu arındırıp-temizleyen gerçekten felah bulmuştur. Ve onu (isyanla, günahla, bozulmalarla) örtüp-saran da elbette yıkıma uğramıştır. (Şems Suresi, 7-10)

İşte insana nefsindeki bu kötülükle mücadele etmesi, ona teslim olmaması için manevi bir kuvvet gereklidir. Bu kuvvet, Allah korkusudur. Allah'tan korkan insan, nefsinin bencil tutkularına esir olmaz. Allah'a karşı olan derin

saygısı sayesinde, O'nun rızasına aykırı düşüncelerden ve işlerden uzaklaşır. Bir ayette, ancak Allah korkusuna sahip olan insanların, kendilerine din konusunda yapılan uyarılardan istifade edebilecekleri şöyle bildirilmektedir:

> **Sen ancak, zikre (Kur'an'a) uyan ve gayb ile Rahman olana içi titreyerek korku duyan kimseyi uyarırsın. İşte böylesini, bir bağışlanma ve üstün bir ecirle müjdele. (Yasin Suresi, 11)**

İnsanın çabası, Allah korkusunu artırmaya yönelik olmalıdır. Bunun için, Allah'ın yarattıkları üzerinde derin düşünerek, onların detaylarına kadar inen benzersiz sanatı ve kudreti görmeli ve Allah'ın büyüklüğünü her düşündüğünde daha da fazla kavrayarak, O'na karşı duyduğu saygı dolu korkuyu, gücü ne derece yetiyorsa, o kadar artırmalıdır. Nitekim Allah bizlere Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

> **Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup-sakınmak gerekiyorsa öylece korkup-sakının ve siz, ancak Müslüman olmaktan başka ölmeyin. (Al-i İmran Suresi, 102)**
>
> **Öyleyse güç yetirebildiğiniz kadar Allah'tan korkup-sakının, dinleyin ve itaat edin. Kendi nefsinize hayır olmak üzere infakta bulunun. Kim nefsinin bencil-tutkularından korunursa; işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır. (Teğabün Suresi, 16)**

Allah korkusu arttıkça, müminin sevgi konusundaki duyarlılığı da artar. Allah'ın yarattığı varlıklardaki güzellikleri daha iyi fark eder. İnsanlara, doğaya, hayvanlara ve herşeydeki estetiğe Allah'ın güzel vasıflarının bir yansıması olarak bakma kabiliyeti kazanır. Bu, etrafındaki herşeyin kendisi için birer nimet olarak yaratıldığını daha iyi görmesini sağlar. Dolayısıyla hem bu nimetlere karşı, hem de bu nimetleri yaratan Allah'a karşı sevgisi aynı oranda artar.

Bu sırrı kavrayan insan, Allah sevgisini de kavramıştır. Herşeyden çok Allah'ı sever ve sevdiği diğer varlıkların da Allah'ın birer tecellisi olduğunu bilir. Onları da Allah rızasına uygun olarak sever; Allah'a itaatli olan müminleri sever, Allah'a karşı düşman olanlara ise kalben soğukluk duyar.

İnsanı mutlu eden, ona neşe ve huzur veren gerçek sevgi, bu anlattığımız Allah sevgisidir. Bunun dışında kalan ve Yüce Rabbimiz Allah'tan başka varlıklara yöneltilen sevgiler, Kuran'daki ifadeyle Allah'a şirk koşanların sevgisidir ki, insanlara her zaman için acı, hüzün, melankoli ve huzursuzluk verir. Bir Kuran ayetinde müşriklerin bu sevgisi ile müminlerin Allah sevgisi şöyle karşılaştırılır:

> **İnsanlar içinde, Allah'tan başkasını 'eş ve ortak' tutanlar vardır ki, onlar (bunları), Allah'ı sever gibi severler. İman edenlerin ise Allah'a olan sevgileri daha güçlüdür... (Bakara Suresi, 165)**

SADECE ALLAH'I CANDAN SEVENLER, GERÇEK SEVGİYİ BİLİR VE YAŞAR

ADNAN OKTAR: Allah insanları böyle, ateşle imtihan eder, zorla imtihan eder. Kaliteli, aklı başında, yiğit, dürüst, samimi insanlar asla etkilenmezler, sürekli Allah'a sadakatini devam ettirir. Allah'a sürekli hüsn-ü zan edilir. Allah'a bir kere inanılır. Bir kere dost olunur. **Bir kere aşkla, delicesine sevilir ve bir daha sonsuza kadar bırakılmaz. Her ne olursa, olsun. Kolun kopar, ayağın kopar, öbür ayağın kopar, gözünü çıkarırlar, burnunu koparırlar hala aşkla "Allah" dersin. İman budur.** Allah sevgisi budur. Bunun dışındakiler iman olmaz. inşaAllah. Seviyorsa tam bağlıdır.

Mesela bunu insan hayatında da görüyoruz. Diyorlar ki "ölüyorum, bayılıyorum", evleniyorlar. İşte aşk diyorlar, "bayıldım..." Adam diyor ki "ben iflas ettim." Aman, olay tamamen tersine dönüyor. Bir anda aşkı köşke dönüşüyor. "Haydi bana müsaade" diyor. Bir başkasının gösterttiği mesela köşk, möşk varsa o tarafa doğru gidiyor. Bakın işte bu bir vicdansızlıktır. **İnsan sevdiğini ölümüne bırakmaz, ölümüne. Asla**. Mesela benim sevdiğim birisi olacak da, ben onu bırakacağım? Asla. En şiddetli zor olsa bile bırakılmaz, en şiddetli. Yeri göğü inletirsin Allah diye yine bırakmazsın. İnşaAllah. Aksi kalleşliktir, vefasızlıktır. Değil onu, mesela kadıncağızı, kızcağızı makyajsız görüyor bitiyor adam için. Yani o kadar basit. Mesela grip, nezle oluyor onun bitap, bitkin halini görüyor o da bitiyor, yetiyor.

Mesela doğum yapıyor, doğum onu çökertiyor, değişiyor doğumdan dolayı. Doğumdan sonra boşanmalar çok fazladır dikkat ederseniz. Yetiyor tabi, mesela bakın boşanmalara dikkat edin hep doğum sonrasıdır veya kaza sonrası. Mesela yüzüne birşey oluyor. Kardeşim nasıl vicdan bu, insan bırakır mı? O senin parçan. Allah sana onu emanet vermiş. Değil mi? Sonsuza kadar bırakılmaz. Zaten cennette en güzel şekliyle senin yanına gelecek. Zaten bir insan kaç yıl güzel kalabilir, bir kadın. Zaten yaşlanacak o. Yaşlılığın güzelliği gelecek, yani o anlamda kadınsı vasfı gidecek, değil mi, insani güzelliği gelecek. Ve o haliyle onu seveceksin. Aksi zulümdür. O da Allah'ın bir kulu. Yani sana 24 saat böyle çivi gibi dümdüz nasıl dursun o çocuk. İnsan o yani. Affetmiyorlar öyle birşeyi. İşte bu vefasızlıktır.

Allah aşkıyla seven onu her halükarda sever. Çünkü derin bir sevgidir Allah aşkı. Yani bitmek tükenmek bilmeyen bir sevgi vardır. Her ne olursa olsun. Mesela eli yüzü yanar daha da şefkatle seversin. Kolu kopar daha şefkatle seversin. Dikkat edin mesela yaralanmalarda sakatlanmalarda falan mutlaka boşuyorlar. Bu nasıl vicdandır, insan nasıl kıyar buna?

İşte bu ancak Allah sevgisi, Allah korkusu ve derin imanla oluşabilecek birşeydir.

… Sadece Allah'ın tecellisi olarak aşkla severse asla da bırakmaz, asla. Ölümüne bırakılmaz.

... Mesela insanın eşinin sakatlandığını düşünün yani kolu kopsa... İnsan kat kat, onu deli gibi sever. Çünkü acıma da devreye girmiş oluyor. Şefkat hakim olmuş oluyor. Şefkat çok lezzetli birşeydir. Çok zevklidir şefkat. Apayrı bir zevktir. Mesela küçük bir çocuğa biz şefkat duyuyoruz kendini koruyamıyor. Acıyoruz. Acıdığımız için de şiddetli zevk alıyoruz. *(Adnan Oktar, Çay TV röportajından, 1 Ekim 2009)*

SEVGİ EN BÜYÜK NİMETTİR

ADNAN OKTAR: Sevgi dünyadaki en büyük nimettir. Allah dünyayı sevgi için yaratıyor, kulları sevgi için yaratıyor, cenneti sevgi için yaratıyor. Tek amaç sevgidir. Bütün bu bitkilerin, hayvanların, insanların, bütün mahlukatın, atomun her şeyin bu kadar düzgün ve güzel olmasının yine amacı sevgidir. Sevgisizlik insanı karartır. *(Adnan Oktar, A9 TV röportajından, 6 Temmuz 2015)*

ALLAH KORKUSU ALLAH'IN SEVGİSİNİ KAYBETMEKTEN ÇEKİNMEKTİR

ADNAN OKTAR: "Allah sevgisi mi Allah korkusu mu?" Allah korkusu deyince, tabancadan bıçaktan korkmak gibi anlıyorlar. Allah korkusu Allah'ı darıltmaktan çekinmek, O'nun sevgisini kaybetmekten çekinmektir. Şimdi seni belaya uğratıyor ama rezil kepaze olmuş oluyorsun, Allah ile aran bozuluyor. Sevse de seni keşke belaya uğrasan? Ne olur ki? Hiçbir şey olmaz havalara uçarsın. Kafan kopsun, bacağın kopsun yeter ki Allah sevsin yani, değil mi? Kıymeti yok ki şehit oluyor adam, ağzı burnu her yeri paramparça oluyor, Allah'ın sevgisinden oluyor. Şimdi orada dehşet verici olan nedir? Allah'ın sevgisini kaybetmek korkunç olan o. Tabii, Allah seni sevsin cayır cayır yanarsın ateşte, gönlün güllük gülistanlık olur. Ateşten kimsenin çekinmesi olmaz, Allah'ın dostluğunu kaybetmek ızdırap verici olan orada. Onu anlamıyorlar. Sırf sanki ateşten korkmak gibi düşünüyorlar. Sen Allah'ın muhabbetini sonsuza kadar kaybetmiş oluyorsun bu müthiş bir felaket. *(Adnan Oktar'ın A9 TV röportajından, 31 Ekim 2015)*

ALLAH KORKUSUYLA AŞK ORTAYA ÇIKAR

ADNAN OKTAR: Enbiya Suresi 49**, "Onlar Rablerine karşı gayb ile (ou görmedikleri halde) bir haşyet içindedirler (Allah korkusu içindedirler) ve onlar kıyamet saatinden içleri titremekte olanlardır".** (Enbiya Suresi, 49)

Bu neye yarıyor? Mükemmel bir ahlaka yarıyor. Mükemmel ahlak neye yarıyor? Mükemmel bir aşka yarıyor. Mükemmel bir aşk olması için mükemmel bir ahlak gerekir, mükemmel bir ahlak için de mükemmel Allah bir korkusu gerekir. Hepsi aşkla bağlantılıdır ve amacı aşktır. *(Adnan Oktar, A9 TV röportajından, 6 Temmuz 2015)*

KURAN YOL GÖSTERİCİMİZDİR

Bu, kendisinde şüphe olmayan, muttakiler için yol gösterici olan bir kitaptır. (Bakara Suresi, 2)

Kuran, Allah'ın sözüdür. Allah, Kendisi'ni tanıtmak, insanların yaratılış amacını bildirmek, dünyanın mahiyetini, imtihanın özelliklerini ve insanlardan neler istediğini haber vermek, ahireti müjdelemek ve güzel ahlakı tarif etmek gibi birçok hikmet üzerine Kuran'ı indirmiştir. Cebrail vasıtasıyla Hz. Muhammed (sav)'e vahyedilen Kuran, son kitap olması itibariyle, kıyamete kadar geçerli olacak olan ve insan elinin asla müdahele edemeyeceği bir kitaptır. Allah, Kuran'ın korunma altında olduğunu bir ayette şöyle haber vermektedir:

Hiç şüphesiz, zikri (Kur'an'ı) Biz indirdik Biz; onun koruyucuları da gerçekten Biziz. (Hicr Suresi, 9)

Kuran'ın eşsiz üslubu ve içerdiği üstün hikmet, onun sonsuz ilim sahibi Rabbimiz Allah'ın sözü olduğunun kesin bir delilidir. Bunların yanı sıra, Kuran'ın Allah Katından indirildiğini ispatlayan pek çok mucizevi özelliği de vardır. Bu özelliklerden biri, 20. ve 21. yüzyıl teknolojisiyle eriştiğimiz bazı bilimsel gerçeklerin 1400 yıl önce Kuran'da bildirilmiş olmasıdır. Kuran'ın indirildiği dönemde bilimsel olarak saptanması mümkün olmayan bu bilgiler günümüz insanına Kuran'ın Allah sözü olduğunu bir kez daha ispatlamıştır.

Kuran'ın bir diğer önemli özelliği ise, (tahrif edilmiş Tevrat ve İncil'in aksine) içinde hiçbir çelişki bulunmamasıdır ve bu da Kuran'ın Allah sözü olduğunun bir başka ispatıdır, Allah bu gerçeği insanlara şöyle hatırlatmaktadır:

Onlar hâlâ Kur'an'ı iyice düşünmüyorlar mı? Eğer o, Allah'tan başkasının Katından olsaydı, kuşkusuz içinde birçok aykırılıklar (çelişkiler, ihtilaflar) bulacaklardı. (Nisa Suresi, 82)

Kuran insanlar için yol göstericidir. Aynı zamanda doğru ile yanlışı birbirinden ayıran mutlak doğru bir ölçüdür ki, bu nedenle Kuran'ın bir ismi de "Furkan", yani "ayırt eden"dir:

... Doğruyu yanlıştan ayıran (Furkan)ı da indirdi. Gerçek şu ki, Allah'ın ayetlerini inkar edenler için şiddetli bir azap vardır… (Al-i İmran Suresi, 4)

Kuran; insanlara öğüt veren, sonsuz ahiret hayatları için onları uyaran bir kitaptır:

İşte bu (Kur'an) uyarılıp korkutulsunlar, gerçekten O'nun yalnızca bir tek İlah olduğunu bilsinler ve temiz akıl sahipleri iyice öğüt alıp düşünsünler diye bir bildirip-duyurma (bir belağ)dır. (İbrahim Suresi, 52)

Kuran, Allah'ın indirdiği son ve kıyamete kadar geçerli olacak tek hak kitaptır. Allah'ın bundan önce indirmiş olduğu Tevrat ve İncil de indirildikleri dönemlerde hak kitap olmalarına rağmen, -önceki sayfalarda da izah ettiğimiz gibi- sonraları insan eliyle ekleme ve çıkarma yapılarak değiştirildiği için, şu anda geçerli olma özelliklerini kaybetmişlerdir. Allah, Kendi Katında İslam'ı tek geçerli din olarak kabul ettiğini de bir ayette şöyle bildirmiştir:

Kim İslam'dan başka bir din ararsa asla ondan kabul edilmez. O, ahirette de kayba uğrayanlardandır. (Al-i İmran Suresi, 85)

KURAN'A UYANLAR AKILLI OLURLAR

ADNAN OKTAR: Kuran, akıllı olmanın Kitabı'dır aynı zamanda. Kuran'da birçok konu tekrar tekrar anlatılır. Çünkü zaten Kuran'da sadelik hakimdir. Akıl karmakarışık bir sistemi anlatmıyor. Çok sadedir Kuran, yarıdan çoğu tekrardır Kuran'ın. Yarıdan çoğu neredeyse, o iyi kavranması için. Dolayısıyla aklın derli toplu sade kurallarını bize

anlatır Allah. Onu uyguladığımızda, bayağı akıllı oluruz, tutarlı oluruz. Aksinde sokakta gördüğünüz, bazı yerlerde gördüğünüz tipler oluşuyor. Ağlayan, üzülen, kızan, bağıran, çağıran, kuşkulanan, vefasızlık eden, sadakatsizlik eden, kimseye güvenemeyen, içinde yoğun kuşkularla kendini helak eden, topluma zarar veren insanlar oluşur, çoğunlukla.

Onun için Kuran'ı okuyan insanlar bilecekler ki, her okudukları ayette, aklın derinliğini biraz daha anlamış olurlar. Bu Tevrat'ta da vardır. Onun için Museviler Tevrat'ı geceli gündüzlü okurlar.

Müthiş beyinleri gelişmiş, müthiş zekidir Museviler o yüzden. Sürekli Tevrat'ın sırlarını araştırırlar, sürekli düşünüler. Sürekli oradaki derinliği, orada anlatılan Rahmani sırları bulmaya ve anlamaya çalışırlar. Dolayısıyla hem beyni gelişir, hem ahlakı, hem kişiliği gelişir. *(Adnan Oktar'ın A9 TV röportajından, 14 Ekim 2013)*

ALLAH'IN İNDİRDİĞİ KİTAPLARA, PEYGAMBERLERİNE İMAN

İlk insan olan Hz. Adem (as) ile birlikte, Allah, tüm toplumlara Allah'ın ve ahiretin varlığını anlatan, dinini tebliğ eden elçiler göndermiştir. Bunların bir kısmı, Kuran'da ismen zikredilmiş olan ve kendilerine kitap indirilmiş olan peygamberlerdir. Bu peygamberlerin hepsini de Müslümanlar, hak din peygamberi olarak kabul ederler. Bir Müslümanın peygamberler arasında hiçbir ayrım yapmadan hepsini sevmesi ve sayması gerekmektedir. Bir ayette Allah Müslümanlara tüm peygamberlere aralarında hiçbir ayrım yapmadan iman etmeyi şöyle emretmiştir:

> **Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz O'na teslim olmuşlarız. (Bakara Suresi, 136)**

Allah Kuran'da Müslümanların Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'e ve ondan önce gönderilmiş olan tüm Peygamberlere ve bu Peygamberlere indirilenlere iman ettiklerini bildirmektedir. Bakara Suresi'nin 4. ayetinde Rabbimiz Müslümanlar için; **"ve onlar, sana indirilene, senden önce indirilenlere iman ederler..."** buyurmaktadır.

Kuran'da bildirildiği gibi İncil, Tevrat, Zebur ve Hz. İbrahim (as)'ın sayfaları geçmişte yaşamış Peygamberlere indirilmiş olan kitaplardır. Bu kitapların bir kısmı yok olmuş, bir kısmı da tahrif olmuş veya değiştirilmiştir. Fakat buna rağmen içlerinde, hak dine ait birçok doğru izah da yer almaktadır. Müslümanlar, bu kitapları Kuran'a göre değerlendirip, ayetlere uygun olan izahların doğru olduğuna hüsn-ü zan ederler. Dolayısıyla, Kuran'a uygun Tevrat ve İncil cümleleri Müslümanların istifade edebilecekleri izahlardır. Ancak temel şart, bu izahların Kuran ayetlerine uygun olmalarıdır.

Allah bu kitapların, gönderildikleri dönemde insanlar için yol gösterici olduklarını bildirmiştir. Ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

> **O, sana Kitabı hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. Bundan (Kur'an'dan) önce (onlar) insanlar için bir hidayet idiler... (Al-i İmran Suresi, 3-4)**

Kuran, İncil'i doğrulayıcı hak bir kitaptır. Dolayısıyla Müslümanlar, Muhammedi oldukları gibi, hak İncil'i uygulayan birer İsevi ve hak Tevrat'ı uygulayan birer Musevidirler. Dolayısıyla, samimi bir Hristiyan da İncil'in gerçeğine uymak ve hak İncil ile hükmetmek istiyorsa, Kuran'da bu hükümlerin tümünü bulacaktır.

İslam dinini, Allah son hak din olarak göndermiştir. Allah bir ayette şöyle buyurmaktadır:

> **... Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim... (Maide Suresi, 3)**

Kuran'da Hz. Muhammed (sav)'in son peygamber olduğu da şöyle bildirilmiştir:

> **Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir; ancak o, Allah'ın Resûlü ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah, herşeyi bilendir. (Ahzab Suresi, 40)**

Müslümanlar, Kuran'daki vahiy gereği tüm Peygamberleri kabul eder ve canlarından çok severler. Hz. Muhammed (sav) bizim Peygamberimiz olduğu gibi, Hz. Musa (as) da, Hz. İsa (as) da bizim Peygamberimizdir. Kuran'da emredildiği şekilde birini diğerinden ayırt etmemiz imkansızdır:

> **Deyin ki: "Biz Allah'a; bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakub ve torunlarına indirilene, Musa ve İsa'ya verilen ile peygamberlere Rabbinden verilene iman ettik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırt etmeyiz ve biz ona teslim olmuşlarız." (Bakara Suresi, 136)**

Dolayısıyla bir Müslüman aynı zamanda hem gerçek bir Musevi, hem de gerçek bir İsevi'dir. Yine Kuran'a göre bir Müslüman, Tevrat ve İncil'in Kuran ile mutabık olan bölümlerine uyar. Müslüman, tüm peygamberleri aşkla sevdiği ve kabul ettiği gibi, hak İncil'i ve hak Tevrat'ı da kabul etmek ve Kuran'la mutabık bölümlerine uymak zorundadır.

Kuran; geçmiş hak kitapları ve peygamberleri doğruladığından**, gerçek Musevilik ve gerçek Hristiyanlık Kuran'dadır.** Dolayısıyla gerçek İsevilik ve gerçek Musevilik, ancak Kuran'ı kabul etmek ve Muhammedi olmakla mümkündür. İşte bu sebeple **Kuran'dan yalnızca Müslümanlar değil, tüm Museviler ve tüm Hristiyanlar da sorumludurlar.**

Allah Kuran'ı, Kitap Ehli (Museviler ve Hristiyanlar) için bir nur ve apaçık bir kitap olarak gönderdiğini bir Kuran ayetinde şöyle haber vermiştir:

> **Ey Kitap Ehli, kitaptan gizlemekte olduklarınızın çoğunu size açıklayan ve birçoğundan geçen elçimiz geldi. Size Allah'tan bir nur ve apaçık bir kitap geldi. (Maide Suresi, 15)**

Kuran'ın; İncil ve Tevrat'ı doğrulayıcı olarak gönderildiği gerçeği ise ayetlerde şu şekilde geçmektedir:

> **De ki: "Cibril'e kim düşman ise, (bilsin ki) gerçekten onu (Kitab'ı), Allah'ın izniyle kendinden öncekileri (Tevrat ve İncil) doğrulayıcı ve mü'minler için hidayet ve müjde verici olarak senin kalbine indiren O'dur. (Bakara Suresi, 97)**
>
> **O, sana Kitab'ı hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat'ı ve İncil'i de indirmişti. (Al-i İmran Suresi, 3)**

Tüm bu ayetlerden Kuran'ın; Hristiyanların ve Musevilerin, kendi kitaplarını tasdikleyen, onlara doğru ve yanlışın ne olduğunu gösteren, çelişkide kaldıkları konuları gideren, her şeyin en mükemmel açıklamasını bulacakları bir kitap olarak indirildiği açıktır. Hristiyan ve Musevilerin Kuran'a uymaları gerektiği, bir başka Kuran ayetinde şöyle bildirilmiştir:

> **Ey kendilerine kitap verilenler (Museviler ve Hristiyanlar), birtakım yüzleri silip de arkalarına çevirmeden ya da cumartesi adamlarını (o gün yasağı çiğneyenleri) lanetlediğimiz gibi onları da lanetlemeden evvel, yanınızdakini (Tevrat ve İncil'i) doğrulayıcı olarak indirdiğimize (Kur'an'a) iman edin. Allah'ın emri ile yapılmıştır. (Nisa Suresi, 47)**

Peygamberimiz (sav) de, Kuran-ı Kerim de dünyadaki bütün insanlar için birer nurdur. İnsanları mutlu eden, dünyayı ışıklandıran her şey Kuran'dadır. Allah rızası, vicdan, iman ve kalp gözü ile bakan her insan bunu açıkça görecektir. Kuran'ı, Asr-ı Saadet dönemindeki gibi yaşamak bütün dünyaya tam bir ferahlık ve güzellik getirecektir. Kuran'ın Müslümanlar tarafından bu şekilde uygulanması, Hristiyanlara da, Musevilere de huzur, mutluluk ve rahatlık kaynağı olacaktır. Bunun sonucunda dünyaya son derece mutlu bir hayat hakim olacaktır.

MELEKLERE İMAN

Melekler, Kuran'da bize bildirildiği üzere, Allah'ın emirlerini yerine getiren kullarıdır. Allah onlara farklı vazifeler vermiştir. Vahiy indiren Cebrail ile birlikte, insanın iki yanında, yaptıklarını yazan melekler; ahirette, cennette insanları karşılayan melekler ve cehennemin bekçileri olan melekler; insanın canını alan melekler, müminlere destekçi olan melekler; elçilere, bulundukları topluma Allah'ın azabını haber veren melekler, elçilere çocuk müjdeleyen melekler vardır. Meleklerin, itaatkar, sürekli Allah'ı takdis eden, yücelten varlıklar oldukları bir ayette şöyle haber verilir:

> **Göklerde ve yerde olan ne varsa, canlılar ve melekler Allah'a secde ederler ve onlar büyüklük taslamazlar. (Nahl Suresi, 49)**

Melekler tarih boyunca insanlara Allah'ın emirlerini ulaştırmışlardır. Pek çok peygambere ve hatta Hz. Meryem gibi peygamber olmayan salih insanlara da melekler insan görünümünde gelmiş, onlara Allah'ın emirlerini ve hikmetlerini haber vermişlerdir. Bu konudaki bilgileri Allah bize Kuran'da bildirmiştir. Dolayısıyla meleklere iman, Kuran'a ve dine imanın bir şartıdır. Bir ayette, meleklere imanın bir mümin vasfı olduğu şöyle anlatılır:

> **Elçi, kendisine Rabbinden indirilene iman etti, mü'minler de. Tümü, Allah'a, meleklerine, Kitaplarına ve elçilerine inandı. "O'nun elçileri arasında hiçbirini (diğerinden) ayırt etmeyiz. İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz bağışlamanı (dileriz). Varış ancak Sana'dır" dediler. (Bakara Suresi, 285)**

DÜNYA HAYATININ GEÇİCİLİĞİ

Dünya hayatı, insanlar için bir imtihan yeridir. Allah dünyada insana çekici gelen çeşitli nimetler yaratmış, ancak bunların çekiciliğine kapılıp Allah'ı ve dini unutmamaları için de insanları uyarmıştır. Ayetlerde dünya hayatındaki süslerin aldatıcı olduğu ve asıl güzelliğin Allah'ın rızası ve cenneti olduğu şöyle haber verilir:

Şüphesiz Biz, yeryüzü üzerindeki şeyleri ona bir süs kıldık; onların hangisinin daha güzel davranışta bulunduğunu deneyelim diye. (Kehf Suresi, 7)

Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, '(eğlence türünden) tutkulu bir oyalama', bir süs, kendi aranızda bir övünme (süresi ve konusu), mal ve çocuklarda bir 'çoğalma-tutkusu'dur. Bir yağmur örneği gibi; onun bitirdiği ekin ekicilerin (veya kafirlerin) hoşuna gitmiştir, sonra kurur, bir de bakarsın ki sapsarı kesilmiş, sonra o, bir çer-çöp olmuştur. Ahirette ise şiddetli bir azap; Allah'tan bir mağfiret ve bir hoşnutluk (rıza) vardır. Dünya hayatı, aldanış olan bir metadan başka bir şey değildir. (Hadid Suresi, 20)

Mümin de dünyadaki nimetlerden faydalanır, ancak inkarcılardan farklı olarak bu nimetleri hayatının amacı olarak görmez. Bunlara sahip olmayı isteyebilir, ama sadece Allah'a şükretmek ve O'nun rızası için hayırda kullanmak kastıyla bir araç olarak görür. Bunların peşinden hırsla gitmez. Çünkü, dünya nimetlerinin kendi hayatı gibi geçici olduğunu bilir. Öldükten sonra, malının kendisine hiçbir fayda sağlamayacağını, hatta onlara kapılıp, dünyevi hırsları amaç edinip, sadece zevkini çıkarmaya çalıştığında ahiretini kaybedeceğini bilir.

Bir ayette bu önemli sır şöyle haber verilir:

Kadınlara, oğullara, kantar kantar yığılmış altın ve gümüşe, salma güzel atlara, hayvanlara ve ekinlere duyulan tutkulu şehvet insanlara 'süslü ve çekici' kılındı. Bunlar, dünya hayatının metaıdır. Asıl varılacak güzel yer Allah Katında olandır. (Al-i İmran Suresi, 14)

Dünya metaları, imtihan sebebi olması nedeniyle, özellikle nefse hoş gelecek şekilde çekici olabilir. Dış görünümündeki bu çekicilik unsurunu, şeytan, insanı kandırma malzemesi olarak kullanmaya çalışır. Müminler, hoşlarına gitse dahi, bunların gerçek mahiyetlerini anlamış insanlardır. Tümünün dünyaya ait, geçici nimetler olduklarını ve bunlarla denendiklerini bildiklerinden, ayrıca bu nimetlerin asıllarına, sonsuz olarak cennette sahip olmaya talip oldukları için bunların çekiciliğine aldanıp ahiretlerine tercih etmezler. Böylece şeytanın oyununa gelmez ve sonsuz azaptan kurtulurlar. Allah Kuran'da insanları bu konuda şöyle uyarmaktadır:

Ey insanlar, hiç şüphesiz Allah'ın va'di haktır; öyleyse dünya hayatı sizi aldatmasın ve aldatıcı(lar) da, sizi Allah ile (Allah'ın adını kullanarak) aldatmasın. (Fatır Suresi, 5)

İmanı ve dolayısıyla da aklı olmayanlar ise, şeytanın etkisi altına girmiş olduklarından dolayı, bu süs ve çekiciliğin cazibesine kapılarak dünyanın geçici metalarını elde etmeyi hayatlarının amacı haline getirirler. Allah, bu gibilerinin durumunu şöyle tarif etmektedir:

Hayır; siz çarçabuk geçmekte olanı (dünyayı) seviyorsunuz. Ve ahireti terk edip-bırakıyorsunuz, (Kıyamet Suresi, 20-21)

"DÜNYANIN EN GÜZEL YÖNÜ ALLAH'I SEVMEKTİR"

ADNAN OKTAR: Olağanüstü bir ortamdayız. Biz buraya eğlenmeye, sadece üremeye, mal-mülk sahibi olmaya gelmedik. Mal-mülk sahibi bile olmuş olsa, on seneler bir sene gibi geçiyor. Kısa sürede netice oluyor. Mesela kırk yaşındaki genç kadınlar şu an seyreden kişilere sorsanız, kırk yaşındaki kişilere daha dün gibi gençlikleri. Yani anında gelmişlerdir 40 yaşına. Mesela 60 yaşında olanlar için de daha dün gibidir. Yani akıl almaz bir süratle gelmiş olur o yaşa. Ama genç olanlar zannediyorlar ki çok uzun süre yaşayacaklar. Halbuki hiç öyle olmuyor onlar onu görecekler. Kısa sürede bu iş bitiyor. Hemen arkasından kanserler, ülserler, kalp hastalıkları devreye giriyor. Hastanelerde onlarla boğuşuyorlar. Zaten kırk yaş-elli yaş arası, kanserin, ülserin, kalp hastalıklarının en yoğun olduğu dönemlerdir. Artık ondan sonra ölüm devri başlıyor insanlar için. Artık ölüme karşı direniyorlar, ölmemek için uğraşıyorlar. İlaçlarla, tedavilerle, gayretlerle zoraki kendilerini yaşatmak için çalışıyorlar. Yani normal haline bırakseler ölecekler, fakat direniyorlar ölüme. Böyle yaşamaya çalışıyorlar. Halbuki, bir fevkaledelik var.

"Ben sadece imtihan için ve Bana kul olmanız için gönderdim" diyor Allah buraya. Bunu ısrarla anlamazlıktan geliyorlar. Yani dünyada ne var, değil mi? Binbir zahmetle yiyecek elde ediyorlar. Binbir zahmetle o yiyeceğin sıkıntısını yaşıyorlar arkasından. Her gün banyo yapmaları gerekiyor, değil mi? Her gün kendilerine bakmaları gerekiyor. Mesela bir kadın kendine bakmazsa perişan oluyor. Bir erkek de kendine bakmayınca o da perişan oluyor. Günün sekiz saati uykuyla geçiyor nedereyse yarısı, sekiz saati de çalışmayla geçiyor. Ondan gerisini de yemeğe, banyo yapmaya vakit ayırıyorlar. Gün yetmiyor, yani ucu ucuna olmasına rağmen. Hatta birçok yemeği ayakta yiyorlar. Mesela sandviç alıp yiyor vakti yetişmediği için. Bu kovalamaca içerisinde yine dünyaya çok meraklı oluyor birçok insan. Sanki dünyadan çok acayip bir şey kazanacaklarmış gibi.

Dünyada bir şey yok. **Dünyanın en güzel yönü Allah'ı sevmektir, Allah aşkıdır, tutkuyla Allah'a bağlanmaktır, Allah'ın hükümlerini, Kuran'ın hükümlerini çok sevmektir. Allah'ın hükümlerini yerine getirmek çok lezzetlidir. Din ahlakından taviz vermemek mesela çok zevklidir. Kuran'dan asla taviz vermemek çok zevkli bir olaydır. Kuran'a sıkı sıkıya sarılmak çok zevklidir. Ayrı bir derinliği vardır, ayrı bir özel zevki vardır, Müslümanların bildiği özel bir zevktir.**

Allah'ı aşk ile tutkuyla sevmek zaten muazzam bir nimettir ve aşkla, tutkuyla Allah sevildiğinde insanları da o zaman biz aşkla, tutkuyla, Allah rızası için severiz. Allah'ın tecellisi olarak severiz. O zaman da o bizde derin ve şiddetli etki meydana getirir. Yoksa insanda bir şey yok ki. Yani protein, kemik, bağırsak, karaciğer, dalaktan falan oluşmuş bir et yığını, yani bir şey yok insanda. Allah'ın tecellisi olduğu için bu kadar şiddetli seviyoruz. Yani bu tutkunun nedeni Allah'ın tecellisi olmasıdır. Allah çünkü bize insan şeklinde tecelli ediyor beynimizde, bu şekilde görüyoruz.

Allah'ı sevdiğimiz için insanı seviyoruz biz. Yoksa öbür türlü insan bizim için hiçbir şey ifade etmez, dünya da hiçbir şey ifade etmezdi. Denizler bizi korkuturdu, dağlar korkuturdu hatta insan da korkuturdu. İnsanı gördüğünde insan kaçacak yer arardı. Yani hiçbir şey ifade etmeyecekti. Allah'ı sevdiğimiz için, içimizdeki bu aşk ve tutku duygusu şiddetli olarak ruhumuzda var. Çünkü Allah sonsuz güzel, bize de sonsuz aşk ruhu vermiştir. O devreye girdiğinde mümin olduğunda şahıs, işte cenneti aşkla seviyor. Cennetin ağaçlarını aşkla seviyor, cennetin bitkilerini, insanlarını oradaki vildanları, hurileri hepsini aşkla seviyor, Allah aşkıyla seviyor. Ondan dolayı çok zevk alıyor. Yoksa bir dinsizi götürsen cennete koysan sıkılır adam, bunalır. Cennet köşkleri onun için hiçbir şey ifade etmez. Cennetteki insanlardan da rahatsız olur yani ancak imanla bu zevkli oluyor. *(Adnan Oktar'ın Maraş Aksu TV röportajı, 28 Ocak 2010)*

İNSAN DÜNYADA İMTİHAN OLMAKTADIR

Allah, herşeyi hikmetle yaratmıştır. Evrendeki pek çok şeyi de insanın hizmetine vermiştir. Güneş Sistemi'nden atmosferdeki oksijen oranına, etinden sütünden faydalandığımız hayvanlardan suya ve daha nicelerine kadar kainattaki pek çok varlığın insanın yaşamına hizmet edecek şekilde yaratıldığı açıkça görülmektedir. Bu gerçek ortadayken, insan hayatının bir amacı olmadığını düşünmek, büyük bir cehalet ve akılsızlık olur. Elbette insanın da bir yaratılış amacı vardır ve Allah bu amacı şöyle açıklar:

… insanları yalnızca Bana ibadet etsinler diye yarattım. (Zariyat Suresi, 56)

Ancak insanların sadece az bir kısmı bu yaratılış amacını kavrar ve buna uygun olarak yaşar. Allah dünya üzerindeki yaşamımızı ise, bu amaca uyup uymadığımızı denemek için yaratmıştır. Allah'a gönülden kulluk edenlerle O'na isyan edenler bu dünyada ayrılacaktır. İnsana verilen tüm imkanlar (bedeni, duyuları, malları…) bu imtihan içindir. Bir ayette Allah şöyle buyurur:

Şüphesiz Biz insanı, karmaşık olan bir damla sudan yarattık. Onu deniyoruz. Bundan dolayı onu işiten ve gören yaptık. (İnsan Suresi, 2)

İnsanın dünyadaki vazifesi, Allah'a ve ahirete iman etmek, Kuran'da belirtildiği şekilde güzel ahlak sahibi bir insan olmak, Allah'ın sınırlarını korumak ve O'nun hoşnutluğunu kazanmaya çalışmaktır. Bunları kimin yapacağını ise ancak yaşadığımız bu dünya hayatındaki imtihan neticesinde görebileceğiz. Çünkü Allah insanlardan gerçek ve samimi bir iman istemektedir. Bu ise kişinin yalnızca "ben inandım" demesiyle elde edilmiş olmaz. İnsan, Allah'a ve O'nun dinine gerçekten inandığını, şeytanın, kendisini saptırmak için göstereceği büyük çabalara rağmen doğru yoldan dönmeyeceğini göstermelidir. Aynı şekilde inkarcılara uymayacağını, kendi nefsinin tutkularını Allah'ın rızasına tercih etmeyeceğini de ispatlamalıdır. Bunu ise karşılaştığı olaylara verdiği tepkilerle ortaya koyacaktır. Allah, dini kabul eden insanın karşısına sabretmesi gereken bazı zorluklar çıkaracak, bunlara karşı gösterdiği tavırlarla onu imtihan edecektir. Bu gerçek, Kuran ayetlerinde şu şekilde izah edilir:

İnsanlar, (sadece) "İman ettik" diyerek, sınanmadan bırakılacaklarını mı sandılar? (Ankebut Suresi, 2)

Yoksa siz, Allah, içinizden cehd edenleri (çaba harcayanları) belirtip-ayırt etmeden ve sabredenleri de belirtip-ayırt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? (Al-i İmran Suresi, 142)

Gerçek bu iken iman eden bir insanın karşılaştığı zorluklara şaşırması elbette doğru olmaz. Bu zorluklar günlük hayatın sanki sıradan gibi gözüken problemleri de olabilir, ilk bakışta büyük bir felaket gibi gözüken olaylar da olabilir. Mümin tüm bunların hepsine imtihan gözüyle bakmalı, Allah'a tevekkül etmeli ve O'nun rızasına uygun olan tavrı göstermelidir. Bir ayette, müminlerin karşılaşacakları zorluklardan şöyle söz edilir:

Andolsun, Biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabır gösterenleri müjdele. (Bakara Suresi, 155)

Sadece zorluklar değil, dünya hayatındaki nimetler de Allah'ın birer imtihanıdır. Allah verdiği her nimetle beraber insanların Kendisi'ne şükredip şükretmediğini de dener. Nimetlerin yanında Allah insana hayatı boyunca üzerinde karar vermesi gereken pek çok olay çıkarır. Bu olayların hepsinde insan ya Allah rızasına ya da nefsine uygun bir karar verme alternatifine sahiptir. Eğer olayın bir imtihan olduğunun farkında olur ve Allah'ın rızasına uygun kararı verirse imtihanı kazanır. Nefsi lehinde karar verdiği durumda ise bu hem ahirette kendisini pişman edecek bir günah olacak, hem de onu dünyada iken manen rahatsız etmeye ve yıpratmaya başlayacaktır. Allah dünya hayatındaki olayları zaten imtihan kastıyla yaratmaktadır. Gafil insanların "tesadüf" veya "aksilik" diye nitelendirdikleri olaylar, aslında kaderlerinde sonsuz hikmetle yaratılır. Allah Kuran'da buna örnek olarak, Musevilerin bir imtihanından

bahseder; Musevilerin cumartesi günü iş yapmaları yasaklanmış, ama avlamak istedikleri balıklar da kendilerine hep o gün gelmiştir:

> **Bir de onlara deniz kıyısındaki şehri(n uğradığı sonucu) sor. Hani onlar cumartesi (yasağını çiğneyerek) haddi aşmışlardı. 'Cumartesi günü iş yapma yasağına uyduklarında', balıkları onlara açıktan akın akın geliyor, 'cumartesi günü iş yapma yasağına uymadıklarında' ise, gelmiyorlardı. İşte Biz, fıska sapmaları dolayısıyla onları böyle imtihan ediyorduk. (Araf Suresi, 163)**

Burada söz konusu Musevilerden kimi, balıkların "tesadüfen" cumartesi günleri şehirlerine akın ettiklerini sanmış olabilir, oysa bu Allah'ın yarattığı özel bir imtihandır. Aynen bunun gibi bizim yaşadığımız her olayda bir İlahi hikmet ve imtihan vardır. Mümine düşen, bu gerçeği her zaman akılda tutmak ve daima Allah'ın rızasına uygun davranışlar göstererek dünya imtihanını kazanmaya çalışmaktır.

İnsanın dünya hayatındaki imtihanı, yaşamının son anına kadar devam etmektedir. Bir insan eğer 75 yıl yaşıyor ise, 75. yılının en son gününde de Allah'a karşı olan sorumluluğu devam eder, Allah tarafından imtihan edilir ve eğitilir. Bu yüzden yaşamının her anında Allah'ın hükümlerine uymalı, ibadetlerini yerine getirmeli, O'nu anarak rızasını aramalıdır. Ve bu gerçek, çok önemli bir sonucu daha beraberinde getirmektedir: Eğer insan, bu son gününde, hatta son anında dahi yolundan sapacak, Allah'a karşı nankörlük edecek olsa, imtihanı kaybetmiş ve tüm dünya hayatını boşa harcamış olabilir. Bu son andan önceki hayatını Allah'ın rızasına uygun olarak geçirmişse bile, son andaki bir isyankarlığı, tüm emeklerini boşa çıkarabilir.

Bu, her Müslümanın dikkate alması gereken bir tehlikedir. Çünkü insanın en büyük düşmanı olan şeytan, son nefesine kadar insanın zayıf anlarını ve zayıf yönlerini kullanarak onu saptırmaya gayret edecektir. Türlü yollar, yöntemler kullanarak insanları Allah'a karşı isyana ve inkara sürüklemeye çalışacaktır. "Son an" da, şeytanın insanı saptırmak için çabalayacağı çok önemli bir zaman olabilir. **"Ben nasıl olsa Allah'a iman ediyorum, O'nun rızası için bu kadar iş yaptım, elbette artık kurtuluşa erdim."** diyen insan büyük bir gaflete düşmüştür. Çünkü ayetlerde insanın son ana kadar hep **"korku ve umutla dua etmesi"** (Secde Suresi, 16) gerektiği bildirilmektedir ve her Müslüman, Allah'ın aşağıdaki emri üzerinde düşünmeye davet edilmektedir:

> **Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup-sakınmak gerekiyorsa öylece korkup-sakının ve siz, ancak Müslüman olmaktan başka (bir din ve tutum üzerinde) ölmeyin. (Al-i İmran Suresi, 102)**

ÖLÜM BİR SON DEĞİLDİR

Her nefis ölümü tadıcıdır. Biz sizi, şerle de, hayırla da deneyerek imtihan ediyoruz ve siz Bize döndürüleceksiniz. (Enbiya Suresi, 35)

Ölüm, insanın bu dünyadaki hayatı içinde yaşayacağına emin olduğu çok önemli bir gerçektir. Belki de bu satırlar hayatınızı yeniden düşünmeniz için ölümünüzden önce size tanınmış son bir fırsat, son bir hatırlatma, son bir uyarıdır. Siz bu satırları okurken bir saat sonra hayatta kalacağınızdan emin olamazsınız. Bir saat sonra hayatta olsanız bir sonraki saate erişeceğinizin hiçbir garantisi yoktur. Saat değil bir dakika, hatta bir saniye sonra bile hayatta olacağınız kesin değildir. Bu yazıyı sonuna kadar okuyup bitireceğinizin de hiçbir garantisi yoktur. Ölüm size, büyük bir ihtimalle, bir dakika öncesinde ölmeyi hiç aklınızdan geçirmediğiniz bir anda gelecektir. Mutlaka öleceksiniz, tüm sevdikleriniz de ölecek, sizden önce ya da sonra ama mutlaka herkes ölecek. Bu gerçek bir ayette şu şekilde bildirilmiştir:

Her nefis ölümü tadıcıdır; sonra bize döndürüleceksiniz. (Ankebut Suresi, 57)

Bir saat, hatta bir dakika sonra yaşayıp yaşamayacağımızı bilemediğimiz gibi, neler yaşayacağımızdan da emin değilizdir. Hayatımızı, emin olmadığımız, akıbetini bilmediğimiz olaylara göre yönlendirmemizin ne kadar hatalı olacağı da ortadadır. Emin olduğumuz tek şey ölümü yaşayacağımızdır. Yaşamımızı bu kesin gerçeğe göre ayarlamamız gerektiği, sadece bu düşünüldüğünde anlaşılmaktadır.

Ölüm de insanın dünyadaki imtihanının bir parçasıdır. Allah, Kuran'da hayatı ve ölümü insanı imtihan etmek için yarattığını şöyle bildirmiştir:

O, amel (davranış ve eylem) bakımından hanginizin daha iyi (ve güzel) olacağını denemek için ölümü ve hayatı yarattı. O, üstün ve güçlü olandır, çok bağışlayandır. (Mülk Suresi, 2)

Ölüm sadece dünya hayatının, dolayısıyla imtihanın sonudur. Aynı zamanda, sonsuz olan ahiret hayatının da başlangıcıdır. İman edenler bu nedenle ölümden korkmazlar. Hayatlarını Yüce Allah'ın hoşnutluğunu gözeterek, ahirete yönelik salih amellerle geçirdikleri için Allah'ın vadettiği cenneti umarak ölümü güzel karşılarlar.

İman etmeyenler ise, ölümü bir yok oluş zannettikleri için ölümden çok korkarlar ve düşüncesi bile onlara ızdırap verir. Bu nedenle ölümü hiç düşünmez, hatta akıllarına bile getirmek istemezler ve ölümden kaçarlar. Oysa bu boşuna bir çabadır. Hiç kimse Allah'ın kendisine takdir ettiği ölüm saatinden kaçamaz. Bir ayette bu gerçek şöyle vurgulanmaktadır:

Her nerede olursanız, ölüm sizi bulur; yüksekçe yerlerde tahkim edilmiş şatolarda olsanız bile... (Nisa Suresi, 78)

Ölümü düşünmemek, gerçekten kaçmaktır. Ölüm er-geç her insanı yakalayacağına göre, ölümü düşünerek hareket etmek ise akılcı davranmaktır. Müminler bu akılcılıkla yaşarlar. Ölüm gelene kadar salih davranışlarda bulunurlar. Çünkü Allah Kuran'da bunu emretmiştir:

Ve yakîn (ölüm) sana gelinceye kadar Rabbine ibadet et. (Hicr Suresi, 99)

Ölümü düşünmek insanı güçlü ve iradeli kılar. Nefsinin, dünyanın aldatıcı zevklerine kanarak kendisini yanlış davranışlara sürüklemesini engeller. İnsana, dünyadaki geçici ve salih olmayan tavırlara kapılmayacak iradeyi sağlar. Bu nedenle müminin sık sık ölümü düşünmesi, kendi dahil tüm insanların yakında bir gün öleceğini tefekkür etmesi ve dünyaya bu şuurla bakması gerekir.

Ölümle ilgili Kuran'da haber verilen bir diğer gerçek, ölüm anında yaşanan olaylardır. Ölen kişi yeni bir boyuta geçer ve ölüm melekleriyle karşılaşır. Ölmekte olan bir kişiyi görenler, onun sadece biyolojik ölümünü seyrederler ve kimi zaman da aldanabilirler.

Örneğin bir insan hayatı boyunca iflah olmamış azılı bir inkarcı olmasına karşın, dışarıdan, uykusu sırasında "rahat" bir ölümle ölmüş gibi algılanabilir. Oysa o anda başka bir boyuta geçen ruhu, büyük acılar içinde ölümü tatmaktadır. Ya da tam tersine, acı çektiği sanılan bir müminin ruhu, Allah'ın ayette bildirdiği gibi bedeninden, (melekler tarafından) "güzellikle" ayrılır. Bu nedenle ölüm inkarcılar için büyük bir azap, müminler içinse büyük bir nimet ve güzelliktir.

Aşağıdaki ayetlerde, inkarcıların ölüm anındaki bu azabı anlatılmaktadır:

> **... Sen bu zalimleri, ölümün 'şiddetli sarsıntıları' sırasında meleklerin ellerini uzatarak onlara: "Canlarınızı çıkarın, bugün Allah'a karşı haksız olanı söylediğiniz ve O'nun ayetlerinden büyüklenerek (yüz çevirmeniz) dolayısıyla alçaltıcı bir azapla karşılık göreceksiniz" (dediklerinde) bir görsen... (Enam Suresi, 93)**
>
> **Öyleyse melekler, yüzlerine ve arkalarına vura vura canlarını aldıkları zaman nasıl olacak? İşte böyle; çünkü gerçekten onlar, Allah'ı gazaplandıran şeye uydular ve O'nu razı edecek şeyleri çirkin karşıladılar; bundan dolayı (Allah,) amellerini boşa çıkardı. (Muhammed Suresi, 27-28)**

Ölüm, mümin için büyük bir mutluluk ve neşenin başlangıcıdır. Ruhu en derinden acıyla sökülen kafirin aksine müminin ruhu, **"yumuşacık çekip alanlar"** tarafından (Naziat Suresi, 2) adeta uykuda ruhun acı olmadan bedenden ayrılıp farklı bir boyuta geçmesi gibi (Zümer Suresi, 42) alınır. Ayetlerde iman edenler için şöyle buyrulmaktadır:

> **Adn cennetleri; ona girerler, onun altından ırmaklar akar, içinde onların her diledikleri şey vardır. İşte Allah, takva sahiplerini böyle ödüllendirir. Ki melekler, güzellikle canlarını aldıklarında: "Selam size" derler. "Yaptıklarınıza karşılık olmak üzere cennete girin." (Nahl Suresi, 31-32)**

ÖLÜM, İMAN EDENLER İÇİN BİR NİMET İNKAR EDENLER İÇİN İSE FELAKETTİR

ADNAN OKTAR: **Dinsiz olan için zaten ölümle felaket başlıyor, ölümden önce de zaten dinsiz sevgisizliğin, tutkudan uzak olmanın, insanlara hep kuşkuyla bakmanın, güvensizliğin, yalnızlığın, egoistliğin, bencilliğin acısıyla yanar kavrulur dünyada. Onlara çok bela da isabet eder ayrıca, fakat onu hayatın akışı içinde normal bir şey zannederler. Fakat ölürken çok feci bir ölümle ölüyor küfür.** Yani "dikenli bir çalının içinden sökülüp çıkarılması gibidir" diyor "ruhu çıkarılır" diyor rivayette ve "dövülerek, sırtına vurularak yani çok şiddetli darbeler alarak canı alınıyor", zaten burada başlıyor olay. Her safhası bir ızdıraptır.

… Zaman izafi olduğu için kalktıklarında onu bilemezler, çok çabuk geçecektir vakit. Ama o ortama getirildiklerinde zaten orada olay hemen anlaşılacaktır. Yani müminlerin önündeki ve sağındaki ışık yanında sürücüleri olması, nurlu ve çok güzel olmaları, nurdan kıyafetleri bulunması yani üstleri örtülü olacak. O, onların zaten ehl-i necat, kurtuluş ehli olduğunu gösteriyor, kurtuluşta olduklarını gösteriyor. Ama küfür zaten çok perişan kirli ve pis hale getirilecek zaten onun için bir kurtuluş dönüş yok yani orada görülüyor Allah'ın dilemesi dışında bir daha kurtulamaz.

Cehennem arazisine sokulacaklar ondan kasıt, herkes bir kere görsün. Çünkü Allah sürekli cehennemden bahsediyor, ama cehennemi insanlar bilmemiş olacak o zaman. Yani sonsuza kadar bilmemiş olacaklar, hâlbuki müminlerin herkesin merak ettiği, bilmek istediği bir yerdir cehennem. Yani kalmak istemezler, ama görmek ister Allah'ın bir sanatı o da çünkü özel yaratışı.

Orada Müslümanlar toplu biraraya gelecekler, küfür de biraraya gelecektir**. "Müminlerin liderleri öncüleri ve imamlarıyla birlikte biraraya getirilirler"** (İsra Suresi, 71) diyor Allah. Yani biz Peygamberimiz (sav)'in sancağı etrafında toplanacağız Museviler Hz. Musa (as)'ın sancağı etrafında toplanacaklar, her grup öyle toplanacak. Sonra müminlere Cenab-ı Allah "geçin" diyor cennette. Cennet kapıları son derece muhteşemdir, son derece güzel, müminler

oraya geçtikten sonra küfür orada bırakılıyor. Ondan sonra da, onlar da cehenneme alınacaklar ama cehenneme alındıktan sonra onlar bölümlerine gönderiliyor işte en feci azap çekecekleri şey odur. Münafıklar en alt derin tabakalarına indiriliyor cehennemin. Özel cehennem görevlileri vardır, sayıları Kuran'da 19 olarak geçiyor yani güçlü kuvvetli böyle, yalvarsalar da onlar ondan etkilenen varlıklar değil, özel yaratılmışlardır, cehennem zebanileri.

Allah'ın emrindedirler, güçlü kuvvetlidir, sürükleyerek alır götürür. Allah onlara özel bir güç vermiştir, Allah'ın tecellisidir onlar, ama onlar cehennemde yaşadıkları halde bakın çok önemlidir bu, cehennemin rahatsızlığını hissetmezler, cehennem onlara cennet gibi gelir, Allah'ın verdiği bir güçle etkilenmezler, yani ters etki yapar onlarda, küfür için azaptır, algıya bağlıdır bu.

Onun için onlar orada Allah'ın kulu olarak, Allah'a bağlanmış hizmetliler olarak sonsuza kadar zebaniler hizmet edecekler, cehennemin en derin tabakasına münafıklar indirilecek. Hz. Musa (as) devrinin münafıkları, Peygamber Efendimiz (sav) devrinin münafıkları, Hz. Mehdi (as) devrinin münafıkları hepsi biraraya getirilecek, yerin en alt tabakasına, cehennemim en alt tabakasına indiriliyor bunlar. Tabii o karanlık bir yer, çok ızdıraplı bir yer, kirli bir yer, magmanın, ateşin, pis kokunun, kirin çok yoğun olduğu bir yer, ama en çok onları rahatsız edecek olan şey kıyastır. Yani cennetle kıyas etmektir, cenneti gördükçe iyice azapları artacak inşaAllah. (*Adnan Oktar Çay TV röportajından, 25 Şubat 2009)*

AHİRETE İMAN

Bu dünya hayatı, yalnızca bir oyun ve tutkulu bir oyalanmadır'. Gerçekten ahiret yurdu ise, asıl hayat odur. Bir bilselerdi. (Ankebut Suresi, 64)

İnsanın dünyadaki imtihanının sonunda ya mükafat ya da ceza vardır. İyi davranışlarda bulunanlar, Allah'a iman edenler, Allah'ın hoşnutluğunu kazanarak sonsuz cennetle ödüllendirilirler; kötü olanlar, Allah'ı inkar edenler ve Allah'ın koyduğu sınırları çiğneyenler ise sonsuz azabı yaşayacakları cehenneme müstahak olurlar.

İnsan için yok olmak diye birşey yoktur. Sonsuz hayat yaratıldığımız andan itibaren başlamış durumdadır. Şu anda sonsuz yaşamın içindeyiz. Denenme süremizin sonunda, ölüm dediğimiz geçiş anından sonra, yeni bir inşa ile sonsuzluğun içinde yaşamaya devam edeceğiz. İnsanın bu yaşamının azapla mı, nimetler içinde mi geçeceği ise, dünya hayatında, Allah'ın sözü olan Kuran'a bağlılığı ile, Allah'ın hoşnutluğunu gözetmesine bağlıdır. Bütün bu sistem, kainat, dünya, insan ve insana yönelik yaratılan herşeyin sebebi, sonsuz yaşam olan ahirete yöneliktir. Allah, insanı bir amaçla yarattığını, bu dünyadaki kısa yaşamından sonra da ahirette Kendisi'ne hesap vereceğini şöyle bildirmektedir:

Bizim, sizi boş bir amaç uğruna yarattığımızı ve gerçekten Bize döndürülüp getirilmeyeceğinizi mi sanmıştınız? (Müminun Suresi, 115)

Allah'ın, ortalama altmış veya yetmiş sene gibi, sonsuzluğun yanında bir 'an'dan farksız olan kısacık dünya hayatına karşılık sonsuz yaşamı vaat etmesi, çok büyük bir nimettir.

İman ve Allah'ın hoşnutluğunu aramak gibi, insanın yaratılışına en uygun, en çok huzur içinde yaşayabileceği yapıya sahip olmanın karşılığında, Allah'ın sonsuz iyi bir yaşam olan cenneti vermesi O'nun lütfundandır:

İman edip salih amellerde bulunanlar; onları, içinde ebedi kalıcılar olarak, altından ırmaklar akan cennetin yüksek köşklerine muhakkak yerleştireceğiz. Salih amellerde bulunanların ecri ne güzeldir. (Ankebut Suresi, 58)

Ahiret hayatı, Allah'ın sonsuz nimetlerinin sergilenmesi yanında, O'nun sonsuz adaletinin tecelli etmesi bakımından da önemlidir. İnsanların dünyada yaptıkları herşeyin karşılığının verildiği yer, adaletin eksiksiz olarak uygulandığı, merhametin de misliyle tecelli ettiği yer, ahiret olacaktır. Bir ayette, ahirette tecelli edecek olan bu mutlak adalet şöyle ifade edilir:

... De ki: "Dünyanın metaı azdır, ahiret ise muttakiler için daha hayırlıdır ve siz 'bir hurma çekirdeğindeki ip-ince bir iplik kadar' bile haksızlığa uğratılmayacaksınız..." (Nisa Suresi, 77)

Gördüğümüz herşeyi yaratmaya kadir olduğuna şahit olduğumuz Allah, elbette ki ahireti yaratmaya kadirdir:

Gökleri ve yeri yaratan, onların bir benzerini yaratmaya kadir değil mi? Elbette (öyledir); O, yaratandır, bilendir. (Yasin Suresi, 81)

KIYAMETE İMAN

Gerçek şu ki, kıyamet-saati yaklaşarak gelmektedir, onda şüphe yoktur. Gerçekten Allah kabirlerde olanları diriltecektir. (Hac Suresi, 7)

İnsanların büyük bir bölümü kıyamet günü hakkında bilgi sahibidir. Hemen hemen herkes kıyamet saatinin dehşetinden az veya çok haberdardır. Buna rağmen, bazı insanların böylesine hayati bir konuda gösterdikleri ortak bir tepki vardır; kıyamet üzerine düşünmek ve konuşmak istemezler. Kıyamet saati geldiğinde yaşanacak korkuyu akıllarına getirmemek için yoğun bir çaba sarf ederler. Gazetede okudukları bir afet haberinin veya bir felaketi gösteren bir filmin kendilerine kıyameti hatırlatmasına dahi tahammül edemezler. Bu konudan bahseden kişileri dinlemek, bu büyük günü anlatan yazıları okumak istemezler. Bunlar, kıyamet düşüncesinin neden olduğu korkudan kaçmak amacıyla geliştirilen yöntemlerden bazılarıdır.

Ancak bazı insanlar yaklaşarak geldiğini düşünmekten ne kadar kaçmaya çalışsalar da kıyamet günü, tüm insanların gerçeği açıkça görecekleri gündür. Dünyada iken kıyamet gününe ve o gün tüm amellerinden sorguya çekileceğine inanmış bir insan, din ahlakının gereklerini de yerine getirmişse o zorlu günde artık güvenlikte olacağını umut eder.

Kıyamet günü iman etmeyen bir insan ise, karşılaşacağına inanmadığı ya da hayatı boyunca düşünmekten kaçtığı ahiret gerçeği ile karşı karşıya kalacaktır. Dünyada iman etmemenin getirdiği sonuçları kesin bir gözle görecek, geri dönüşü isteyecek ancak bu isteği kabul görmeyecektir. Hayatı boyunca nefsine göre hareket ettiği ve Allah'ın rızasını gözetmediği için sonsuz azap ile karşılaşacak, bundan büyük bir pişmanlık duyacaktır.

Kıyamet günü, Allah'ın kainat için takdir ettiği ömrün bittiği gündür. O gün insanların imtihanı sona erecek ve imtihan yeri olan dünyayı, herşeyle birlikte, Allah darmadağın edip yok edecektir. Bu, Allah'ın Kuran'da vadettiği bir sondur. Kainatın fiziksel ömrünün biteceği, bilim adamlarının da gözlem ve tespitler sonucunda kanaatine vardıkları ve beklenti halinde oldukları bilimsel bir gerçek halini almıştır.

Kuran'da kıyameti tasvir eden bazı ayetler şöyledir:

Artık Sur'a tek bir üfürülüşle üfürüleceği.

Yeryüzü ve dağlar yerlerinden oynatılıp kaldırılacağı, ardından tek bir çarpma ile birbirlerine çarpılıp parça parça olacağı zaman.

İşte o gün, vakıa (bir gerçek olan kıyamet) artık vuku bulmuş (gerçekleşmiş)tur.

Gök yarılıp-çatlamıştır; artık o gün, 'sarkmış-za'fa uğramıştır. (Hakka Suresi, 13-16)

Kıyamet günü, ölmüş olan tüm insanları Allah diriltecektir:

Sonra siz gerçekten kıyamet günü diriltileceksiniz. (Müminun Suresi, 16)

Allah, dirilttiği tüm insanları o gün biraraya toplayacaktır:

Allah; O'ndan başka İlah yoktur. Kendisinde hiçbir şüphe olmayan kıyamet gününde sizleri muhakkak toplayacaktır. Allah'tan daha doğru sözlü kimdir? (Nisa Suresi, 87)

Kıyamet günü, hepimizin teker teker Allah'ın huzuruna çıkacağı ve dünyada yaptığımız herşeyin ortaya konacağı zamandır:

Siz o gün arz olunursunuz; sizden yana hiçbir gizli (şey), gizli kalmaz. (Hakka Suresi, 18)

O gün, herkes yaptığının karşılığını tam olarak alacak, Allah'ın sonsuz adaleti tecelli edecektir:

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yeteriz. (Enbiya Suresi, 47)

Kıyamet günü, Allah'ın; kainatın, dünyanın ve herşeyin biyolojik sonunu getireceği zamandır. O an tüm fizik kanunlarını o kanunları koyan Allah işlemez hale getirecek ve afet tabir ettiğimiz olayların kat kat üstünde gelişen bir dizi felaketler zinciri başlayacaktır.

Şu anda üzerinde yaşadığımız dünya, zaten çok hassas dengelerle varlığını devam ettirmektedir. Dünya'nın Güneş'e olan açısı ve uzaklığı tam olması gereken düzeyde ayarlanmış, yerçekimi sabitlenmiş, gökyüzünde dünyayı çarpıp yok etmesi çok muhtemel göktaşlarından korumak için, atmosfere adeta kalkan gibi koruyucu bir tavan yapılmış ve bunun gibi daha başka hassas kanunlar yaratılmıştır. Tüm bunları yaratan, henüz insan dünyada yok iken tüm bu dengeleri insanın yaşamına uygun olarak düzenleyen, alemlerin Rabbi olan Allah'tır. Allah'ın kainatı her an kudreti altında tuttuğu şöyle haber verilmektedir:

Şüphesiz Allah, gökleri ve yeri zeval bulurlar diye (her an kudreti altında) tutuyor. Andolsun, eğer zeval bulacak olurlarsa, Kendisi'nden sonra artık kimse onları tutamaz. Doğrusu O, Halim'dir, bağışlayandır. (Fatır Suresi, 41)

Allah'ın, bu hassas dengelerin işleyişini bozduğu an, herşey yok olmaya gidecektir. İşte o an, Allah'ın vadettiği kıyamet günüdür.

Kıyamet günü Allah'ın meydana getireceklerini görüp yaşayan insanlar, olayların dehşetinden şoka girecektir:

Ey insanlar, Rabbinizden korkup-sakının, çünkü kıyamet saatinin sarsıntısı büyük bir şeydir. Onu gördüğünüz gün, her emzikli kendi emzirdiğini unutup geçecek ve her gebe kendi yükünü düşürecektir. İnsanları da sarhoş olmuş görürsün, oysa onlar sarhoş değillerdir. Ancak Allah'ın azabı pek şiddetlidir. (Hac Suresi, 1-2)

Eğer inkâr edecek olursanız, çocukların saçlarını ağartan bir günde kendinizi nasıl koruyacaksınız? (Müzemmil Suresi, 17)

Kıyamet günü başka nelerin olacağını Allah bize Kuran'da şöyle bildirmiştir:

Güneş, köreltildiği zaman, Yıldızlar, bulanıklaşıp-döküldüğü zaman, Dağlar, yürütüldüğü zaman, Gebe develer, kendi başına terk edildiği zaman, Vahşi-hayvanlar, toplandığı zaman, Denizler, tutuşturulduğu zaman, Nefisler, birleştiği zaman, Ve 'diri diri toprağa gömülen kızcağıza' sorulduğu zaman: "Hangi suçtan dolayı öldürüldü?" Sahifeler (amel defterleri) açıldığı zaman, Gök, sıyrılıp-yüzüldüğü zaman, Cehennem ateşi çılgınca kızıştırıldığı zaman, Cennet de yakınlaştırıldığı zaman, (Artık her) Nefis, neyi hazırladığını bilip-öğrenmiştir. (Tekvir Suresi, 1-14)

KIYAMET GÜNÜ İNKAR EDENLER HİÇ YAŞAMADIKLARI ŞİDDETTE BİR KORKU YAŞAYACAKLARDIR

ADNAN OKTAR: Zaman zaman imanda gelişme-büyüme olur, zaman zaman da küfürde gelişme ve büyüme olur. Hz. Mehdi (as)'dan ve Hz. İsa (as)'dan sonra insanlarda bir ümitsizlik yayılacaktır. Bunu fırsat bilen küfür devreye girecektir. Yine aynı azgınlıklarına devam edeceklerdir. Said Nursi Hazretleri, "İhtilaller tarzında yapacaklar" diyor; yani, yine muhtemelen bir komünist ihtilal tarzında. Modern komünizm tarzında bir düşünce çıkacak, yeni yeni abuk subuk iddialar ortaya atacaklar. "Biz de her şeyi yaratırız, biz de hücreyi yaratıyoruz, insan yaratırız" gibi. Bu klonlamalar, bu teknikler biraz daha ilerleyecek. Genetikle oynamak, genetik şifreleriyle oynamak biraz daha

gelişecek. İnsanlarda öyle bir düşünce olacak ki, bir süre sonra, ‘ben de insan yaratırım' kafasına girecekler. İlahlık iddia etmeye başlayıp, sapıtacaklar. Üç büyük devrim olacağını söylüyor Said Nursi Hazretleri.

Hicri 1506'dan sonra; yani peş peşe "İnkılâb-ı azime" diyor. Ve gittikçe insanlar ahlaksızlığa, yozluğa doğru gidecekler. Artık alenen sokaklarda ilişkiye girmek, mukaddesata ait her şeye saldırılması; mesela, Kuran hiç bırakılmayacak yeryüzünde. Yani, gizli saklı ne kadar varsa yakıp yok edecekler. Mukaddesata ait ne bir cami bırakacaklar, ne bir yazı, ne de herhangi bir kağıt parçası, hepsini yok edecekler. Muazzam bir azgınlık ve tuğyan olacak, kıyametin kopmasından çok az bir zaman önce, mesela 20 tane 30 tane Müslüman varsa ki çok az olacaktır sayıları, onlar da gizli olacaktır. Allah onların canını alacak, kıyamet küfrün ve delaletin üzerine kopacaktır. İşte o akşam ve yatsı arası denen şeydir, İstanbul'da yine insanlar azacaklar, kuduracaklardır. Hiç tahmin etmeyeceklerdir. Mesela, Boğaz'ın kenarında tam böyle içki masasını kurmuş rezalet çıkarırken, ahlaksızlık yaparken, alenen cinsel ilişkide bulunurken birden Boğaz'ın altından lavların çıktığını görecekler. Boğaz'ın iki tarafının birleştiğini görecekler. İki taraf karşı karşıya, ikisi birleşecek ve geri açılacak ve muazzam lavların her yerden fışkırdığını görecekler. Denizin yanmaya başladığını görecekler, o zaman anlayacaklar ki, kıyamet başladı. Ve gökten nur gibi, çok gösterişli ama haşmetli olarak da melekler inmeye başlayacaklar.

Dünyada insanların korkabileceği en şiddetli yüksek korkuyu, hiçbir insan yaşamamıştır, işte o zaman yaşayacak insanlar. Yani, bu derece yüksek korkuyu hiçbir insan yaşamamıştır. Allah **"Sen onları sarhoş zannedersin, onlar sarhoş değillerdir"** (Hac Suresi, 2) diyor; konuşma kabiliyetlerini kaybedecekler, şuurları kapanacak, ne evladı ne çocuğu ile bağlantısı kalacak. Yani, kendi canının derdine düşecek, ama kendi canını da kurtaracak aklı kalmayacak. Şuuru kapanacak korkunun şiddetinden. Allah, **"Saçları bembeyaz olacak"** (Müzzemmil Suresi, 17) diyor; ani saç beyazlaması normalde olacak bir şey değildir, korkunun şiddetinden bu olacaktır. Bir anda saçları beyazlayacaktır. Ve sürekli devam edecektir depremler, çok yüksek oranda depremler devam edecektir**. "Ve gittikçe dağların eridiğini görürsün"** (Karia Suresi, 5) diyor, mesela, yedi tepeden oluşuyor İstanbul. Gittikçe erimeye başlayacak ve düz alan haline gelmeye başlayacak. (Adnan Oktar Kaçkar TV röportajı, 19 Şubat 2009)

HZ. İSA (AS)'DAN İTİBAREN BÜTÜN İNSANLIK ALEMİ KIYAMET GÜNÜ YAŞANACAKLARI GÖRECEKTİR

ADNAN OKTAR: Çok az bir Müslüman grubu kalacak, bir eser-i rahmet olarak diyor Said Nursi; hadisler de belirtiyor bunu zaten. O müminlerin canları alınacak, ya bir kaç saat öncesinden ya bir kaç gün öncesinden hepsinin canları alınacak, kıyamet küfrün başına kopacak deniyor. Koptuğunda bütün Müslümanlar da bunu mezarlarından seyredecekler. Bir kısmı da eğer yaşayan olursa, imanı zayıf... ama kalmamış oluyor zaten o dönemde, bütün müminler mezarlarından seyretmiş oluyorlar. Diğer küfürden olan kişiler de zaten görmüş olacaklar; **"saçları beyazlar"** (Müzzemmil Suresi, 17) diyor ayette yani şokun şiddetinden normal simsiyah saçı bir anda bembeyaz olacak diyor.

Bu insan aklının alabileceği en yüksek korku dozudur. İnsanlar hiçbir zaman için bu korku derecesini tatmamışlardır dünyada, bu kadar şiddetli azap tatmamışlardır. İşte bunu kıyamette tadacaklar; hiçbir insanın saçı aniden beyazlamaz, korkunun şiddetinden bütün vücut kasları kontrolsüz hale gelmez ve agoni çok zordur, insanın şoka girmesi çok zordur. Biliyorsunuz büyük kazalarda oluyor bazen ama bu kadar, bu derece olmaz. İşte kıyamette bu oluyor. Çünkü meleklerin indiğini de görecekler ve çok şiddetli depremler olmaya başlayacak, dağlar yavaş yavaş erimeye başlayacak. Holdingler, binalar, hepsinin kum gibi eriyip yayıldığını gördükçe ve ölüm de yavaş yavaş gelecektir çok şiddetli acı çekecekler. **Ve bütün insanlık alemi de Hz. Adem (as)'dan itibaren bu vakte kadar olan herkes bu sahneyi görecek, dünya yerle bir olacak, tamamen açılacak, böyle dümdüz, mağması hepsi açılacak ve tam bir kıyamet olacak;** öyle yarım birşey değil. Ay, Güneş hepsi onun içine dahil. Her yer dümdüz olacak. *(Adnan Oktar Çay TV röportajı, 31 Ocak 2009)*

DİRİLİŞ

Kendi yaratılışını unutarak Bize bir örnek verdi; dedi ki: "Çürümüş-bozulmuşken, bu kemikleri kim diriltecekmiş? De ki: "Onları, ilk defa yaratıp-inşa eden diriltecek. O, her yaratmayı bilir." (Yasin Suresi, 78-79)

Diriliş, ölümden sonra yeniden yaratılıştır. Ölüm yok olmak demek değildir. Allah, dünyayı insanı denemek için yaratmıştır ve bu imtihan ortamında insanın sonsuz hayatını nasıl geçireceği belirlenecektir. Her insan ölümüyle birlikte ahiret hayatına adım atacak, Allah onu yeni bir bedenle yaratıp dünyadaki işlerine göre cennete veya cehenneme koyacaktır. İnsanların diriltilmesi Allah için çok kolaydır. Bir ayette kıyamet günü insanların topluca diriltilecekleri şöyle anlatılır:

Gerçek şu ki, dirilten ve öldüren Biziz, Biz. Ve dönüş de Bizedir. O gün yer, onlardan çatlayıp-ayrılır da (onlar) hızla koşarlar. İşte bu, Bize göre oldukça-kolay olan bir haşirdir. (Kaf Suresi, 43-44)

Tarih boyunca yaşamış olan insanlar Allah'ın ve ahiretin varlığına karşı uyarılmış, Allah'ın kendilerine gönderdiği elçiler aracılığıyla hak olan dine davet edilmişlerdir. Ancak Kuran'da da bildirildiği gibi az bir topluluk dışında insanların çoğu iman etmemiş, Allah'a ve elçisine karşı koymuşlardır. Bu insanlar öldükten sonra yeniden dirilecekleri gerçeğini de ısrarla inkar etmişlerdir. Kuran'da bu insanların inkarları şu ayetlerle haber verilmiştir:

Olanca yeminleriyle: "Öleni Allah diriltmez" diye yemin ettiler. Hayır; bu, O'nun üzerinde hak olan bir vaidtir, ancak insanların çoğu bilmezler. Hakkında ihtilafa düştükleri şeyi onlara açıklaması ve inkar edenlerin kendilerinin yalancı olduklarını bilmesi için (diriltecektir). (Nahl Suresi, 38-39)

Bazı insanlar Allah'ın ölüleri nasıl dirilteceğini sorar ve bu gerçekten kuşku duyarlar. Oysa insanı ilk kez o henüz hiçbir şey değilken yaratmış olan Allah'tır ve şüphesiz Allah ilk başta yoktan yaratmış olduğu insanı yeniden diriltmeye güç yetirendir.

İnsanın yaratılışı, yeniden diriliş için başlı başına önemli bir delildir. İnsan, tek bir spermden, tam teşekküllü bir canlı olarak meydana gelmiştir. Tek bir hücrenin zaman içinde, insanın herhangi bir müdahalesi olmadan düşünebilen, görebilen ve akledebilen bir varlık haline gelmesi bir dirilişin çok açık alametidir. İnsanı yoktan var eden Allah, kurumuş kemikleri de toparlayıp yeniden diriltmeye muktedirdir. Bu yaratılmayı gözardı eden insanlar, kendi varoluşlarını hiç dikkate almadan, şeytani bir cesaret göstererek dirilişe karşı koyabilmektedirler. Bu büyük bir cesarettir. İnsan bunu yaparak Allah'a karşı büyük bir sorumluluğu da üstüne almış olur. Ahirette ise yalanladığı bu gerçeği karşısında apaçık bir şekilde görecektir. Kıyamet gününün ardından insanlar, kendilerine daha önce kıyamet vaktinin geldiğini haber vermiş olan Sur'un sesini bir kez daha duyacaklardır. Artık bu an, insanların kabirlerinden dışarı çıkarak, yeniden diriltildikleri andır. İnsanların tümü, sonsuz bir hayata başlamak üzere ayağa kalkmış, beklemektedirler. Bu durum ayetlerde şöyle tarif edilmektedir:

Sur'a üfürüldü; böylece Allah'ın diledikleri dışında, göklerde ve yerde olanlar çarpılıp-yıkıldı. Sonra bir daha ona üfürüldü, artık onlar ayağa kalkmış durumda gözetliyorlar. (Zümer Suresi, 68)

Ey insanlar, eğer dirilişten yana bir kuşku içindeyseniz, gerçek şu ki, Biz sizi topraktan yarattık, sonra bir damla sudan, sonra bir alak'tan (embriyo), sonra yaratılış biçimi belli belirsiz bir çiğnem et parçasından; size (kudretimizi) açıkca göstermek için. Dilediğimizi, adı konulmuş bir süreye kadar rahimlerde tutuyoruz. Sonra sizi bebek olarak çıkarıyoruz, sonra da erginlik çağına erişmeniz için (sizi büyütüyoruz). Sizden kiminizin hayatına son verilmekte, kiminiz de, bildikten sonra hiçbir şey bilmeme durumuna gelmesi için ömrün en aşağı ucuna (yaşlılığa) geri çevrilmektedir. Yeryüzünü kupkuru ölü gibi görürsün, fakat Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman titreşir, kabarır ve her güzel çiftten (ürünler) bitirir.

İşte böyle; şüphesiz Allah, hakkın Kendisi'dir ve şüphesiz ölüleri diriltir ve gerçekten herşeye güç yetirendir. (Hac Suresi, 5-6)

Allah, insanları nasıl dirilteceğine bir örnek teşkil etmesi açısından, hepimizi şahit tuttuğu bir doğa olayını nasıl yarattığına dikkat çeker. Allah, kuruluktan ölmüş, verimsiz, artık ürün yetişemez olmuş bir toprağı, yağmur yağdırarak diriltip canlandırmakta ve ürün verdirtmektedir. İşte insanları ölümlerinden sonra diriltmek de Allah için bu şekilde kolaydır:

Rahmetinin önünde rüzgarları bir müjde olarak gönderen O'dur. Bunlar ağırca bulutları kaldırıp yüklendiğinde, onları (kuraklıktan) ölmüş bir şehre sürükleriz ve bununla oraya su indiririz de böylelikle bütün ürünlerden çıkarırız. İşte Biz, ölüleri de böyle diriltip-çıkarırız. Ki ibret alasınız. (Araf Suresi, 57)

Allah için herşey kolaydır. Bütün insanların yaratılması ve diriltilmesinin, tek bir insanınki gibi olduğu Kuran'da şöyle haber verilmiştir:

Sizin yaratılmanız ve diriltilmeniz yalnızca tek bir kişi(yi yaratıp sonra diriltmek) gibidir. Şüphesiz Allah, işitendir, görendir. (Lokman Suresi, 28)

HESAP GÜNÜ

Hesap ve ceza (din) günü ne zaman?" diye sorarlar. (Zariyat Suresi, 12)

Size va'dedilmekte olan, hiç tartışmasız doğrudur.

Şüphesiz din (hesap ve ceza) da mutlaka gerçekleşecektir. (Zariyat Suresi, 5-6)

Allah Katında yerin, göğün ve insanın yaratılışı ne derece kolay ise kıyamet gününün gerçekleşmesi de bunlar kadar kolay olacaktır. Kuran'da hesap ve ceza gününün gerçekleşmesi, "şüphesiz" ve "mutlaka" kelimeleriyle pekiştirilir. Kesinlik bildiren bu sözler, inananların ahirete olan korkularını ve dünyadaki çabasını arttırırken, inkar edenlerin kıyamet hakkındaki şüphe ve inkarlarına da en açık cevabı vermektedir.

Allah, insanları yaptıklarından sorumlu tutmaktadır. İmtihan olan insan, hesap günü, dünyada işledikleriyle sorgulanacaktır. Hiçbir yaptığının gizli kalmadığını, hesap günü tüm işledikleri ortaya döküldüğünde görecektir:

O gün, orta yere çıkarlar. Onlardan hiçbir şey Allah'a karşı gizli kalmaz. (Allah sorar:) "Bugün mülk kimindir? Bir olan, Kahhar olan Allah'ındır." Bugün her bir nefis, kendi kazandığıyla karşılık görür. Bugün zulüm yoktur. Şüphesiz Allah, hesabı seri görendir. (Mümin Suresi, 16-17)

Dünyada insanların her zaman hak ettiklerinin tam karşılığını almadığını görürüz. Allah, kimi insanlara dünyada süre vermekte ve onların yaptıkları kötülüklerin karşılığını ahirette eksiksiz olarak vereceğini bildirmektedir. Dünyada gayrimeşru işler işleyenlerin kimi zaman fark edilememeleri, kimi zaman da kanundan kaçabilmeleri nedeniyle, cezadan kurtulduklarını zannetmeleri büyük bir gaflettir. Bu kişiler, hesap günü insanın hayatı boyunca tüm yaptığı işleri Allah'tan gizleyemediğini göreceklerdir. Allah, Hafız (herşeyi hafızasına alan) sıfatıyla, insanların her davranışını bilmekte ve meleklerine kaydettirmektedir. Kuran'da bu gerçek şöyle bildirilmektedir:

Onun sağında ve solunda oturan iki yazıcı kaydederlerken, O, söz olarak söylemeyiversin, mutlaka yanında hazır bir gözetleyici vardır. (Kaf Suresi, 17-18)

Herşeyi en ince ayrıntısına kadar bilen, insanın söz olarak söylediklerine de söylemeyip kalbinden geçirdiklerine de her an şahit olan Allah, hesap günü, sonsuz adalet sahibi olarak insanları en ufak haksızlığa uğratmadan yargılayacaktır:

Biz ise, kıyamet gününe ait duyarlı teraziler koyarız da artık, hiçbir nefis hiçbir şeyle haksızlığa uğramaz. Bir hardal tanesi bile olsa ona (teraziye) getiririz. Hesap görücüler olarak Biz yeteriz. (Enbiya Suresi, 47)

Allah, sonsuz adalet sahibi olduğu gibi, sonsuz merhamet ve lütuf sahibidir. İyi davranışta bulunanlara kat kat güzellikle karşılık vaat etmekte, kötülük işleyenlere de hak etmiş olduklarıyla cezalandırılacaklarını bildirmektedir:

Kim bir iyilikle gelirse, kendisine bunun on katı vardır, kim bir kötülükle gelirse, onun mislinden başkasıyla cezalandırılmaz ve onlar haksızlığa uğratılmazlar. (Enam Suresi, 160)

Hesap anında insanlar, dünyada işlediklerini gösteren kitaplarının kendilerine veriliş şekline göre, cennet veya cehenneme gireceklerdir:

Artık kimin kitabı sağ yanından verilirse, O, kolay bir hesap (sorgu) ile sorguya çekilecek, Ve kendi yakınlarına sevinç içinde dönmüş olacaktır. Kimin de kitabı ardından verilirse, O da, helak (yok olmay)ı çağıracak, Çılgın alevli ateşe girecek. Çünkü o, (dünyada) kendi yakınları arasında sevinçliydi. Doğrusu o, (Rabbine) bir daha dönmeyeceğini sanmıştı. Hayır; gerçekten Rabbi, kendisini çok iyi görendi. (İnşikak Suresi, 7-15)

CENNET VE CEHENNEM

Ateş halkı ile cennet halkı bir olmaz. Cennet halkı 'umduklarına kavuşup mutluluk içinde olanlardır.' (Haşr Suresi, 20)

Allah, ilk insan olan Hz. Adem (as)'ı ve eşini yarattığında, onları cennete yerleştirmiştir. Ancak Kuran'da bildirildiği gibi Hz. Adem (as) ve eşi, şeytanın telkinleriyle, Allah'ın kendilerine koyduğu yasağı çiğnemişlerdir.

Bu olayda insan şunu düşünmelidir: İnsan, güzel olan bir şeyin güzelliğini ve kıymetini çirkini gördüğünde; iyi olanı da kötüyü bildiğinde anlayabilmektedir. Herşeyin değeri ancak zıttıyla kıyas edildiğinde tam olarak anlaşılabilmektedir. Allah Hz. Adem (as)'ı ve eşini doğrudan cennete yerleştirdiğinden, bu farkı anlayabilecek kıyas ortamında bulunmamışlardır. Bundan dolayı, cennetin nimetlerini ve mükemmelliğini anlayamamış olan insanlar, herşeyin zıttıyla yaratıldığı dünyada yaşatılmaya başlanarak, onlara kıyas imkanı verilmiştir. Burada imtihan olarak, kötüyü ve çirkini görerek, iyinin ve güzelin kıymetini anlayacak olan insanlar, cennetin kıymetini tam olarak anlayacak olgunluğa gelmiş olacaklardır.

Allah, hesap günü insanları dirilttiğinde, tüm insanları cehennemin çevresine toplayacak ve kendi sınırlarını korumada titizlik göstermiş iman edenleri kurtaracaktır. Cehennemi bizzat gören biri, elbette ki cennetin büyük bir kurtuluş ve büyük bir nimet olduğunu yaşayarak ve hissederek anlamış olacaktır. Bu konuyu haber veren ayetlerde şöyle buyrulmaktadır:

Andolsun Rabbine, Biz onları da, şeytanları da mutlaka haşredeceğiz, sonra onları cehennemin çevresinde diz üstü çökmüş olarak hazır bulunduracağız. Sonra, her bir gruptan Rahman'a karşı azgınlık göstermek bakımından en şiddetli olanını ayıracağız. Sonra Biz ona girmeye kimlerin en çok uygun olduğunu daha iyi biliriz. Sizden ona girmeyecek hiç kimse yoktur. Bu, Rabbinin kesin olarak üzerine aldığı bir karardır. Sonra, takva sahiplerini kurtarırız ve zulmedenleri diz üstü çökmüş olarak bırakırız. (Meryem Suresi, 68-72)

Dünyada, bu kıymeti anlayabilecek olan insanlara Allah, nimetlerle donatılmış sonsuz güzellikte bir hayat olan cenneti vaat etmiştir:

İman edip salih amellerde bulunanlar, Biz onları altından ırmaklar akan, içinde ebedi kalacakları cennetlere sokacağız. Bu, Allah'ın gerçek olan va'didir. Allah'tan daha doğru sözlü kim vardır? (Nisa Suresi, 122)

Bu dünyada kendisine doğru yol gösterilmiş ve uyarılmış iken, kötü yol olan inkar yolunu seçen insanlar da, sonsuz bir azabın yaşanacağı cehenneme konulacaklardır. Kuşkusuz böyle olması Allah'ın sonsuz adaletinin de bir tecellisidir:

İnkâr edenler, cehenneme bölük bölük sevkedildiler. Sonunda oraya geldikleri zaman, kapıları açıldı ve onlara (cehennemin) bekçileri dedi ki: "Size Rabbinizin ayetlerini okuyan ve bugünle karşılaşacağınızı (söyleyip) sizi uyaran elçiler gelmedi mi?" Onlar: "Evet" dediler. Ancak azap kelimesi kâfirlerin üzerine hak oldu. (Zümer Suresi, 71)

İnsan, Allah'ın Kuran'da tarif ettiği ve beğendiği mümin modeline uygun bir yaratılışta var edilmiştir. İyi ve kötü kendisine açıkça tarif edilmiştir. Ayrıca kendisine, bunları fark edebileceği göz, kulak ve kalp; kavrayabileceği akıl ve muhakeme özellikleri de verilmiştir. Allah'ın varlığını, büyüklüğünü bu özellikleriyle rahatlıkla anlayabilecek ve iman edebilecekken, inkar etmiş olanların elbette ki iman edenlerle bir olamayacağı ve aynı yerde bulunmayı hak etmedikleri de kesindir. Allah bu iki grubun ahirette nasıl ayrılacağını şöyle haber verir:

Allah barış yurduna çağırır ve kimi dilerse dosdoğru yola yöneltip-iletir. Güzellik yapanlara daha güzeli ve fazlası vardır. Onların yüzlerini ne bir karartı sarar, ne bir zillet, işte onlar cennetin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır. Kötülükler kazanmış olanlar ise; her bir kötülüğün karşılığı, kendi misliyledir. Bunları bir zillet sarıp kaplar. Onları Allah'tan (kurtaracak) hiçbir koruyucu yok. Onların yüzleri, sanki bir karanlık gecenin parçalarına bürünmüş gibidir. İşte bunlar ateşin halkıdırlar; orada süresiz kalacaklardır. (Yunus Suresi, 25-27)

Allah, iman eden ve Allah rızası için dünyada iyi işler yapanlara vaat ettiği cennet hayatını, Kuran'da detaylarına kadar tarif etmektedir. Bununla müminler müjdelenmektedir:

İşte onlar, yakınlaştırılmış (mukarreb) olanlardır. Nimetlerle-donatılmış cennetler içinde; Birçoğu geçmiş (ümmet)lerden, Birazı da sonrakilerden. 'Özenle işlenmiş mücevher' tahtlar üzerindedirler. Karşılıklı yaslanmışlardır. Çevrelerinde ölümsüzlüğe ulaşmış gençler dönüp dolaşır; Kaynağından (doldurulmuş) testiler, ibrikler ve kadehler, Ki bundan ne başlarını bir ağrı tutar, ne de kendilerinden geçip akılları çelinir. Arzulayıp-seçecekleri meyveler, Canlarının çektiği kuş eti. Ve iri gözlü huriler, Sanki saklı inciler gibi;

Yaptıklarına bir karşılık olmak üzere (onlara sunulur); Orada, ne 'saçma ve boş bir söz' işitirler, ne günaha sokma. Yalnızca bir söz (işitirler:) "Selam, selam." "Ashab-ı Yemin", ne (kutludur o) "Ashab-ı Yemin." Yüklü dalları bükülmüş kiraz (ağaçları), Üstüste dizili meyveleri sarkmış muz ağaçları, Yayılıp-uzanmış gölgeler, Durmaksızın akan su(lar); Ve (daha) birçok meyveler arasında, Kesilip-eksilmeyen ve yasaklanmayan (meyveler). Yükseklere-kurulmuş döşekler (sedirler). Gerçek şu ki, Biz onları yeni bir inşa (yaratma) ile inşa edip-yarattık. Onları hep bakireler olarak kıldık, Eşlerine sevgiyle tutkun (ve) hep yaşıt,

"Ashab-ı Yemin" olanlar için. (Bunların) Birçoğu geçmiş (ümmet)lerden, Birçoğu da sonrakilerdendir. (Vakıa Suresi, 11-40)

Allah, kurtuluş, mutluluk ve esenlik yeri olan cennetin bu sonsuz nimetleriyle müminleri müjdelerken, aynı zamanda inkar edenleri de cehennemle müjdelemektedir. Sonsuz azap yeri olan cehennemin de ne şekilde azaplarla dolu bir yer olduğu Kuran'da şöyle tarif edilmektedir:

"Ashab-ı şimal", ne (mutsuzdur o) "Ashab-ı şimal." Hücrelere işleyen kavurucu bir sıcaklık ve kaynar su, Ve kapkara dumandan bir gölge içindedirler. Ki o, ne serindir, ne ferahlatıcı (kerim).

Çünkü onlar, bundan önce varlık içinde şımartılmış olanlardı. Onlar, büyük günah üzerinde ısrarlı davrananlardı. Ve derlerdi ki: "Biz öldüğümüz, toprak ve kemik olduğumuzda mı, gerçekten biz mi diriltilecekmişiz?" "Önceden gelip-geçmiş atalarımız da mı?" De ki: "Şüphesiz, öncekiler de ve sonrakiler de." "Bilinen bir günün belli vaktinde mutlaka toplanacaklardır." Sonra gerçekten siz, ey sapık olan yalanlayıcılar, şüphesiz zakkum olan bir ağaçtan yiyeceksiniz. Böylece karınları(nızı) ondan dolduracaksınız. Onun üzerine de alabildiğine kaynar sudan içeceksiniz. Üstelik 'içtikçe susayan hasta develerin' içişi gibi içeceksiniz. İşte bu, onların din (hesap ve ceza) gününde şölenleridir. (Vakıa Suresi, 41-56)

CENNETTE HERŞEY POZİTİF, CEHENNEMDE İSE HERŞEY NEGATİFTİR

ADNAN OKTAR: Allah cennet için **'hiçbir nefis tatmadı hiçbir göz görmedi'** diyor, çok çok şaşırtıcı ve çok çok güzeldir, kullanılan malzeme çok güzeldir. Cennetin en güzel özelliklerinden biri hiçbir yer eskimez, hiçbir yer tozlanmaz, her şey pozitiftir. Yani dünyada her şey biliyorsunuz zıttıyla yaratılmıştır. İyi-kötü, gece-gündüz gibi orada sadece tek yönlü pozitif olan vardır, bu Allah'ın bir sanatıdır, cennetin kapısı ayrı bir güzeldir. Kapılarına bakarsın, her

evin kapısı ayrı bir nakışlıdır, koltukları ayrı bir güzeldir, yani çok fazla güzellik vardır, o güzellere bakıp biz sürekli Allah'a hamd ederiz, yani Allah aşkından adeta yanması böyle insanın ruhunun, o aşka yanması mevzubahistir cennette. Mesela bir cennet ibriğine bakarsın Allah'a hamd edersin, onunla konuşabilirsin de. "Biraz sağa dönsene" dersin döner, "oradan bana bir meşrubat getirsene" dersin, alır getirir. "Dök bardağa" dersin döker, "geç yerine" dersin geçer, yani böyle çok eğlenceli ve çok hoştur cennet.

Cennette, ama en çok sevilen şey peygamberlerle yapılan sohbetler, konuşmalar, bir de insanın helali eşi, orada olabilecek en güzel suretlerde tecelli edecek. Yüzlerce beden şeklinde tecelli edecek, hurilerden daha güzeldir cennet kadınları, yani mümin kadınlar çok daha güzeldirler, hem kalite olarak hem güzellik olarak hem ruha verdikleri zevk olarak çok daha güzeldirler. Ama cennet hurileri vardır, vildanlar vardır, gılmanlar vardır, oranın süsü ve güzelliğidir onlar, yani genç, güzel delikanlılar, güzel küçük çocuklar, genç güzel bayanlar, bunlar Müslümanlara hizmet ediyorlar. Hepsi Allah'ın yarattığı özel varlıklar, ama aynı insan gibiler, Allah'ı anmaları, üslubuyla, konuşmasıyla böyle mübarek, muhterem varlıklar. Fakat biz eğer evliysek eşimizin ahlakını biliyoruz, çektiği çileleri, zorlukları cesareti biliyoruz, güzel ahlakı biliyoruz, kıldığı namazları Allah için yaptığı fedakârlıkları biliyoruz. Sonsuza kadar o güzelliğiyle onu severiz o zaman. Hiç unutmadan severiz.

Cennetin bir güzelliği de budur, yani karşılıklı sohbetler, peygamberler neler yaptı, mesela her peygambere ayrı ayrı soracağız. Hz. Musa (as) nasıl yaptı, neler yaptı, onun sahnelerini göreceğiz. Burada dünyada sevdiği hayvanları varsa hoşlandığı şeyler varsa onlar orada yeniden canlanıyorlar, onları sevecek onlarla beraber olacak, ama hoşuna giden ne varsa mesela teknik alet edevat onlardan hoşlanıyorsa onlar yaratılacak, arabadan hoşlanıyorsa araba, uçaktan hoşlanıyorsa uçak.

Ama araba benzinsiz gider orada, çünkü bu dünyada benzinsiz araba giderse, motorsuz giderse insanın aklının ihtiyarı kalkar... O zaman işte ahirette olan da sebebin kalkmasıdır, ama istediğimiz her şey oluyor, yani her türlü müzik her türlü güzel resimler, heykeller ne istiyorsak yani hoşumuza giden ne varsa vardır.

Cehennem tam zıttıdır, yani her şeyin biçimsiz, bozuk, kirli, kokuşmuş, rahatsız edici hali vardır. Yani materyalistlerin tarif ettiği tarzdadır. Çok biçimsiz ve çirkin ve eciş bücüştür insanlar, mesela ağzı burnu yamru yumrudur. Çok kirlidir, mesela ağzı kirlidir, vücudu kirlidir, yani cehennemde yıkanma diye bir şey yok, leş gibidir, son derece kirlidir. Kötü koku, kötü kir, kötü söz, kötü ortam, kötü karanlık, kötü yiyecekler, kötü genel durum cehennemin özelliğidir.

Cennet de tam zıttıdır. Mesela suları güzeldir her şeyi mis gibi kokar, mesela koku dalgaları gelir, bir gün gül, bir gün karanfil kokusu gibi ama çok daha mükemmel olacaktır. Mesela meyveler çok lezzetlidir, çok mükemmeldir, insanlar çilek yerken bile çileğe pudra şekeri koyar biliyorsunuz, o onun eksikliğidir. İşte demek ki insanların kafasında gerçek bir çilek kavramı var, mesela hiç normal portakal bulamaz insanlar, çok nadir bulurlar, ama onda da yine bir eksiklik bulurlar genelde. İşte gerçek portakalı orada bulacaklar. *(Adnan Oktar'ın Çay TV röportajından, 25 Şubat 2009)*

DÜNYADAKİ VAROLUŞ AMACIMIZ ALLAH'IN HOŞNUTLUĞUNU KAZANMAKTIR

De ki: "Ben, dini yalnızca O'na halis kılarak Allah'a ibadet etmekle emrolundum." (Zümer Suresi, 11)

İnsanın, Yaratıcımız olan Allah'ın sonsuz kudretinin farkına vardıktan sonra O'nu unutarak bir yaşam sürmesi, net olarak kendisini kandırmasıdır. Allah'ın insandan istediği, O'nun rızasını hedeflemesi ve O'nun için yaşamasıdır. İnsanı yaratan, ona rızkını ve herşeyi veren, ona sonsuz olan ahireti verecek olan Allah'tır. Bu düşünüldüğünde, insanın başkalarının hoşnutluğunu kazanmak veya nefsini tatmin etmek amacıyla yaşaması büyük bir nankörlüktür. Bu nankörlüğün cezası ise ebedi cehennemdir.

İşte insan bu gerçekle karşı karşıyadır. Ya hayatını Allah'ın rızası üzerine kuracak ve böylece O'nun rızasını ve cennetini kazanacak ya da cehenneme giden bir yolu seçecektir. Üçüncü bir seçim hakkı yoktur. Bir ayette bu gerçek çok açık şekilde şöyle ifade edilir:

> **Binasının temelini, Allah korkusu ve hoşnutluğu üzerine kuran kimse mi hayırlıdır, yoksa binasının temelini göçecek bir yarın kenarına kurup onunla birlikte kendisi de cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Allah, zulmeden bir topluluğa hidayet vermez. (Tevbe Suresi, 109)**

Kuran'da emredilen güzel ahlak da tamamen Allah rızası üzerine kuruludur. Örneğin, Allah'ın beğendiği bir tavır olan fedakarlık, şayet karşılığında bir beklenti veya bir gösteriş gayesi yoksa, sadece Allah'ın rızası için yapılıyorsa kıymetlidir. Kuran'da müminlerin güzel ahlakının sadece Allah rızası için olduğu şöyle anlatılır:

> **Kendileri, ona duydukları sevgiye rağmen yemeği, yoksula, yetime ve esire yedirirler. "Biz size, ancak Allah'ın yüzü (rızası) için yediriyoruz; sizden ne bir karşılık istiyoruz, ne bir teşekkür." (İnsan Suresi, 8-9)**

Bir insan için olabilecek en büyük mutluluk ve şeref, Rabbimiz Allah'ın kendisinden razı olmasıdır. Allah verdiği tüm nimetlerle kullarını Kendisi'nden razı eder. Bir ayette Allah'ın rızasını kazanmış ve Allah'tan razı olmuş müminlerin mükafaatı şöyle anlatılır:

> **Rableri Katında onların ödülleri, içinde ebedi kalıcılar olmak üzere altından ırmaklar akan Adn cennetleridir. Allah, onlardan razı olmuştur, kendileri de O'ndan razı (hoşnut, memnun) kalmışlardır. İşte bu, Rabbinden 'içi titreyerek korku duyan kimse' içindir. (Beyyine Suresi, 8)**

Allah rızası, sadece belirli ibadetler veya belirli zamanlar için değil, hayatın tümü için geçerlidir. Aşağıdaki ayette, bir müminin tüm hayatının tek bir amaca yönelik olması gerektiği şöyle bildirilir:

> **De ki: "Şüphesiz benim namazım, ibadetlerim, dirimim ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah'ındır." (Enam Suresi, 162)**

Cennette de tüm nimetlerden çok daha üstün olan en büyük nimet, Allah'ın rızasıdır. Müminin Allah'ın rızasını kazanabilmiş olmasından dolayı hissettiği sevinç ve huzurdur.

> **Allah, mümin erkeklere ve mümin kadınlara içinde ebedi kalmak üzere, altından ırmaklar akan cennetler ve Adn cennetlerinde güzel meskenler vaadetmiştir. Allah'tan olan hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur. (Tevbe Suresi, 72)**

Müminlerin Allah'ın rızasını kazandıklarını hissetmelerinin en çarpıcı ifadesi ise, Yüce Allah'ın onlara görünecek şekilde tecelli etmesidir. Dünyada bu durum olanaksızdır, çünkü ayette belirtildiği gibi **"gözler O'nu idrak edemez..."** (Enam Suresi, 103). Ancak Kuran'da bildirildiğine göre, Yüce Rabbimiz Allah, ahirette mümin kullarına belirli bir şekilde tecelli ederek gözükecektir. Bunun nasıl olacağı ise Allah Katındadır. Allah'ın rızasını kazanmış olmak, hiçbir maddi güzellikle karşılaştırılamayacak kadar büyük bir sevinç ve mutluluk verir insana. Cennet Allah'ın bir ikramıdır ve bu nedenle değerlidir. Cennet ehli **"ikrama layık görülmüş kullar"**dan (Enbiya Suresi, 26) oldukları için ebedi mutluluk ve sevince kavuşurlar.

GÜNAH VE TEVBE

Bazı insanlar vardır ki, hatasız olmak peşindedirler. Kendilerini ellerinden geldiğince kusursuz bir insan gibi göstermeye ve görmeye çalışırlar. Çünkü hata yaptıklarını kabul ettiklerinde küçük düşeceklerinden korkmaktadırlar. Onlara göre ideal insan, kendisine hiçbir hatası olmayan insandır.

Oysa sözünü ettiğimiz bu "hatasızlık" arayışı, bir batıl inançtan başka bir şey değildir. Nitekim Kuran'da bizlere böyle bir mümin modeli örnek gösterilmez. Böyle bir modelin yaşanması mümkün de değildir. Çünkü insan, Allah karşısındaki acizliğinin bir sonucu olarak, hayatı boyunca birçok hata yapabilir, günah işleyebilir. Elbette ki bunlardan kaçınmalı, Allah'ın dinini uygulama konusunda hata işlememeye ve günaha girmemeye gayret göstermelidir. Ancak, Allah'ın aciz bir kulu olduğunu ve hatadan tamamen kurtulamayacağını da unutmamalıdır. Nitekim bir ayette, yeryüzündeki her insanın Allah'a karşı hata ve günah işleyebileceği şöyle haber verilir:

> **Eğer Allah, kazandıkları dolayısıyla insanları (azab ile) yakalayıverecek olsaydı, (yerin) sırtı üzerinde hiçbir canlıyı bırakmazdı, ancak onları, adı konulmuş bir süreye kadar ertelemektedir. Sonunda ecelleri geldiği zaman, artık şüphesiz Allah kendi kullarını görendir. (Fatır Suresi, 45)**

Bu İlahi hüküm gereği, Allah insanların hataları veya günahları olabileceğini ancak bunda direnmemeleri gerektiği Kuran'da bildirmiştir. Müminden beklenen, işlediği tüm hata ve günahlar için sürekli Allah'tan bağışlanma dilemesidir.

İnkar edenler ile müminleri birbirlerinden ayıran en önemli vasıflardan biri de işte budur. İnkarcılar kendilerini hatasız ve günahsız saymaya çalışırlar. Oysa müminlerin böyle bir iddiası yoktur. Elbette Allah'a karşı hiçbir günah işlemek istemezler. Ancak insan yaratılışı gereği, kimi zaman geçici olarak nefsine uyup günaha girebilir. Allah'ın hükümlerini uygulamada gevşeklik göstermek gibi bir gaflete düşebilir. Ama sonuçta tüm bunlardan pişman olup Allah'a yönelmesi ve Rabbimizden bağışlanma dilemesi önemlidir.

Kuran'a baktığımızda Allah'tan bağışlanma dilemenin doğal ve daimi bir mümin vasfı olduğunu görürüz. Bu durum da yine bizlere müminlerin hiçbir zaman kendilerini günahtan müstağni görmediklerini, aksine kusur ve eksikleri için sürekli Allah'ın rahmetine sığındıklarını göstermektedir. Bir ayette, tevbe etmek, müminin en önde gelen vasıflarından biri olarak sayılmaktadır:

> **Tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, (İslam uğrunda) seyahat edenler, rükû edenler, secde edenler, iyiliği emredenler, kötülükten sakındıranlar ve Allah'ın sınırlarını koruyanlar; sen (bütün) müminleri müjdele. (Tevbe Suresi, 112)**

İnsanları din ahlakından uzaklaştıran sebeplerden bir tanesi, işledikleri günahların getirdiği suçluluk duygusu nedeniyle kendilerini iflah olmaz kimseler olarak görmeye başlamalarıdır. Şeytan bu yersiz düşünceyi sürekli kışkırtır. Bir günah işleyen insana "sen günahkar ve Allah'a karşı isyankarsın, bunu böyle kabul et" mesajı verir. İnsanın günahı ikiyse, bunu hemen dörde, sekize, onaltıya çıkarmaya çalışır. İnsanın günahı nedeniyle Allah'a karşı duyduğu mahcubiyet hissini kullanır ve bunu o insanı Allah'tan tamamen uzaklaştırmak için suistimal eder.

Şeytanın her hilesi gibi bu da zayıftır. Çünkü bir insanın günah işlemesi, onun Allah'ın Katında lanetlendiği ve artık doğru yolu bulamayacağı anlamına gelmez. Değil bir günah, en büyük günahları defalarca işlemiş de olsa, sonuçta her zaman için tüm bunlardan pişman olup Allah'a yönelme imkanı vardır. Allah, günahlarından dolayı samimi bir şekilde tevbe eden, yani bağışlanma dileyip artık o günahı işlememeye azmeden herkesi bağışlayacağını Kuran'da haber vermiştir:

> **Ancak kim işlediği zulümden sonra tevbe eder ve düzeltirse, şüphesiz Allah onun tevbesini kabul eder. Muhakkak Allah, bağışlayandır, esirgeyendir. (Maide Suresi, 39)**

Allah sonsuz merhamet sahibidir. Allah bir ayette biz kullarına, **"Ben, tevbeleri kabul edenim, esirgeyenim"** (Bakara Suresi, 160) diye müjde verir. Tevbe imkanı herkes için geçerlidir. Örneğin Allah, Kendisi'ne iman ettikten sonra saparak, altından bir put yapıp ona tapınan bazı Musevilerin tevbesini kabul etmiş ve onları bağışlamıştır:

> **Hani Musa, kavmine: "Ey kavmim, gerçekten siz, buzağıyı (tanrı) edinmekle kendinize zulmettiniz. Hemen, kusursuzca yaratan (gerçek İlah)ınıza tevbe edip nefislerinizi öldürün: bu, Yaratıcınız Katında sizin için daha hayırlıdır" demişti. Bunun üzerine (Allah) tevbelerinizi kabul etti. Şüphesiz O, tevbeleri kabul edendir, esirgeyendir. (Bakara Suresi, 54)**

Bir insan işlediği günahtan dolayı tevbe ettikten sonra da yeniden gaflete düşüp aynı günahı işleyebilir. Belki bu defalarca tekrarlanır. Ama son bir kez tevbe edip o günaha bir daha dönmediğinde, tevbesinin kabul edilmesini Allah'tan umabilir.

Ancak her konuda olduğu gibi bu konuda da asıl olan samimiyettir ve samimiyetten uzak bir düşünceyi Allah kabul etmeyecektir. Bazı insanların kapıldığı "ben günah işlemeye devam edeyim, sonra bir gün tevbe ederim" şeklindeki düşünce samimiyetsizdir ve sonu hüsranla sonuçlanabilir. Allah böyle düşünenleri Kuran'da şöyle uyarmaktadır:

> **Allah'ın (kabulünü) üzerine aldığı tevbe, ancak cehalet nedeniyle kötülük yapanların, sonra hemen tevbe edenlerin(kidir). İşte Allah, böylelerinin tevbelerini kabul eder. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibi olandır. Tevbe; ne, kötülükleri yapıp-edip de onlardan birine ölüm çatınca: "Ben şimdi gerçekten tevbe ettim" diyenler, ne de kafir olarak ölenler için değil. Böyleleri için acı bir azap hazırlamışızdır. (Nisa Suresi, 17-18)**

İBADETLERE TİTİZLİK GÖSTERMEK

İman sahibi bir insan ibadetlerine gösterdiği titizlikle kendini belli eder. Allah'ın farz kıldığı 5 vakit namaz, oruç, abdest ibadetlerini yaşamı boyunca -sağlık koşulları elverdiği sürece- şevkle sürdürür. Allah salih Müslümanların ibadet şevkini pek çok ayetiyle haber vermiştir:

Ve onlar-Rablerinin yüzünü (hoşnutluğunu) isteyerek sabrederler, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiklerimizden gizli ve açık infak ederler ve kötülüğü iyilikle savarlar. İşte onlar, bu yurdun (dünyanın güzel) sonucu (ahiret mutluluğu) onlar içindir. (Rad Suresi, 22)

Onlar ki, Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir; kendilerine isabet eden musibetlere sabredenler, namazı dosdoğru kılanlar ve rızık olarak verdiklerimizden infak edenlerdir. (Hac Suresi, 35)

Namazın Önemi

İmandan sonra gelen en önemli ibadetlerden olan namaz, müminlere hayatları boyunca sürdürmeleri emredilen, vakitleri belirlenmiş bir ibadettir.

İnsan unutmaya ve gaflete düşmeye müsait bir varlıktır. İradesini kullanmayıp kendini günlük olayların akışına kaptırırsa asıl dikkatini vermesi ve aklında tutması gereken konulardan uzaklaşır. Allah'ın her yönden kendisini sarıp kuşattığını, her an kendisini izlediğini, işittiğini, yaptığı her şeyin hesabını Allah'a vereceğini, ölümü, cennetin ve cehennemin varlığını, kaderin dışında hiçbir olayın meydana gelmeyeceğini, karşılaştığı her şeyde, her olayda bir hayır olduğunu unutur. Gaflete düşerek, hayatının gerçek amacını hatırından çıkarabilir. Günde beş vakit kılınan namaz ise, unutkanlık ve gafleti yok eder, müminin bilincini ve iradesini canlı tutar. Müminin sürekli olarak Allah'a yönelip dönmesini sağlar ve Yaratıcımızın emirleri doğrultusunda bir yaşam sürdürmesine yardımcı olur. Namaz kılmak için Allah'ın huzurunda duran mümin, Rabbimiz ile güçlü bir manevi bağlantı kurar. Namazın insana Allah'ı hatırlattığı ve insanı her türlü kötülükten alıkoyduğu bir ayette şöyle bildirilir:

Sana Kitap'tan vahyedileni oku ve namazı dosdoğru kıl. Gerçekten namaz, çirkin utanmazlıklar (fahşa)dan ve kötülüklerden alıkoyar. Allah'ı zikretmek ise muhakkak en büyük (ibadet)tür. Allah, yaptıklarınızı bilir. (Ankebut Suresi, 45)

Namaz ibadeti, başta peygamberler olmak üzere tüm iman edenlere farz kılınmış bir ibadettir. Tarih boyunca insanlara gönderilmiş olan peygamberler kavimlerine Allah'ın farz kıldığı bu ibadeti tebliğ etmişler, kendileri de hayatları boyunca bu ibadeti en güzel ve en doğru şekilde uygulayarak tüm müminlere örnek olmuşlardır. Bu yönüyle namaz, Allah'ın elçilerinin kavimlerine yaptıkları fiili bir tebliğ şeklidir. Kuran'da, peygamberlere namaz kılmalarının emredilmesi, onların bu ibadete verdikleri önem, bu ibadeti yerine getirmede ve korumada gösterdikleri titizlik, kavimlerine namaz kılmayı emretmeleri ile ilgili pek çok ayet yer alır. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

- Hz. İbrahim (as) için:

Rabbim, beni namazı(mda) sürekli kıl, soyumdan olanları da. Rabbimiz, duamı kabul buyur. (İbrahim Suresi, 40)

- Hz. İsmail (as) için:

Kitap'ta İsmail'i de zikret. Çünkü o, va'dinde doğruydu ve gönderilmiş (Resul) bir peygamberdi. Halkına, namazı ve zekatı emrediyordu ve o, Rabbi Katında kendisinden razı olunan (bir insan)dı. (Meryem Suresi, 54-55)

- Hz. Musa (as) için:

Gerçekten Ben, Ben Allah'ım, Benden başka İlah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve Beni zikretmek için dosdoğru namaz kıl. (Taha Suresi, 14)

Mümin kadınlara örnek olarak gösterilen Hz. Meryem'e de namaz kılması emredilmiştir:

Meryem, Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et. (Al-i İmran Suresi, 43)

Allah'ın kelimesi olan Hz. İsa (as) da aynı emri almıştır:

(İsa) Dedi ki: "Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı." Nerede olursam (olayım,) beni kutlu kıldı ve hayat sürdüğüm müddetçe, bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti. (Meryem Suresi, 30-31)

Namaz hangi vakitlerde farz kılınmıştır?

Kuran'da, namazın müminlere vakitleri belirlenmiş bir ibadet olarak farz kılındığı bildirilmektedir. Ayette şöyle buyrulur:

Namazı bitirdiğinizde, Allah'ı ayaktayken, otururken ve yan yatarken zikredin. Artık 'güvenliğe kavuşursanız' namazı dosdoğru kılın. Çünkü namaz, mü'minler üzerinde vakitleri belirlenmiş bir farzdır. (Nisa Suresi, 103)

Namaz vakitleri, "sabah", "öğle", "ikindi", "akşam" ve "yatsı" olmak üzere beş vakitten oluşmaktadır. Namaz vakitleri pek çok Kuran ayetinde bildirilmiştir. Bir ayette şöyle buyrulur:

Şu halde onların söylediklerine karşı sabırlı ol, Güneş'in doğuşundan ve batışından önce Rabbini hamd ile tesbih et (yücelt). Gecenin bir bölümünde ve gündüzün uçlarında da tesbihte bulun ki hoşnut olabilesin. (Taha Suresi, 130)

Allah'ın vahiy ve ilhamıyla Kuran'ı en iyi anlayan ve tefsir eden Peygamber Efendimiz de (sav) beş vakit namazın gün içindeki başlangıç ve bitiş zamanlarını müminlere tarif etmiştir. Namaz vakitlerinin bildirildiği en meşhur hadis-i şeriflerden biri İbn-i Abbas'ın bildirdiği hadis-i şeriftir:

Resulullah buyurdu ki: "Resulullah (aleyhissalatu vesselam) buyurdular ki: "Cibril (aleyhisselam) bana, Beytullah'ın yanında, iki kere imamlık yaptı. Bunlardan birincide öğleyi, gölge ayakkabı bağı kadarken kıldı. Sonra, ikindiyi her şey gölgesi kadarken kıldı. Sonra akşamı güneş battığı ve oruçlunun orucunu açtığı zaman kıldı. Sonra yatsıyı, ufuktaki aydınlık (şafak) kaybolunca kıldı. Sonra sabahı şafak sökünce ve oruçluya yemek haram olunca kıldı. İkinci sefer öğleyi, dünkü ikindinin vaktinde her şeyin gölgesi kendisi kadar olunca kıldı. Sonra ikindiyi, herşeyin gölgesi kendisinin iki misli olunca kıldı. Sonra akşamı, önceki vaktinde kıldı. Sonra yatsıyı, gecenin üçte biri gidince kıldı. Sonra sabahı, yeryüzü ağarınca kıldı. Sonra Cibril (aleyhisselam) bana yönelip: 'Ey Muhammed Bunlar senden önceki peygamberlerin (aleyhimüssalatu vesselam) vaktidir. Namaz vakti de bu iki vakit arasında kalan zamandır!' dedi."

Gerek Kuran ayetleri, gerek Peygamber Efendimiz (sav)'in sahih hadisleri, gerekse İslam alimlerinin açıklamalarından anlaşıldığı gibi namazın beş vakit olduğu sabit ve tartışma götürmez bir gerçektir. Beş vakit namaz farz, vacib ve sünnetleriyle 40 rekattan oluşmaktadır. Bu rekatların namaz vakitlerine göre dağılımı ise aşağıdaki gibidir:

- Sabah Namazı: 2 rekat sünnet, 2 rekat farz

- Öğle Namazı: 4 rekat ilk sünnet, 4 rekat farz, 2 rekat son sünnet

- İkindi Namazı: 4 rekat sünnet, 4 rekat farz

- Akşam Namazı: 3 rekat farz, 2 rekat sünnet

- Yatsı Namazı: 4 rekat ilk sünnet, 4 rekat farz, 2 rekat son sünnet, 3 rekat vitr namazı

Müslüman Huşu İçinde Namaz Kılar

Huşu, 'saygı dolu korku' anlamına gelir. Namazı huşu içinde kılmak ise Yüce Rabbimiz'in huzurunda O'nun heybet ve azametini kalbimizde hissederek, O'na saygı dolu bir korku besleyerek bu ibadeti yerine getirmektir. Namazda, Alemlerin Rabbi olan Allah'ın huzurunda durduğunun bilincinde olan bir mümin elbette ki bu güçlü heybet ve korkuyu içinde yaşayacak ve Allah'a bu korkusu ve saygısı ölçüsünde yakınlaşacaktır.

Namaz ibadetini hakkıyla yerine getirmek isteyen bir mümin, huşuyu engelleyebilecek şeylere karşı önlem almalı, namazda gereken dikkat ve konsantrasyonu sağlamaya azami titizlik göstermelidir. Rabbimiz, Kendi huzurunda durduğumuzda, yalnızca O'nu anmamızı, O'nu yüceltmemizi ve bütün eksikliklerden münezzeh tutarak O'nu birlememizi buyurmaktadır. Namazı dosdoğru kılmak da tüm bunları gerçekleştirmek için büyük bir fırsattır. Nitekim ayette Allah Kendisi'ni zikretmek için namaz kılınmasını buyurmaktadır:

> **Gerçekten Ben, Ben Allah'ım, Ben'den başka İlah yoktur; şu halde Bana ibadet et ve Beni zikretmek için dosdoğru namaz kıl. (Taha Suresi, 14)**

Namazın Farzları

A- Dışındaki farzları yedidir. Bunlara şartları da denir.

Hadesten tahâret.

Necasetten tahâret.

Setr-i avret.

İstikbâl-i Kıble.

Vakit.

Niyet.

İftitah veya Tahrime Tekbîri.

B- İçindeki farzları beşdir. Bunlara rükn denir.

Kıyâm.

Kırâat.

Rükû'.

Secde.

Ka'de-i âhire.

Hadesten Taharet: Abdesti olmayan bir kimsenin abdest almasına, boy abdesti alması gereken bir kimsenin de gusül etmesine hadesten taharet denir.

Necasetten Taharet: Vücutta, giyilen elbise ve çamaşırlarda, veya namaz kılınacak yerlerde, namaza engel olabilecek pisliklerin temizlenip giderilmesine necasetden taharet denir.

Vakit: 5 vakit namazı kendi vakitleri içinde kılmaktır.

İstikbali Kıble: Namazı, kıbleye yani, Mekke şehrindeki Kabe'ye karşı kılmak demektir.

Niyet: Kılınacak namazın hangi namaz olduğunu hatırlayıp içinden niyet etmektir.

Tekbir: "Allahuekber" cümlesiyle Halıkımızı büyüklemek demektir.

İftitah Tekbiri: Namaza başlarken alınan ilk tekbirlerdir.

Kıyam: Özrü olmayan bir kimsenin, namazlarını kılarken, ayakta dik vaziyette durmasıdır.

Kıraat: Namazda, ayakta iken Kuran-ı Kerim'den bir veya birkaç ayet okumaktır.

Rüku: Avuç içlerini diz kapaklarına yapıştırarak, baş ile arka düz olacak şekilde iki büklüm olmak demektir.

Secde: Burnu, alnı, elleri, dizleri ve ayakları yere koymak ve dokundurmak suretiyle secde etmek demektir.

Kade-i Ahirede Teşehhüd Miktarı Oturmak: Kılınan namazın son oturuşunda (Ettehıyyatü)yü okuyuncaya kadar oturmak.

(Detaylı bilgi için bkz. Kuran-ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri, Ömer Nasuhi Bilmen, Bilmen Yayıncılık)

Abdest

Namaz kılacak olan müminin öncelikle abdest alması gerekir. Abdestin belirli farzları vardır. Bunlar şöyledir:

-Yüzü bir kere yıkamak

-Dirseklerle birlikte iki kolu birer kere yıkamak

-Başın dörtte bir kısmını meshetmek

-İki ayağı, iki yandaki topuk kemikleri ile birlikte bir kere yıkamak.

Abdestin farzları yanında sünnetleri vardır. Abdest alan bir müminin yerine getirmesi gereken sünnetler ise şöyledir:

-Besmele çekmek

-Elleri, bilekleri ile beraber, üç kere yıkamak

-Ağzı, ayrı ayrı su ile üç kere yıkamak

-Burnu, ayrı ayrı su ile, üç kere yıkamak

-Kaşların, sakalın, bıyığın altındaki görünmeyen deriyi ıslatmak

-Yüzünü yıkarken iki kaşın altını ıslatmak

-Sakalın sarkan kısmını mesh etmek

-Sakalın, sarkan kısmının içine, sağ elin yaş parmaklarını, tarak gibi sokmak

-Dişleri, birşey ile ovmak, temizlemek

-Başın her tarafını, bir kere mesh etmek

-İki kulağı, bir kere mesh etmek

-Enseyi, üçer bitişik parmaklarla, bir kere mesh etmek

-El ve ayak parmaklarının arasını tahlil etmek

-Yıkanacak yerleri, her birinde uzvun her yeri ıslanacak şekilde üç kere yıkamak

-Yüz yıkanırken kalp ile niyet etmek

-Tertib, yani sıra ile iki eli, ağzı, burnu, yüzü, kolları, başı, kulakları, enseyi ve ayakları yıkamak ve mesh etmek

-Yıkanan yerleri ovmak

-Her uzvu, birbiri arkasından yıkayıp ara vermemek.

Kıble

Mekke şehrinde ve Mescid-ul Haram'da yer alan Kabe kıbledir ve Müslümanların, namaz kılarken ona doğru yönelmeleri gerekir. İslamın beş şartından biri olan namaz ibadeti, kıble yönüne dönülerek gerçekleştirilir. Kuran'ı Kerim'de, müminlerin namaz kılarken yüzlerini dönmeleri gereken kıblenin, Kabe olduğu bildirilmiştir. Mekke'nin dışında ve Mekke'den uzak olanların "kıble yönüne doğru durmuş" denilecek şekilde durmaları yeterlidir.

İslam dini, Kabe'yi tek olan Allah'a ibadet merkezi olarak tanıtmış ve Müslümanlara, namaz kılanlar ve ibadet edenler arasında vahdet, birlik ve düzen olması için dünyanın neresinde olurlarsa olsunlar yüzlerini kıbleye çevirmelerini emretmiştir.

Kıble Nasıl Tayin edilir?

Kıble, Kabe'nin binası değil, arsasıdır. Yani yerden Arşa kadar, o boşluk kıbledir. Bu yüzden denizin altında ya da gökyüzünde iken bu yönde namaz kılınabilir.

Kıbleyi matematiksel hesaplarla hesaplamak mümkün olduğu gibi, pusula (kutup yıldızı) yardımı ile de doğru yönü bulmak da mümkündür. Hesap ve alet ile yapılan hesaplamalarda kıble tam bulunmasa da, yönü hakkında kuvvetli bir zan elde edilmiş olur. Kıble tayininde kuvvetli zanna dayalı tesbitler kabul olur.

Mihrab bulunmayan, hesap, yıldız gibi şeylerle de anlaşılamayan yerlerde, kıbleyi bilen Müslümanlara sorulmalıdır.

(Detaylı bilgi için bkz. Kuran-ı Kerim'in Türkçe Meali Alisi ve Tefsiri, Ömer Nasuhi Bilmen, Bilmen Yayıncılık)

NAMAZ ALLAH'A KULLUĞUN, TEŞEKKÜRÜN VE SEVGİNİN İFADESİDİR

ADNAN OKTAR: Her gün Allah'ı zikretmek, her gün Allah'a teşekkür etmek kalbi ferahlatır; o bir sevgi, sevgi gösterisi. "Ya Rabbim sana teşekkür ediyorum" diyorsun, "teşekkür ederim" diyorsun, ertesi gün yine teşekkür ediyorsun. Allah sana nimet vermekten bıkmaz. Sen de Allah'a teşekkür etmekten bıkmayacaksın. Allah seni sevmekten bıkmaz, sen de Allah'ı sevmekten bıkmayacaksın. Tabii ne güzel, sabah kalkıyoruz, gözlerimiz görür olarak kalkıyoruz. Bir tarafın gitmiş kalkabilirsin. Bir kalkıyor adam, basamıyor. Felç geçirmiş kalkıyor. Bir kalkıyor, dili tutulmuş kalkıyor. Allah vermesin, mesela kulağında çınlamayla kalkıyor. Bir kalkıyor, enfeksiyon kapmış olarak kalıyor. Bir kalkıyor, bir felaket haberi alıyor. Ne güzel, güne bereketle kalkmış!

İnsan güzelliği özler, teşekkürü özler, sevgiyi özler, muhabbeti özler. Ne güzel Allah'a her gün teşekkür etmek. Namaz çok büyük bir nimet. Namaz güzelliktir, namaz ferahlıktır. Namaz Allah'a teşekkür, sevgi gösterisidir. İnsan çocuğunu görüyor, bağrına basıyor, sevgi gösteriyor, değil mi? Kediyi görüyorsun, bağrına basıyorsun, seviyorsun. Bıkıyor musun kediyi sevmekten? Kelebekleri seviyorsun, güzel kokuyu seviyorsun. Güzel kokudan bıkıyor musun? Allah'tan bıkılır mı? Allah'a teşekkürden bıkılır mı? Allah'a sevgiden bıkılır mı? Bir nimet. Ne güzel! Sevgiliden

bıkılır mı? Namaz şart. Müslümanın ayrılmaz parçası namaz. Namaz Müslümandan kopamaz; Müslümanla namaz yapışık, birlikte; nefes alıp vermek gibi, kalp atışı gibi. *(Adnan Oktar'ın A9 TV röportajından, 16 Aralık 2012)*

DİN AHLAKI İNSANIN YARATILIŞINA UYGUNDUR

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. (Rum Suresi, 30)

Allah, yarattığı insanın yapısını elbette ki en iyi bilendir. Dolayısıyla, insanların neye ihtiyaçları olduğunu ve bunları nasıl sağlayacağını en iyi O bilir. İnsanın fiziksel yapısını korumasından psikolojik olarak nasıl sağlıklı olacağına ve sosyal hayatın en mutlu ve huzurlu şekline kadar en güzel sistemi Allah belirler. Örneğin insan yaratılışı gereği merhametten, sevgiden, şefkatten ve güzel ahlakın her şeklinden hoşlanır. Kendisine hep bu şekilde davranılmasını bekler. Zulümden, ahlaksızlıktan ve kötülüğün her türlüsünden nefret eder ve kaçınır. Böyle hissetmesi, Allah'ın dilemesiyledir. Allah, insanın fıtratını, vicdanını bu şekilde yarattığı için insan, güzellikten hoşlanıp kötülükten kaçınır. Allah'ın Kuran'da emrettiği temel ahlak özellikleri; merhametli, şefkatli, adaletli, güvenilir, dürüst, mütevazi bir insan olmak ve zulümden, haksızlıktan, kötülükten sakınmaktır. Diğer bir deyişle, Allah'ın gönderdiği İslam dininin insandan istedikleriyle, insanların doğal olarak yaşamak istedikleri, anahtar ve onun açtığı kilit gibi, birbirine tam bir uyum halindedir. Allah bu gerçeği Kuran'da şöyle haber vermektedir:

Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (Rum Suresi, 30)

İnsanlar, Allah'ın indirdiği ayetleri uygulamadıkları sürece kendilerine zulmetmiş olurlar. Çünkü yaratılışlarına uygun olan davranışı, ahlakı göstermeyerek kendi yapılarına ters düşen bir tutum sergilerler; bu da hem vicdanen rahatsız olmaları, hem de başka insanları rahatsız etmeleriyle sonuçlanır ve ayette bildirildiği gibi kendi kendilerine zulmetmiş olurlar:

Şüphesiz Allah, insanlara hiçbir şeyle zulmetmez. Ancak insanlar, kendi nefislerine zulmediyorlar. (Yunus Suresi, 44)

Unutulmamalıdır ki, İslam ahlakı ancak samimi olarak içten gelen bir istekle, gönülden yaşanabilir ve Allah böyle bir imanı makbul göreceğini bildirir. Zorla yaşatılan din ahlakı Allah Katında geçerli olmadığı gibi, Kuran'da münafık olarak isimlendirilen ikiyüzlü insanların çoğalmasına neden olur. Bu da, topluma zararlı olacak bir yapının oluşması demektir. Allah, din adına insanların zorlanmamasını emretmiştir:

Dinde zorlama (ve baskı) yoktur. Şüphesiz, doğruluk (rüşd) sapıklıktan apaçık ayrılmıştır. Artık kim tağutu tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulba yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir. (Bakara Suresi, 256)

Dolayısıyla İslam dini hiçbir alanda insanların üzerinde bir baskı oluşturmadığı gibi, insanlara gerçek fikir ve vicdan özgürlüğünü kazandırır. Kuran ahlakının gereği olan güzel ahlakı yaşayan insan, hiçbir şekilde kısıtlanmaz. Aklen ve kalben inançları doğrultusunda yaşadığı için her zaman huzurlu, rahat ve mutlu olur.

Din ahlakını yaşamayan insanlar ise, müminlerin özgürlüğüne sahip olamazlar. Çünkü, topluma yerleşmiş birçok batıl kural ve inanç vardır. Dinin değerleriyle yaşamayan toplumlar, kendi kendilerine çok sayıda yanlış değer ve ölçü koyar, tabular oluşturur ve Allah'ın verdiği özgürlükleri kendi elleriyle kısıtlarlar. İşte din ahlakından uzak olan insanlar, hem toplumun cahil kuralları, hem etraftaki insanların yaptırımları, hem de kendi kendilerine koydukları gereksiz prensipler nedeniyle manevi hürriyetten yoksun kalırlar.

İnsanı etrafındaki toplumdan daha da büyük bir baskı altına alan güç ise, nefsindeki bencil tutkulardır. Bu bencil tutkular insana sürekli huzursuzluk verir. Daimi bir güvensizlik ve gelecek korkusu aşılar. İnsan, nefsindeki bu negatif

güç nedeniyle sonu gelmeyen bir tutku ve hırs içinde boğuşur. Nefsi, ona sürekli daha fazla mal biriktirmesini, daha fazla para kazanmasını, kendini insanlara beğendirmek için daha fazla çabalamasını emreder. Oysa bu tutkuların tatmin edilmesi mümkün değildir. Zengin olmak büyük bir tutkudur, ancak bu tatmin edildiğinde yeni tutkular gelecektir. Kısacası dünyaya yönelik yaşanan tüm hırslar, kısır bir döngü içindedir. İşte insan bu cahiliye sisteminden ancak Allah'a iman edip hayatını O'na teslim etmekle kurtulur. Allah bu konuda Kuran'da şöyle buyurmaktadır:

"... kim nefsinin 'cimri ve bencil tutkularından' korunmuşsa, işte onlar, felah (kurtuluş) bulanlardır". (Haşr Suresi, 9)

İnsan bu tutkuların esiri olmaktan kurtulduğunda özgürleşir. Artık onun yaşamının amacı, söz konusu sonu gelmez tutkuları tatmin etmek değildir. Yaşamının amacı, yalnızca Allah'ın hoşnutluğunu kazanmaktır ki, insan zaten bunun için yaratılmıştır.

Gerçek özgürlük işte budur; Allah'a kul olmak ve böylece Allah'ın dışındaki herşeyden özgürleşmek. Bu nedenledir ki İmran'ın karısı, Kuran'da bildirilen şu duayı etmiştir:

"...Rabbim, karnımda olanı, 'her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak' Sana adadım, benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sensin Sen." (Al-i İmran Suresi, 35)

Aynı nedenle, Hz. İbrahim (as), ayette bildirildiği gibi, babasına şöyle demiştir:

...Babacığım, işitmeyen, görmeyen ve seni herhangi bir şeyden bağımsızlaştırmayan şeylere niye tapıyorsun. (Meryem Suresi, 42)

Allah'ın insanlara elçi olarak gönderdiği Resuller, tarih boyunca insanları nefislerindeki tutkulara ya da başka insanlara kul olmaktan kurtulmaya ve yalnızca Allah'a kul olmaya davet etmişlerdir. İnsanlar, yaratılış amaçlarına aykırı olan bu sapkınlıklardan kurtulduklarında felah bulurlar. İşte bu nedenledir ki, Kuran'da Resul, müminlerin "ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirlerini indiren" kişi olarak tarif edilmektedir:

Onlar ki, yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de (geleceği) yazılı bulacakları ümmi haber getirici (Nebi) olan elçiye (Resul) uyarlar; o, onlara marufu (iyiliği) emrediyor, münkeri (kötülüğü) yasaklıyor, temiz şeyleri helal, murdar şeyleri haram kılıyor ve onların ağır yüklerini, üzerlerindeki zincirleri indiriyor. Ona inananlar, destek olup savunanlar, yardım edenler ve onunla birlikte indirilen nuru izleyenler; işte kurtuluşa erenler bunlardır. (Araf Suresi, 157)

İslam'ın insan fıtratına uygun olmasının bir diğer sebebi, kolay olmasıdır. Allah, insanın yaratılışına uygun olarak indirdiği dini, aynı zamanda yaşanması kolay kılmıştır. Bu gerçek farklı ayetlerde şöyle haber verilmektedir:

Allah (ağır yükleri) sizden hafifletmek ister: (Çünkü) insan zayıf olarak yaratılmıştır. (Nisa Suresi, 28)

... Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez... (Bakara Suresi, 185)

Kim iman eder ve salih amellerde bulunursa, onun için güzel bir karşılık vardır. Ona buyruğumuzdan kolay olanını söyleyeceğiz. (Kehf Suresi, 88)

Bir damla sudan yarattı da onu 'bir ölçüyle' biçime soktu. Sonra ona yolu kolaylaştırdı. (Abese Suresi, 19-20)

Bu kolaylık, ibadetler için de geçerlidir. Allah, Ramazan ayında tutulması farz kılınan oruç ibadetiyle ilgili bir ayette şöyle buyurur:

Ramazan Ayı. İnsanlar için hidayet olan ve doğru yolu ve (hak ile batılı birbirinden) ayıran apaçık belgeleri (kapsayan) Kur'an onda indirilmiştir. Öyleyse sizden kim bu aya şahit olursa artık onu tutsun. Kim hasta ya da yolculukta olursa, tutmadığı günler sayısınca diğer günlerde (tutsun). Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez. (Bu kolaylık) sayıyı tamamlamanız ve sizi doğru yola (hidayete) ulaştırmasına karşılık Allah'ı büyük tanımanız içindir. Umulur ki şükredersiniz. (Bakara Suresi, 185)

İslam, insanın yaratılışına tamamen uygun bir dindir. Çünkü İslam'ı seçip din kılan, insanı da yaratmış olan Allah'tır. Allah, yarattığı kullarına zorluk değil kolaylık dilemiş, onların ihtiyaç ve isteklerine en uygun ahlak ve yaşam modelini din kılmıştır. Rabbimiz, bir ayette şöyle buyurmaktadır:

> **... Bugün inkâra sapanlar, sizin dininizden (dininizi yıkmaktan) umut kesmişlerdir. Bugün size dininizi kemale erdirdim, üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve size din olarak İslam'ı seçip-beğendim... (Maide Suresi, 3)**

DİNİ YAŞAMAK KOLAYDIR

İnsanların birçoğunun din hakkındaki fikirleri, küçüklüklerinden itibaren çevrelerinden edindikleri kulaktan dolma bilgilere dayalıdır. Dini, gerçek kaynağından yani Kuran'dan ve Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinden öğrenmedikleri için de, din adı altında birçok hurafeye, asılsız inanca kapılırlar. Bunların en tehlikelilerinden biri ise "din ahlakını yaşamanın zor olduğu" şeklindeki gerçek dışı inançtır.

Tarih boyunca, dini özünden saptırmayı amaçlayan ve dinin yaşanmasını engellemek için türlü yöntemler deneyen kişiler, dine birçok zorlaştırıcı uygulama ve hurafe katmaya çalışmışlardır. Kendi türettikleri yanlış uygulamalar yüzünden bilerek veya bilmeyerek insanların dinden uzaklaşmalarına sebep olmuşlardır. Oysa, Allah'ın Kuran'da bildirdikleri ve Peygamber Efendimiz (sav)'in sünneti bize din ahlakının yaşanmasının samimi insanlar için son derece kolay olduğunu öğretmektedir.

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki; Allah evrendeki herşey gibi insanı da yoktan var etmiştir. İnsanı en iyi tanıyan, ona şah damarından daha yakın olan Allah, dini de insanın yaratılışına uygun yaratmıştır. Allah bir ayetinde insanın din ile fıtratına (yaratılışına) en uygun olana çağrıldığını şöyle haber verir:

> **Öyleyse sen yüzünü Allah'ı birleyen (bir hanif) olarak dine, Allah'ın o fıtratına çevir; ki insanları bunun üzerine yaratmıştır. Allah'ın yaratışı için hiçbir değiştirme yoktur. İşte dimdik ayakta duran din (budur). Ancak insanların çoğu bilmezler. (Rum Suresi, 30)**

Rabbimiz'in şefkat ve merhametinin bir sonucu olarak çağlar boyu gönderilmiş olan bütün hak dinler her zaman çok kolay uygulanabilir hükümlere sahip olmuşlardır. Çünkü Allah insanlar için daima kolaylık dilemiştir ve **"...Allah, size kolaylık diler, zorluk dilemez..."** (Bakara Suresi, 185) ayetiyle de bu gerçeği haber vermiştir. Allah'ın sınırlarına uyan bir insan aynı zamanda, yaratılışına en uygun olan son derece güzel bir hayatı yaşayan insandır.

Bu gerçeği bilmeyen birtakım insanlar ise din ahlakının sınırları kalktığı takdirde daha rahat yaşayacaklarını; örneğin ahlaki değerlere önem vermedikleri zaman özgür olacaklarını düşünürler. Ya da dinin yaşamlarını zorlaştıracak birtakım kısıtlamalar getireceğini zannederler. Halbuki bütün bunlar, bazı insanların kapıldıkları çok büyük yanılgılar ve şeytanın aldatmacalarıdır. Çünkü Allah'ın dinini yaşamak son derece kolaydır. Asıl zor olan, Yüce Rabbimiz Allah'ın bildirdiği sınırları tanımayan insanlardan oluşan bir toplumda yaşamaktır. Böyle bir yaşantı son derece kötü sonuçları da beraberinde getirir.

DİN AHLAKINDAN UZAK YAŞAMAK İNSANI MUTSUZLUĞA SÜRÜKLER

Din ahlakından uzak yaşayan toplumlarda veya dinsiz insanların hayatlarında daima kargaşa, huzursuzluk, korku, mutsuzluk ve stres vardır. Allah'tan korkmayan bir insan her türlü ahlaksızlığı yapar, hiçbir konuda sınır tanımaz ve dejenere bir hayat sürer. Böyle bir hayatta insanlar birbirlerine karşı fedakarlık göstermez, sevgi, saygı bilmez, maddi ve manevi destek vermezler. Bu yüzden de böyle bir yaşam hiçbir zaman, hiçbir insana mutluluk getirmez. Din ahlakının sınırları kalktığı zaman insanın huzur bulacağı ortamın tam tersi meydana gelir ve tamamıyla şeytanın istediği gibi cehenneme benzer bir ortam oluşur.

Örneğin günümüzde sıkça örneklerine rastladığımız olaylardan uyuşturucu kullanımının ve ticaretinin yaygınlaşması, fuhşun, rüşvetin, sahtekarlığın önlenemez bir hal alması gibi durumlar tamamıyla din ahlakından ve dolayısıyla manevi her türlü değerden ve güzellikten uzaklaşılmasıyla ilgilidir. Böyle ortamlarda insanlar kendilerince özgür ve diledikleri gibi davranma imkanına sahip olduklarını zannederler. Oysa, bu sınır tanımaz yaşantılarının kendilerine getirdiği maddi ve manevi yıkım, kendilerince "özgürlük" olarak adlandırdıkları hislerden çok daha büyüktür. Düşünün ki, fuhuştan, uyuşturucudan veya alkolden sağlığı bozulmuş, bedeni yaşına göre çok daha hızlı yaşlanmış, saçları, cildi parlaklığını ve canlılığını yitirmiş, bitkin, sefil bir hayat süren insanların kazancı ne olabilir? Gerçekten de sınır tanımazlık, ahlakı hiçe saymak, amacı olmayan ve sonunun yokluk olduğu sanılan bir yaşamı sürdürmek, istisnasız her insanda fiziksel ve ruhsal olarak çok büyük tahribatlar meydana getirir. Üstelik bu sonuçlar herkesin görebileceği, asla inkar edemeyeceği kadar açık ve kesindir.

Burada verilen örneklerin çok uç örnekler olduğunu düşünenler olabilir. Ancak şu bir gerçektir ki, insan din ahlakından ne kadar uzak yaşarsa, Allah'ın sınırlarını ne kadar tanımazsa o kadar mutsuz ve zor bir hayat yaşar. Bir insanın burada verilen örneklerdeki kadar uç bir hayat yaşamıyor olması ise, onun kolay ve mutlu bir hayatı olduğu anlamına gelmez. Belki yukarıda söz ettiğimiz insanlara göre biraz daha rahat bir hayat yaşar. Ama gerçek mutluluğu ve huzuru asla bulamaz. Üstelik sonuç olarak da bu insan, Allah'ın emirlerinden uzaklaştığı için büyük bir pişmanlık duyacağı, zorlukların ve acıların en büyüklerini yaşayacağı ahiret hayatı ile karşılaşır.

DİN KOLAYLIK VE GÜZELLİKTİR

ADNAN OKTAR: Hac Suresi 78'de Cenab-ı Allah: **"O, sizleri seçmiş ve din konusunda size bir güçlük yüklememiştir, atanız İbrahim'in dini(nde olduğu gibi)."** diyor. Güçlük niye istiyorsun? Müzik de var, resim de var eğlenirsin, gülersin, oynarsın, namazını da kılarsın, gezersin, yüzersin. Hayatı öldürerek Müslümanlık olur mu? Bütün helalleri haram yapıyorsun.

Allah sana onları nimet olarak sunmuş sen Allah'ın nimetini yok ederek, Allah'ın dinine karşı mücadele etmiş oluyorsun.

Taha Suresi 2 ve 3'te Cenab-ı Allah: **"Biz sana bu Kuran'ı güçlük çekmen için indirmedik"** [Taha Suresi, 2] diyor bak. İnsan düşünür, Allah diyor ki bak**, "Biz bu Kuran'ı sana güçlük çekmen için indirmedik."** Anlamıyor musun? Güçlük çekiyorsan yanlış yoldasın, ızdırap duyuyorsan yanlış yoldasın. İslam dini kolay din. (*Adnan Oktar'ın A9 TV röportajından, 17 Ekim 2015)*

MÜMİNLER BİRLİK VE BERABERLİK İÇİNDE OLMALIDIR

Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp-ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler olarak sabahladınız. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar. (Al-i İmran Suresi, 103)

İnsanlar, dostlarını ve arkadaşlarını kendi karakterlerine benzer, hayat anlayışlarına uygun, ortak noktalarının çok olduğu ve anlaşabileceği insanlardan seçerler. Bunun doğal bir sonucu olarak, belli anlayışları paylaşan insanların birbirleriyle kaynaştıklarını görürüz. Namuslu, dürüst insanlar, yine kendileri gibi namuslu, dürüst insanlarla arkadaşlık eder; kötülerle dostluk kurmazlar. Ahlaksız, suça eğilimli kişiler de, namuslularla değil, kendileri gibilerle ilişki içindedirler. Müminler ise, Yüce Rabbimiz Allah'ın isteği üzerine, yaratılışlarına da uygun olarak birbirleriyle hep beraber olmalıdır. Nitekim bu, Allah'ın Kuran'da emrettiği bir ibadettir. Allah müminlere, yine müminlerle birlikte olmalarını ve gaflet içindeki insanlara uymamalarını şöyle emretmektedir:

Sen de sabah akşam O'nun rızasını isteyerek Rablerine dua edenlerle birlikte sabret. Dünya hayatının (aldatıcı) süsünü isteyerek gözlerini onlardan kaydırma. Kalbini Bizi zikretmekten gaflete düşürdüğümüz, kendi 'istek ve tutkularına (hevasına)' uyan ve işinde aşırılığa gidene itaat etme. (Kehf Suresi, 28)

Müminler dünya üzerinde sadece Allah'ın rızasını gözeten tek insan grubudur. Allah'ın hoşnut olacağı güzel ahlakı yalnız onlar yaşarlar. Bu ahlak da tek başına yaşanamaz; bunun günlük hayata geçirilip uygulandığı bir ortam ve insanlar gerekir. Allah, hoşnut olacağı tavır olarak bizden adaletli olmayı, şefkatli ve merhametli davranmayı, fedakarlıkta bulunmayı, iyiliği tavsiye etmemizi ve bunlar gibi onlarca güzel ahlak özelliğini göstermemizi ister. Bunlar ise, beraber olup uygulanacak insanlar olmazsa, yaşanamaz. Bir başka deyişle, şefkatli ve fedakar bir insan olabilmek için, insanın etrafında bunu uygulayacağı birilerinin olması gerekir, hem de bu güzel tavırlardan anlayacak ve buna layık olan birileri. Bunlar ancak müminler olabilir.

Hiçbir samimi mümin, kendisi gibi olmayan, yani Allah'ın ölçüleriyle hareket etmeyen, Kuran ahlakını benimsememiş, dolayısıyla etrafındakilerin de kendisi gibi gafil olmasını isteyen, hatta bunun için çaba harcayan kimselerle dost olmak istemez, hayatını onlarla birlikte geçirmez. Üstelik inançlarına saygı duymayan, müminleri sadece Allah'a inanmaları ve din ahlakını yaşamalarından dolayı kınayan, toplumdan koparmak isteyen ve düşmanca davrananlara karşı sevgi hisleri de beslemez:

Ey iman edenler, benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları veliler edinmeyin. Siz onlara karşı sevgi yöneltiyorsunuz; oysa onlar haktan size geleni inkâr etmişler, Rabbiniz olan Allah'a inanmanızdan dolayı elçiyi de, sizi de (yurtlarınızdan) sürüp-çıkarmışlardır. Eğer siz, Benim yolumda çaba harcamak ve Benim rızamı aramak amacıyla çıkmışsanız (nasıl) onlara karşı hâlâ sevgi gizliyorsunuz? Ben, sizin gizlediklerinizi ve açığa vurduklarınızı bilirim. Kim sizden bunu yaparsa, artık o, elbette yolun ortasından şaşırıp-sapmış olur. Eğer sizi ele geçirecek olurlarsa, size düşman kesilirler, ellerini ve dillerini kötülükle size uzatırlar. Onlar sizin inkâr etmenizi içten arzu etmişlerdir. (Mümtehine Suresi, 1-2)

Allah böyle insanlara sevgi beslenemeyeceğini, onlarla dost olunmaması gerektiğini ve doğru olanlarla, yani müminlerle birlikte olunmasını bildirmektedir:

Ey iman edenler, Allah'tan sakının ve doğru (sadık)larla birlikte olun. (Tevbe Suresi, 119)

Elbette mümin, inkarcılar dahil herkese dostça ve ılımlı bir üslupla yaklaşacak, her insana adil bir biçimde davranacaktır. Ancak inkar eden insanlara sıcak ve adil davranmakla onları gerçek anlamda dost edinmek çok farklıdır. Mümin, ancak kendisi gibi mümin olanları gerçek anlamda dost edinir.

MÜSLÜMANLAR BİRBİRLERİNİN VELİLERİDİRLER

Allah Kuran'ın pek çok ayetinde müminlerin birbirlerinin velileri olduklarını bildirmiştir. "Veli" kelimesinin anlamı dost, koruyucu, yardımcı ve destekçidir. Buna göre Müslümanların birbirlerini dost edinmeleri, birbirlerini korumaları ve birbirlerine destek olmaları Allah'ın onlara bir emridir. Allah bir ayetinde müminlerin birbirlerini veli edinmeleri geretiğini şöyle belirtmektedir:

Sizin dostunuz (veliniz), ancak Allah, O'nun elçisi, rüku ediciler olarak namaz kılan ve zekatı veren mü'minlerdir. (Maide Suresi, 55)

Bir sonraki ayette ise Allah müminlerin birbirlerini dost ve veli edinmeleri durumunda inkarcılara karşı sürdürdükleri fikri mücadelede mutlaka galip geleceklerini şöyle bildirmektedir:

Kim Allah'ı, Resûlü'nü ve iman edenleri dost (veli) edinirse, hiç şüphe yok, galip gelecek olanlar Allah'ın taraftarlarıdır. (Maide Suresi, 56)

Bu ayetten ve Kuran'ın daha pek çok ayetinden anlaşılmaktadır ki, müminler birbirlerini sevip dost edinirlerse, birbirlerine destek olurlarsa inkarcıların inananlara uyguladıkları kötülüklere kesin olarak son verecek ve Allah'ın emrettiği güzel ahlakı yeryüzünde yerleşik kılacaklardır. Açıktır ki, günümüzde dünyanın pek çok yerinde yaşanan adaletsizlikleri, zulüm ve haksızlıkları durduracak şey tüm Müslümanların birbirlerini kardeşçe kucaklamaları, aralarındaki uzaklıkları ortadan kaldırarak bir an önce birleşmeleri ve İttihad-ı İslam'ı oluşturmalarıdır. Müminlerin birlik olmama durumunda meydana gelecek ortamı ise Allah bir ayetinde şöyle haber vermektedir:

İnkar edenler birbirlerinin velileridir. Eğer siz bunu yapmazsanız (birbirinize yardım etmez ve dost olmazsanız) yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozgunculuk (fesat) olur. (Enfal Suresi, 73)

Hiç şüphe yok ki Allah'tan korkan, vicdan sahibi hiçbir Müslüman, kardeşlerinden yüz çevirmenin ve kardeşleriyle birlik olmamanın karşılığında ortaya çıkan kargaşanın ve zulüm dolu ortamın oluşturduğu fitnenin vebalini yüklenmek istemez. Ne var ki Müslümanların birleşmesi için gayret etmeyen herkes şahit olduğu acılardan, zulüm ve haksızlıklardan, savaşlardan sorumlu olacaktır.

SONSÖZ

Bu kitap boyunca anlattığımız gerçekler, dünyanın en önemli gerçekleridir. İnsanı Allah yaratmıştır ve insan O'na geri dönecek bir varlıktır, dolayısıyla hiçbir şey insanın Allah'ı tanımasından ve O'na kulluk etmesinden daha önemli olmaz.

Dolayısıyla bu gerçeklere gereken önemi vermeniz ve hayatınızı bunlara göre gözden geçirmeniz, belki yeniden düzenlemeniz gerekmektedir.

Sizi yaratan Allah'ı tanıyor musunuz?

O'na şükrediyor musunuz?

O'nun size yol gösterici olarak gönderdiği kitaptan haberiniz var mı?

Veya bu kitabı hayata geçirmek için neler yapıyorsunuz?

Emin olun ki, bunlar sizin hayatınızın en önemli konularıdır. Başka herşey geçip gidecek, herşey yok olacak, ama Allah baki kalacaktır. Allah'ın vaadi, yani ahiret ve hesap da bakidir. Bir gün ölecek, ardından dirilecek ve Allah'a hesap vereceksiniz.

Unutmayın ki hem dünyada mutlu bir hayat sürmeniz, hem de ahiretteki sonsuz mutluluğunuz Allah'a kulluk etmenize bağlıdır. Zaten Allah sizi bunun için yaratmıştır. Yaratılış amacınıza teslim olun ve Allah'a yönelip Rabbimiz'e ibadet edin.

Ve O'na ibadette, ayette buyrulduğu gibi kararlı olun:

> **(Allah) Göklerin, yerin ve her ikisi arasındakilerin Rabbidir; şu halde O'na ibadet et ve O'na ibadette kararlı ol. Hiç O'nun adaşı olan birini biliyor musun? (Meryem Suresi, 65)**

Ek Bölüm:
EVRİM ALDATMACASI

Evrim teorisi, yani Darwinizm, Yaratılış gerçeğini reddetmek amacıyla ortaya atılmış, ancak başarılı olamamış bilim dışı bir safsatadan başka bir şey değildir. Evrim teorisi Eski Mısır'dan ve Sümerlerden bu yana gelen, kainatı ve canlılığı tesadüfle açıklayan putperest bir hurafedir, bilimle hiçbir bağlantısı yoktur. Canlılığın, cansız maddelerden tesadüfen oluştuğunu iddia eden bu teori, evrende ve canlılarda çok açık bir düzen bulunduğunun bilim tarafından ispat edilmesiyle ve evrimin hiçbir zaman yaşanmadığını ortaya koyan 700 milyona yakın fosilin bulunmasıyla çürümüştür. Üstelik, evrim teorisi hayatın temel yapı taşı olan tek bir proteinin oluşumunu dahi açıklamaktan acizdir. Proteinin kendi kendine tesadüfen oluşmasının imkansız olduğu bilim tarafından ortaya konmuştur. Böylece Allah'ın tüm evreni ve canlıları yaratmış olduğu gerçeği, bilim tarafından da kanıtlanmıştır. Bugün evrim teorisini ayakta tutmak için dünya çapında yürütülen propaganda, sadece bilimsel gerçeklerin çarpıtılmasına, taraflı yorumlanmasına, bilim görüntüsü altında söylenen yalanlara ve yapılan sahtekarlıklara dayalıdır.

Ancak bu propaganda, gerçeği gizleyememektedir. Evrim teorisinin bilim tarihindeki en büyük yanılgı olduğu, son 20-30 yıldır bilim dünyasında giderek daha yüksek sesle dile getirilmektedir. Özellikle 1980'lerden sonra yapılan araştırmalar, Darwinist iddiaların tamamen yanlış olduğunu ortaya koymuş ve bu gerçek pek çok bilim adamı tarafından dile getirilmiştir. Biyoloji, biyokimya, paleontoloji, genetik, zooloji, arkeoloji gibi farklı alanlardan çok sayıda bilim adamı, Darwinizm'in geçersizliğini görmekte, canlıların kökenini Yaratılış gerçeğiyle açıklamaktadırlar.

Evrim teorisinin çöküşünü ve Yaratılış'ın delillerini diğer pek çok çalışmamızda bütün bilimsel detaylarıyla ele aldık ve almaya devam ediyoruz. Ancak konuyu, taşıdığı büyük önem nedeniyle, burada da özetlemekte yarar vardır.

Darwin'i Yıkan Zorluklar

Evrim teorisi, tarihi Eski Mısır'a, Sümerler'e kadar uzanan pagan bir öğreti olmakla birlikte, kapsamlı olarak 19. yüzyılda yeniden gündeme geldi. Teoriyi bilim dünyasının gündemine sokan en önemli gelişme, Charles Darwin'in 1859 yılında yayınlanan Türlerin Kökeni adlı kitabıydı. Darwin bu kitapta dünya üzerindeki farklı canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yarattığı gerçeğine kendince karşı çıkıyordu. Darwin'in yanılgılarına göre, tüm türler ortak bir hayali atadan geliyorlardı ve zaman içinde küçük değişimlerle farklılaşmışlardı.

Darwin'in teorisi, hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmıyordu; kendisinin de kabul ettiği gibi sadece sözde bir "mantık yürütme" idi. Hatta Darwin'in kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori pek çok önemli soru karşısında açık veriyordu.

Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini umuyordu. Bunu kitabında sık sık belirtmişti. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer yıktı.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta incelenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır.

Bu bölümde, bu üç temel başlığı ana hatları ile inceleyeceğiz.

Aşılamayan İlk Basamak: Hayatın Kökeni

Evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, bundan yaklaşık 3.8 milyar yıl önce dünyada hayali şekilde tesadüfen ortaya çıkan tek bir canlı hücreden geldiklerini iddia etmektedir. Çamur birikintisi içinden koful, mitokondri, lizozom, golgi cisimciği gibi çok sayıda kompleks organelden oluşan hücrenin nasıl meydana geldiği, tek bir hücrenin nasıl olup da milyonlarca kompleks canlı türünü oluşturduğu ve eğer gerçekten bu tür bir evrim gerçekleşmişse neden bunun izlerinin fosil kayıtlarında bulunamadığı, teorinin açıklayamadığı sorulardandır. Ancak öncelikle, iddia edilen evrim sürecinin ilk basamağı üzerinde durmak gerekir. Sözü edilen o "ilk hücre" nasıl ortaya çıkmıştır?

Evrim teorisi, Yaratılış'ı cahilce reddettiği için, o "ilk hücre"nin, hiçbir plan ve düzenleme olmadan, doğa kanunları içinde kör tesadüflerin ürünü olarak meydana geldiğini iddia eder. Yani teoriye göre, cansız madde tesadüfler sonucunda ortaya canlı bir hücre çıkarmış olmalıdır. Ancak bu, bilinen en temel biyoloji kanunlarına aykırı bir iddiadır.

"Hayat Hayattan Gelir"

Darwin, kitabında hayatın kökeni konusundan hiç söz etmemişti. Çünkü onun dönemindeki ilkel bilim anlayışı, canlıların çok basit bir yapıya sahip olduklarını varsayıyordu. Ortaçağ'dan beri inanılan "spontane jenerasyon" adlı teoriye göre, cansız maddelerin tesadüfen biraraya gelip, canlı bir varlık oluşturabileceklerine inanılıyordu. Bu dönemde böceklerin yemek artıklarından, farelerin de buğdaydan oluştuğu yaygın bir düşünceydi. Bunu ispatlamak için de ilginç deneyler yapılmıştı. Kirli bir paçavranın üzerine biraz buğday konmuş ve biraz beklendiğinde bu karışımdan farelerin oluşacağı sanılmıştı.

Etlerin kurtlanması da hayatın cansız maddelerden türeyebildiğine bir delil sayılıyordu. Oysa daha sonra anlaşılacaktı ki, etlerin üzerindeki kurtlar kendiliklerinden oluşmuyorlar, sineklerin getirip bıraktıkları gözle görülmeyen larvalardan çıkıyorlardı. Darwin'in Türlerin Kökeni adlı kitabını yazdığı dönemde ise, bakterilerin cansız maddeden oluşabildikleri inancı, bilim dünyasında yaygın bir kabul görüyordu.

Oysa Darwin'in kitabının yayınlanmasından beş yıl sonra, ünlü Fransız biyolog Louis Pasteur, evrime temel oluşturan bu inancı kesin olarak çürüttü. Pasteur yaptığı uzun çalışma ve deneyler sonucunda vardığı sonucu şöyle özetlemişti*:* **"Cansız maddelerin hayat oluşturabileceği iddiası artık kesin olarak tarihe gömülmüştür."** *(Sidney Fox, Klaus Dose, Molecular Evolution and The Origin of Life, New York: Marcel Dekker, 1977, s. 2)*

Evrim teorisinin savunucuları, Pasteur'ün bulgularına karşı uzun süre direndiler. Ancak gelişen bilim, canlı hücresinin kompleks yapısını ortaya çıkardıkça, hayatın kendiliğinden oluşabileceği iddiasının geçersizliği daha da açık hale geldi.

20. Yüzyıldaki Sonuçsuz Çabalar

20. yüzyılda hayatın kökeni konusunu ele alan ilk evrimci, ünlü Rus biyolog Alexander Oparin oldu. Oparin, 1930'lu yıllarda ortaya attığı birtakım tezlerle, canlı hücresinin tesadüfen meydana gelebileceğini ispat etmeye çalıştı. Ancak bu çalışmalar başarısızlıkla sonuçlanacak ve Oparin şu itirafı yapmak zorunda kalacaktı: **"Maalesef hücrenin kökeni, evrim teorisinin tümünü içine alan en karanlık noktayı oluşturmaktadır**." *(Alexander I. Oparin, Origin of Life, (1936) New York, Dover Publications, 1953 (Reprint), s. 196)*

Oparin'in yolunu izleyen evrimciler, hayatın kökeni konusunu çözüme kavuşturacak deneyler yapmaya çalıştılar. Bu deneylerin en ünlüsü, Amerikalı kimyacı Stanley Miller tarafından 1953 yılında düzenlendi. Miller, ilkel dünya

atmosferinde olduğunu iddia ettiği gazları bir deney düzeneğinde birleştirerek ve bu karışıma enerji ekleyerek, proteinlerin yapısında kullanılan birkaç organik molekül (aminoasit) sentezledi.

O yıllarda evrim adına önemli bir aşama gibi tanıtılan bu deneyin geçerli olmadığı ve deneyde kullanılan atmosferin gerçek dünya koşullarından çok farklı olduğu, ilerleyen yıllarda ortaya çıkacaktı. *("New Evidence on Evolution of Early Atmosphere and Life", Bulletin of the American Meteorological Society, c. 63, Kasım 1982, s. 1328-1330)*

Uzun süren bir sessizlikten sonra Miller'in kendisi de kullandığı atmosfer ortamının gerçekçi olmadığını itiraf etti. *(Stanley Miller, Molecular Evolution of Life: Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, 1986, s. 7)*

Hayatın kökeni sorununu açıklamak için 20. yüzyıl boyunca yürütülen tüm evrimci çabalar hep başarısızlıkla sonuçlandı. San Diego Scripps Enstitüsü'nden ünlü jeokimyacı Jeffrey Bada, evrimci Earth dergisinde 1998 yılında yayınlanan bir makalede bu gerçeği şöyle kabul eder:

> *Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı? (Jeffrey Bada, Earth, Şubat 1998, s. 40)*

Hayatın Kompleks Yapısı Tek Bir Protein Dahi Tesadüfen Oluşamaz

Evrimcilerin hayatın kökeni konusunda bu denli büyük bir açmaza girmelerinin başlıca nedeni, Darwinistlerin en basit zannettikleri canlı yapıların bile olağanüstü derecede kompleks özelliklere sahip olmasıdır. Canlı hücresi, insanoğlunun yaptığı bütün teknolojik ürünlerden daha komplekstir. Öyle ki, bugün dünyanın en gelişmiş laboratuvarlarında bile cansız maddeler biraraya getirilerek canlı bir hücre, hatta hücreye ait tek bir protein bile üretilememektedir.

Bir hücrenin meydana gelmesi için gereken şartlar, rastlantılarla açıklanamayacak kadar fazladır. Ancak bunu detaylarıyla açıklamaya bile gerek yoktur. Evrimciler daha hücre aşamasına gelmeden çıkmaza girerler. Çünkü hücrenin yapı taşlarından biri olan **proteinlerin tek bir tanesinin dahi tesadüfen meydana gelmesi ihtimali matematiksel olarak "0"dır.**

Bunun nedenlerinden başlıcası bir proteinin oluşması için başka proteinlerin varlığının gerekmesidir ki bu, bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimalini tamamen ortadan kaldırır. Dolayısıyla tek başına bu gerçek bile evrimcilerin tesadüf iddiasını en baştan yok etmek için yeterlidir. Konunun önemi açısından özetle açıklayacak olursak,

1. Enzimler olmadan protein sentezlenemez ve enzimler de birer proteindir.

2. Tek bir proteinin sentezlenmesi için 60'a yakın enzim görevi gören proteinin hazır bulunması gerekmektedir. Dolayısıyla proteinlerin varlığı için proteinler gerekir.

3. Proteinleri sentezleyen enzimleri DNA üretir. DNA olmadan protein sentezlenemez. Dolayısıyla proteinlerin oluşabilmesi için DNA da gerekir.

4. Protein sentezleme işleminde hücredeki tüm organellerin önemli görevleri vardır. Yani proteinlerin oluşabilmesi için, eksiksiz ve tam işleyen bir hücrenin tüm organelleri ile var olması gerekmektedir.

Hayatın başlangıcı konusunun evrimciler için açıklanamaz olduğunu, evrimci bilim yazarı Brian Switek şu şekilde itiraf etmiştir:

> *Hayatın nasıl başladığı doğanın en kalıcı gizemlerinden biridir. (Brian Switek, "Debate bubbles over the origin of life", Nature, 13 Şubat 2012)*

Harvard'lı kimyager George Whitesides ise, Amerikan Kimya Topluluğu tarafından kendisine, en üst düzey ödül olan Priestley Madalya'sı verilirken yaptığı konuşmasında, şu itirafı yapmıştır:

Yaşamın kökeni. Bilimdeki en büyük problemlerden biridir... Çoğu kimyager, benim gibi, hayatın prebiyotik Dünya'daki moleküllerin karışımlarından, spontane olarak ortaya çıktığına inanır. Nasıl? Hiçbir fikrim yok . (George M. Whitesides, "Revolutions In Chemistry: Priestley Medalist George M. Whitesides' Address", Chemical and Engineering News, 85: 12-17 (March 26, 2007)

Hücrenin çekirdeğinde yer alan ve genetik bilgiyi saklayan DNA molekülü ise, muazzam bir bilgi bankasıdır. İnsan DNA'sının içerdiği bilginin, eğer kağıda dökülmeye kalkılsa, 500'er sayfadan oluşan 900 ciltlik bir kütüphane oluşturacağı hesaplanmaktadır.

Bu konuda evrimciler açısından çok ilginç bir açmaz daha vardır: DNA, yalnız birtakım özelleşmiş proteinlerin (enzimlerin) yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Bu ise, hayatın kendiliğinden oluştuğu senaryosunu yerle bir etmektedir. San Diego California Üniversitesi'nden ünlü evrimci Prof. Leslie Orgel, Scientific American dergisinin Ekim 1994 tarihli sayısında bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır. (Leslie E. Orgel, The Origin of Life on Earth, Scientific American, c. 271, Ekim 1994, s. 78)

Kuşkusuz eğer hayatın kör tesadüfler neticesinde kendi kendine ortaya çıkması imkansız ise, bu durumda hayatın yaratıldığını kabul etmek gerekir. Bu gerçek, en temel amacı Yaratılış'ı reddetmek olan evrim teorisini açıkça geçersiz kılmaktadır.

Evrimin Hayali Mekanizmaları

Darwin'in teorisini geçersiz kılan ikinci büyük nokta, teorinin "evrim mekanizmaları" olarak öne sürdüğü iki kavramın da gerçekte hiçbir evrimleştirici güce sahip olmadığının anlaşılmış olmasıdır.

Darwin, ortaya attığı evrim iddiasını tamamen "doğal seleksiyon" mekanizmasına bağlamıştı. Bu mekanizmaya verdiği önem, kitabının isminden de açıkça anlaşılıyordu: Türlerin Kökeni, *Doğal Seleksiyon Yoluyla...*

Doğal seleksiyon, doğal seçme demektir. Doğadaki yaşam mücadelesi içinde, doğal şartlara uygun ve güçlü canlıların hayatta kalacağı düşüncesine dayanır. Örneğin yırtıcı hayvanlar tarafından tehdit edilen bir geyik sürüsünde, daha hızlı koşabilen geyikler hayatta kalacaktır. Böylece geyik sürüsü, hızlı ve güçlü bireylerden oluşacaktır. Ama elbette bu mekanizma, geyikleri evrimleştirmez, onları başka bir canlı türüne, örneğin atlara dönüştürmez.

Dolayısıyla doğal seleksiyon mekanizması hiçbir evrimleştirici güce sahip değildir. Darwin de bu gerçeğin farkındaydı ve Türlerin Kökeni adlı kitabında **"Faydalı değişiklikler oluşmadığı sürece doğal seleksiyon hiçbir şey yapamaz"** demek zorunda kalmıştı. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, s. 184)*

Lamarck'ın Yanılgısı

Peki bu "faydalı değişiklikler" nasıl oluşabilirdi? Darwin, kendi döneminin ilkel bilim anlayışı içinde, bu soruyu Lamarck'a dayanarak cevaplamaya çalışmıştı. Darwin'den önce yaşamış olan Fransız biyolog Lamarck'a göre, canlılar yaşamları sırasında geçirdikleri fiziksel değişiklikleri sonraki nesle aktarıyorlar, nesilden nesile biriken bu özellikler sonucunda yeni türler ortaya çıkıyordu. Örneğin Lamarck'a göre zürafalar ceylanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

Darwin de benzeri örnekler vermiş, örneğin Türlerin Kökeni adlı kitabında, yiyecek bulmak için suya giren bazı ayıların zamanla balinalara dönüştüğünü iddia etmişti. *(Charles Darwin, The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition, Harvard University Press, 1964, p. 184.)*

Ama Mendel'in keşfettiği ve 20. yüzyılda gelişen genetik bilimiyle kesinleşen kalıtım kanunları, kazanılmış özelliklerin sonraki nesillere aktarılması efsanesini kesin olarak yıktı. Böylece doğal seleksiyon "tek başına" ve dolayısıyla tümüyle etkisiz bir mekanizma olarak kalmış oluyordu.

Neo-Darwinizm ve Mutasyonlar

Darwinistler ise bu duruma kendilerince bir çözüm bulabilmek için 1930'ların sonlarında, "Modern Sentetik Teori"yi ya da daha yaygın ismiyle neo-Darwinizm'i ortaya attılar. Neo-Darwinizm, doğal seleksiyonun yanına "faydalı değişiklik sebebi" olarak mutasyonları, yani canlıların genlerinde radyasyon gibi dış etkiler ya da kopyalama hataları sonucunda oluşan bozulmaları ekledi. Bugün de hala bilimsel olarak geçersiz olduğunu bilmelerine rağmen, Darwinistlerin savunduğu model neo-Darwinizm'dir. Teori, yeryüzünde bulunan milyonlarca canlı türünün, bu canlıların, kulak, göz, akciğer, kanat gibi sayısız kompleks organlarının "mutasyonlara", yani genetik bozukluklara dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmektedir. Ama teoriyi çaresiz bırakan açık bir bilimsel gerçek vardır: **Mutasyonlar canlıları geliştirmezler, aksine her zaman için canlılara zarar verirler.** Çernobil, Hiroşima, Nagazaki'de meydana gelen dehşet verici görüntüler tam olarak mutasyonların meydana getirdiği sonuçlardır. Düzgün yapıdaki organizmalar mutasyonların etkisiyle ölmüş veya şiddetli zarar görmüştür.

Bunun nedeni çok basittir: DNA çok kompleks bir düzene sahiptir. Bu molekül üzerinde oluşan herhangi bir tesadüfi etki ancak zarar verir. Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

> *Mutasyonlar küçük, rasgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu üç özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rasgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir. (B. G. Ranganathan, Origins?, Pennsylvania: The Banner of Truth Trust, 1988, p. 7.)*

Darwinistlerin iddiasına göre, mutasyon, vücudun her yerinde orantılı ve birbirine uyumlu değişiklikler yapmak zorundadır. Örneğin evrimcilerin iddiasına göre rastgele mutasyonlarla sağ tarafta iddia ettikleri şekilde bir kulak oluştuysa, sol tarafta da rastgele mutasyonların aynı simetride aynı şekilde duyan, aynı özelliklere sahip ikinci bir kulağı oluşturması gerekir. Örs, çekiç, üzengi her birinin aynı şekilde mükemmel olarak eşit şekilde meydana gelmesi gerekir. Rastgele mutasyonların, kalp kapakçıklarını iki tarafta da aynı şekilde oluşturması; bütün kapakçıkları, kulakçıkları eşit uyumda, hatasız, tam yerli yerinde ve aynı anda meydana getirmesi gerekir. Vücudun her bir organında bunun bu simetri ve düzen sağlanmadığı takdirde büyük çelişkiler olur. Bir kulağı ters, bir dişi farklı, tek gözü alnında tek gözü burunda garip yapılar ortaya çıkar. Canlılıkta ise böyle bir dengesizlik yoktur. Darwinistlerin iddiasına göre mutasyonların her şeyi simetrik ve uyumlu şekilde meydana getirmesi geremektedir. Oysa mutasyonların tümü zarar getirir. Geçmişte, mutasyonların % 99'unun zararlı, %1'inin etkisiz olduğu kabul edilmekteydi. Oysa yeni yapılan araştırmalar, DNA'nın protein kodlamayan bölgelerinde gerçekleşen ve bu nedenle de zararsız olduğu sanılan %1 oranındaki mutasyonların da uzun vadede zarar getirdiğini ortaya koymuş ve bu nedenle bilim adamları bu mutasyonlara "sessiz mutasyon" adını vermişlerdir**. Mutlak zararlı olan mutasyonların ise akılcı, uyumlu, simetrik, organları aynı anda meydana getirebilmeleri imkansızdır**.

Mutasyonlar düzgün bir yapıya adeta makinalı tüfekle ateş etmek gibidir. Sağlam bir şeyin üzerine ateş açılması o yapıyı tamamen ortadan kaldırır. Tek bir tanesinin etkisiz kalması veya vücuttaki mevcut bir enfeksiyonu yakarak iyileştirmesi bir şeyi değiştirmemektedir. Organizma zaten kendisine isabet eden 99 mermi ile yerle bir olmuştur.

Ulusal Bilimler Akademisi üyesi Lynn Margulis, mutasyonların net zararlı etkileri ile ilgili şu itirafı yapmıştır:

Yeni mutasyonlar yeni türler oluşturmaz; sakat yavrular oluşturur. (Lynn Margulis, quoted in Darry Madden, UMass Scientist to Lead Debate on Evolutionary Theory, Brattleboro (Vt.) Reformer, 3 Şubat 2006).

Margulis, 2011 yılındaki bir röportajında ise mutasyonların organizmayı değiştirdiğine ve bu yolla yeni türler ortaya çıktığına dair **"hiçbir delil olmadığını"** şu sözlerle vurgulamıştır:

Neo-Darwinistler, mutasyonlar gerçekleştiğinde ve bir organizmayı değiştirdiğinde, yeni türlerin ortaya çıktığını söylerler. Bana da defalarca, rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığı öğretildi. Buna inandım; ta ki delil arayana dek... (Lynn Margulis quoted in "Lynn Margulis: Q + A," Discover Magazine, Nisan 2011, s. 68)

Lynn Margulis'in söylediği gibi rastgele mutasyonların yeni türleri oluşturan evrimsel değişikliğe yol açtığına dain tek bir delil yoktur.

Nitekim bugüne kadar hiçbir yararlı, yani genetik bilgiyi geliştiren mutasyon örneği gözlemlenmedi. Tüm mutasyonların zararlı olduğu görüldü. Anlaşıldı ki, evrim teorisinin "evrim mekanizması" olarak gösterdiği mutasyonlar, gerçekte canlıları sadece tahrip eden, sakat bırakan genetik olaylardır. (İnsanlarda mutasyonun en sık görülen etkisi de kanserdir.) Elbette tahrip edici bir mekanizma "evrim mekanizması" olamaz. Doğal seleksiyon ise, Darwin'in de kabul ettiği gibi, "tek başına hiçbir şey yapamaz." Bu gerçek bizlere doğada hiçbir "evrim mekanizması" olmadığını göstermektedir. Evrim mekanizması olmadığına göre de, evrim denen hayali süreç yaşanmış olamaz.

Fosil Kayıtları: Ara Formlardan Eser Yok

Evrim teorisinin iddia ettiği senaryonun yaşanmamış olduğunun en açık göstergesi ise fosil kayıtlarıdır.

Evrim teorisinin bilim dışı iddiasına göre bütün canlılar birbirlerinden türemişlerdir. Önceden var olan bir canlı türü (ki bu türün de nasıl ortaya çıktığı konusunda evrimcilerin bir açıklaması yoktur), zamanla bir diğerine dönüşmüş ve bütün türler bu şekilde ortaya çıkmışlardır. Teoriye göre bu hayali dönüşüm yüz milyonlarca yıl süren uzun bir zaman dilimini kapsamış ve kademe kademe ilerlemiştir.

Bu durumda, iddia edilen uzun dönüşüm süreci içinde sayısız "ara türler"in oluşmuş ve yaşamış olmaları gerekir.

Örneğin geçmişte, balık özelliklerini taşımalarına rağmen, bir yandan da bazı sürüngen özellikleri kazanmış olan yarı balık-yarı sürüngen canlılar yaşamış olmalıdır. Ya da sürüngen özelliklerini taşırken, bir yandan da bazı kuş özellikleri kazanmış sürüngen-kuşlar ortaya çıkmış olmalıdır. Bunlar, bir geçiş sürecinde oldukları için de, sakat, eksik, kusurlu canlılar olmalıdır. Evrimciler geçmişte yaşamış olduklarına inandıkları bu hayali varlıklara "ara-geçiş formu" adını verirler.

Eğer gerçekten bu tür canlılar geçmişte yaşamışlarsa bunların sayılarının ve çeşitlerinin milyonlarca hatta milyarlarca olması gerekir. Ayrıca bu garip canlıların kalıntılarına mutlaka fosil kayıtlarında rastlanması gerekir. Darwin, Türlerin Kökeni'nde bunu şöyle açıklamıştır:

Eğer teorim doğruysa, türleri birbirine bağlayan sayısız ara-geçiş çeşitleri mutlaka yaşamış olmalıdır... Bunların yaşamış olduklarının kanıtları da sadece fosil kalıntıları arasında bulunabilir. (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 161)

Ancak bu satırları yazan Darwin, bu ara formların fosillerinin bir türlü bulunamadığının da farkındaydı. Bunun, teorisi için büyük bir açmaz oluşturduğunu görüyordu. Bu yüzden, Türlerin Kökeni kitabının "Teorinin Zorlukları" (Difficulties on Theory) adlı bölümünde şöyle yazmıştı:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde? *Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz?.. Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin of Species, New York: D. Appleton and Company s. 154, 155)*

Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? (Charles Darwin, The Origin o Species, s. 246)

Darwin'in Yıkılan Umutları

Ancak 19. yüzyılın ortasından bu yana dünyanın dört bir yanında hummalı fosil araştırmaları yapıldığı halde bu ara geçiş formlarına rastlanamamıştır. Yapılan kazılarda ve araştırmalarda elde edilen bütün bulgular, evrimcilerin beklediklerinin aksine, canlıların yeryüzünde birdenbire, eksiksiz ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermiştir.

Ünlü İngiliz paleontolog (fosil bilimci) Derek V. Ager, bir evrimci olmasına karşın bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılaşırız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz. (Derek V. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, c. 87, 1976, s. 133.)

Yani fosil kayıtlarında, tüm canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimleriyle aniden ortaya çıkmaktadırlar. Bu, Darwin'in öngörülerinin tam aksidir. Dahası, bu canlı türlerinin yaratıldıklarını gösteren çok güçlü bir delildir. Çünkü bir canlı türünün, hiçbir sözde farklı tür atası olmadan, bir anda ve kusursuz olarak ortaya çıkmasının tek açıklaması, o türün yaratılmış olmasıdır. Bu gerçek, ünlü evrimci biyolog Douglas Futuyma tarafından da kabul edilir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir. (Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197)

Günümüzde yaklaşık 700 milyon fosil elde edilmiştir. Tüm bu fosiller, canlıların yeryüzünde eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıktıklarını göstermektedir. Fosiller, “Biz evrim geçirmedik” demektedir. Yani "türlerin kökeni", Darwin'in sandığının aksine, evrim değil Yaratılıştır.

İnsanın Evrimi Masalı

Evrim teorisini savunanların en çok gündeme getirdikleri konu, insanın kökeni konusudur. Bu konudaki Darwinist iddia, insanın sözde maymunsu birtakım yaratıklardan geldiğini varsayar. 4-5 milyon yıl önce başladığı varsayılan bu süreçte, insan ile hayali ataları arasında bazı "ara form"ların yaşadığı iddia edilir. Gerçekte tümüyle hayali olan bu senaryoda dört temel "kategori" sayılır:

1- Australopithecus

2- Homo habilis

3- Homo erectus

4- Homo sapiens

Evrimciler, insanların sözde ilk maymunsu atalarına "güney maymunu" anlamına gelen "Australopithecus" ismini verirler. Bu canlılar gerçekte soyu tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildir. Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard gibi İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomistin Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar, bu canlıların sadece soyu tükenmiş bir maymun türüne ait olduklarını ve

insanlarla hiçbir benzerlik taşımadıklarını göstermiştir. *(Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, Toplinger Publications, New York, 1970, 75-14; Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", Nature, vol. 258, 389)*

Evrimciler insan evriminin bir sonraki safhasını da, "homo" yani insan olarak sınıflandırırlar. İddiaya göre homo serisindeki canlılar, Australopithecuslar'dan daha gelişmişlerdir. Evrimciler, bu farklı canlılara ait fosilleri ardı ardına dizerek hayali bir evrim şeması oluştururlar. Bu şema hayalidir, çünkü gerçekte bu farklı sınıfların arasında evrimsel bir ilişki olduğu asla ispatlanamamıştır. Evrimciler "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Evrimciler *"Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens"* sıralamasını yazarken, bu türlerin her birinin, bir sonrakinin atası olduğu izlenimini verirler. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünya'nın farklı bölgelerinde aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. *(Alan Walker, Science, c. 207, 1980, s. 1103; A. J. Kelso, Physical Antropology, 1. baskı, New York: J. B. Lipincott Co., 1970, s. 221; M. D. Leakey, Olduvai Gorge, c. 3, Cambridge: Cambridge University Press, 1971, s. 272)*

Dahası Homo erectus sınıflamasına ait insanların bir bölümü çok modern zamanlara kadar yaşamışlar,.Homo erectus ve Homo sapiens aynı ortamda yan yana bulunmuşlardır. *(Jeffrey Kluger, "Not So Extinct After All", Time, 24 Haziran 2001)*

Bu ise elbette bu sınıfların birbirlerinin ataları oldukları iddiasının geçersizliğini açıkça ortaya koymaktadır. Harvard Üniversitesi paleontologlarından Stephen Jay Gould, kendisi de bir evrimci olmasına karşın, Darwinist teorinin içine girdiği bu çıkmazı şöyle açıklar:

> *Eğer birbiri ile paralel bir biçimde yaşayan üç farklı hominid (insanımsı) çizgisi varsa, o halde bizim soy ağacımıza ne oldu? Açıktır ki, bunların biri diğerinden gelmiş olamaz. Dahası, biri diğeriyle karşılaştırıldığında evrimsel bir gelişme trendi göstermemektedirler. (S. J. Gould, Natural History, c. 85, 1976, s. 30)*

Kısacası, medyada ya da ders kitaplarında yer alan hayali birtakım "yarı maymun, yarı insan" canlıların çizimleriyle, yani sırf propaganda yoluyla ayakta tutulmaya çalışılan insanın evrimi senaryosu, hiçbir bilimsel temeli olmayan bir masaldan ibarettir. Bu konuyu uzun yıllar inceleyen, özellikle *Australopithecus* fosilleri üzerinde 15 yıl araştırma yapan İngiltere'nin en ünlü ve saygın bilim adamlarından Lord Solly Zuckerman, bir evrimci olmasına rağmen, ortada maymunsu canlılardan insana uzanan gerçek bir soy ağacı olmadığı sonucuna varmıştır.

Zuckerman bir de ilginç bir "bilim skalası" yapmıştır. Bilimsel olarak kabul ettiği bilgi dallarından, bilim dışı olarak kabul ettiği bilgi dallarına kadar bir yelpaze oluşturmuştur. Zuckerman'ın bu tablosuna göre en "bilimsel" -yani somut verilere dayanan- bilgi dalları kimya ve fiziktir. Yelpazede bunlardan sonra biyoloji bilimleri, sonra da sosyal bilimler gelir. Yelpazenin en ucunda, yani en "bilim dışı" sayılan kısımda ise, Zuckerman'a göre, telepati, altıncı his gibi "duyum ötesi algılama" kavramları ve bir de "insanın evrimi" vardır! Zuckerman, yelpazenin bu ucunu şöyle açıklar:

> *Objektif gerçekliğin alanından çıkıp da, biyolojik bilim olarak varsayılan bu alanlara -yani duyum ötesi algılamaya ve insanın fosil tarihinin yorumlanmasına- girdiğimizde, evrim teorisine inanan bir kimse için herşeyin mümkün olduğunu görürüz. Öyle ki teorilerine kesinlikle inanan bu kimselerin çelişkili bazı yargıları aynı anda kabul etmeleri bile mümkündür. (Solly Zuckerman, Beyond The Ivory Tower, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 19)*

İşte insanın evrimi masalı da, teorilerine körü körüne inanan birtakım insanların buldukları bazı fosilleri ön yargılı bir biçimde yorumlamalarından ibarettir.

Müslüman Neden Evrimci Olamaz?

Bazı Müslümanlar, 1940-50'lerin bilgisiyle evrimin bilim tarafından desteklenen bir teori olduğunu zannederek, "Müslümanlar Darwin'den çok önce evrimi biliyorlardı" gibi garip bir mantık örgüsüyle kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışmaktadırlar. Bu mantık, ciddi bir bilgisizliğin ürünüdür. Bilim evrimin geçersiz olduğunu ispatlamıştır. Bilimin gösterdiği gerçek Yaratılış'tır.

Müslümanın iman ettiği ve Kuran'da haber verilen, her şeyi Allah'ın yarattığı gerçeğidir. Dolayısıyla bir Müslümanın, Eski Mısır ve Sümerler devrinden kalan putperest bir hurafe olan ve her şeyi tesadüflerle açıklayan evrim teorisi ile aynı şeyi savunuyor olması mümkün değildir.

Elbette Allah dileseydi canlıları evrimle de yaratabilirdi. Ancak Kuran'da bu yönde bir bilgi yer almamakta, evrimcilerin öne sürdüğü gibi türlerin aşama aşama oluşumunu destekleyecek hiçbir ayet bulunmamaktadır. Eğer böyle bir yaratılış şekli olsaydı, bunu, Kuran ayetlerinde detaylı açıklamaları ile görmemiz mümkün olurdu. Ancak tam tersine Kuran'da canlılığın ve evrenin Allah'ın "Ol" emriyle mucizevi şekilde var edildiği bildirilmektedir:

> **Gökleri ve yeri (bir örnek edinmeksizin) yaratandır. O, bir işin olmasına karar verirse, ona yalnızca "Ol" der, o da hemen olur. (Bakara Suresi, 117)**

Kuran'da bildirilen gerçek insanın yoktan, en güzel biçimde yaratıldığıdır:

> **Doğrusu, Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık. (Tin Suresi, 4)**

> **Gökleri ve yeri hak olmak üzere yarattı ve size düzenli bir biçim (suret) verdi; suretlerinizi de güzel yaptı. Dönüş O'nadır. (Tegabün Suresi, 3)**

Hz. Adem (as) ve Tüm İnsanlar, Daha Kainat Yaratılmadan Zer Aleminde Vardır

Allah Kuran'da kainat yaratılmadan önce insanları zer aleminde var ettiğini ve hepsinden söz aldığını bildirmiştir:

> **Hani Rabbin, Adem oğullarının sırtlarından zürriyetlerini almış ve onları kendi nefislerine karşı şahidler kılmıştı: "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" (demişti de) onlar: "Evet (Rabbimizsin), şahid olduk" demişlerdi. (Bu,) Kıyamet günü: "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir. (Araf Suresi, 172)**

Görüldüğü gibi ayette, kainat henüz var edilmeden önce insanların yaratıldığı, kusursuz ve tam olarak var oldukları ve Allah'a söz verdikleri bildirilmiştir. Ayetteki bilgiye göre, kainat henüz yoktur ama konuşan, duyan, söz veren, tüm uzuvları ve fiziksel özellikleriyle tam insanlar vardır.

Ayetin Arapçası ise şöyledir:

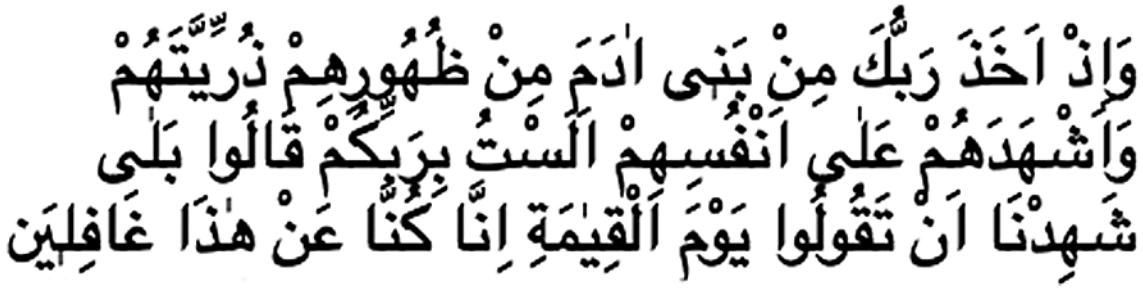

“Ve iz ehaze rabbuke min benî âdeme min zuhûrihim zurriyyetehum ve eşhedehum alâ enfusihim, e lestu birabbikum, kâlû belâ, şehidnâ, en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ kunnâ an hâzâ gâfilîn(gâfilîne).”

ve iz ehaze: ve çıkardığı, aldığı zaman

(**iz**: Hani, hatırla, o halde, öyleyse, o vakit, zaman, …dığında, …dığı vakit, çünkü, zira, …dığı için, sebebiyle)

rabbu-ke: senin Rabbin

min benî âdeme: Âdemoğullarından

min zuhûri-him: onların sırtlarından

zurriyyete-hum: onların zürriyetlerini, onların soyları, onların nesilleri

ve eşhede-hum: ve onları şahit tuttu

alâ enfusi-him: nefslerinin (kendilerinin) üzerine

e lestu: ben değil miyim?

bi rabbi-kum: sizin Rabbiniz

kâlû: dediler

belâ: evet

şehid-nâ: biz şahit olduk

en tekûlû: demeniz, demenize karşı (dememeniz için)

yevme el kıyâmeti: kıyâmet günü

innâ: muhakkak ki biz, gerçekten biz

kun-nâ: biz olduk, ... idik

an hâzâ: bundan

gâfilîne: gâfiller, habersiz olanlar

Ayette geçen ‘zürriyyet’ kelimesi bu ayetin dışında Kuran-ı Kerim’de 18 yerde daha geçmektedir. Bu kelimenin kullanıldığı tüm ayetlerde ise anlamı, İslam alimlerinin ittifakıyla, “insan nesli”dir. Bu ayette de, Adem’in zürriyetinden yani Hz. Adem (as)’ın soyundan, yani dünyada yaşamış ve yaşayacak tüm insanlardan bahsedilmektedir. Zira, sadece Hz. Adem (as)’ın kendisinden alınan bir ahid söz konusu olsaydı, “hani Rabbin Adem’den ahid almıştı” ifadesi kullanılırdı. Ayette geçen ‘hani Rabbin Adem oğullarından ahid almıştı’ ifadesiyle, Hz. Adem (as)’ın zürriyeti, yani tüm insanlar kast edilmektedir.

Ayetin başında yer alan ‘**iz** / hatırla o zamanı, hani’ ifadesi ise, Hz. Adem (as)’ın zürriyetine yani tüm insanlığa olan bu hitabın olduğu zamanını gösterir. ‘İz’ kelimesi geçmişte olan bir olay hakkında kullanılan zaman edatıdır. Anlamı da ‘geçmişte olan bu olayı hatırla’dır. Söz konusu olan tüm insanların geçmişte, henüz kainat yaratılmadan önce, verdikleri sözdür.

Kuran’ın bir başka ayetinde ise insanların iki defa ölüp dirildikleri haber verilir:

Dediler ki: "Rabbimiz, bizi iki kere öldürdün ve iki kere dirilttin; biz de günahlarımızı itiraf ettik. Şimdi çıkış için bir yol var mı?" (Mümin Suresi, 11)

İşte bu ayette bildirilen ilk ölüm ve dirilme, zer aleminde insanlar söz verdikten sonra bir nevi ölmeleri, sonra Allah’ın anne ve babayı vesile edip can vermesi ve dünyaya gelmeleri, yani dirilmeleridir. İkinci ölüm ise dünyadaki bildiğimiz fiziksel vefat olacak, ahirette de ikinci kez dirilme gerçekleşecektir.

Kuran’da evrimle yaratılış olduğunu iddia edenlerin, “aşama aşama insan oluştu” iddiaları bu durumda tamamen geçersizdir. **İnsan dünyada aşama aşama oluşmamıştır. Zer aleminde tüm insanlar Hz. Adem (as) ve diğer**

peygamberler vardır. Hz. Adem (as)'ın ve diğer insanların bir takım evrimsel süreçlerden geçerek bugünkü insan olduğu iddiası doğru değildir.

Hz. Adem (as) önce tüm insanlar gibi zer aleminde vardır, sonra cennette yaratılmış, sonra da dünyaya gönderilmiştir:

> **Hani Rabbin meleklere: "Gerçekten Ben, çamurdan bir beşer yaratacağım" demişti. "Onu bir biçime sokup, ona ruhumdan üflediğim zaman siz onun için hemen secdeye kapanın. (Sad Suresi, 71-72)**
>
> **Fakat Şeytan, oradan ikisinin ayağını kaydırdı ve böylece onları içinde bulundukları durumdan çıkardı. Biz de: 'Kiminiz kiminize düşman olarak inin, sizin için yeryüzünde belli bir vakte kadar bir yerleşim ve meta vardır' dedik. (Bakara Suresi, 36)**

Bir başka Kuran ayetinde ise tüm insanların zer aleminde Allah'a verdikleri söz şöyle bildirilir:

> **Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve: "İşittik ve itaat ettik" dediğinizde sizi, kendisiyle bağladığı sözünü (misakını) anın. Allah'tan korkup sakının. Şüphesiz Allah, sinelerin özünde olanı bilendir. (Maide Suresi 7)**

Zer aleminde Allah'a söz verenler evrcimlerin iddia ettiği gibi yarım, uzuvları tam gelişmemiş, yarı insan yarı başka varlıklar değildir. Tam ve şuur sahibi insanlardır. Bu gerçek, Kuran'da evrimle yaratılış olmadığının açık bir ispatıdır.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Meleklerin ve Cinlerin Yaratılışını Açıklayamazlar

İnsanın evrimle gelişim gösterdiğini iddia eden kişilere, meleklerin ve cinlerin nasıl yaratıldığı sorulduğunda ise cevapları "Allah yoktan yarattı" olacaktır. Cinleri ve melekleri Allah'ın yarattığını bilip kabul eden bu kişilerin, Allah'ın, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu düşünememeleri, bunu akledememeleri oldukça vahimdir. Meleği "Ol" emri ile bir anda yaratan Yüce Rabbimiz'in, insanı da aynı şekilde yaratmış olduğunu görememeleri çok şaşırtıcı bir durumdur. Allah aynı şekilde Melekleri insan görünümünde de bir anda yaratmaktadır. Hz İbrahim'e gelen ziyaretçi melekler tam ve kusursuz birer insan görünümündedirler ve bir anda yaratılmışlardır.

Allah Kuran'da cinlerin, insanlardan farklı olarak, ateşten yaratıldıklarını haber vermiştir:

> **İnsanı, ateşte pişmiş gibi kuru bir çamurdan yarattı. Cann'ı (cinni) da 'yalın-dumansız bir ateşten' yarattı. (Rahman Suresi, 14-15)**

Kuran'da haber verildiği gibi, meleklerin yaratılışı da insanın yaratılışından çok farklıdır. Ayette meleklerin yaratılışı şöyle bildirilmektedir:

> **Hamd, gökleri ve yeri yaratan, ikişer, üçer ve dörder kanatlı melekleri elçiler kılan Allah'ındır; O, yaratmada dilediğini arttırır. Şüphesiz Allah, herşeye güç yetirendir. (Fatır Suresi, 1)**

Ayette yer alan ifadeden açıkça anlaşıldığı üzere melekler görünüm olarak da insanlardan çok farklıdırlar. Ayrıca Kuran'da hem meleklerin hem de cinlerin insanlardan önce yaratıldığı haber verilmektedir. Allah için yaratmak çok kolaydır. Rabbimiz hiçbir sebep olmadan yoktan var edendir. Cinleri ve melekleri nasıl farklı şekillerde ve yoktan var ettiyse, insanı da evrime gerek olmadan, ayrı bir varlık olarak yoktan var etmiştir. Aynı durum hayvanlar ve bitkiler gibi diğer canlılar için de geçerlidir. Kuran'da bildirilen açık gerçek şudur: Allah canlıların hiçbirini evrimleştirmeden, yani türleri başka türlere dönüştürmeden bir anda yoktan var etmiştir.

Evrimi Savunan Müslümanlar, Kuran'da Haber Verilen Mucizelere Açıklama Getiremezler

Kuran'da Hz. Musa (as)'ın elindeki asayı yere attığında, Allah'ın dilemesiyle bu asanın canlı bir yılana dönüştüğü bildirilmektedir. Hz. Musa (as) asasını yere attığında asa, yani cansız bir ağaç dalı canlı bir yılana dönüşmekte, eline aldığında yılan tekrar cansız bir ağaca dönüşmektedir, sonra tekrar yere attığında yine can bulmaktadır. Yani cansız bir madde, canlanmakta, sonra ölmekte, sonra yine canlanmaktadır. Böylece Allah bu mucizesiyle insanlara, sürekli Yaratılış'ı göstermektedir. Ayetlerde şöyle buyrulur:

> **Böylece, onu attı; (bir de ne görsün) o hemen hızla koşan (kocaman) bir yılan (oldu). Dedi ki: "Onu al ve korkma, Biz onu ilk durumuna çevireceğiz." (Taha Suresi, 20-21)**
>
> **"Sağ elindekini at, onların yaptıklarını yutacaktır; çünkü onların yaptıkları yalnızca bir büyücü hilesidir. Büyücü ise nereye varsa kurtulamaz." (Taha Suresi, 69)**
>
> **"Asanı bırak;" (Bıraktı ve) onun çevik bir yılan gibi hareket etttiğini görünce, geriye doğru kaçtı ve arkasına bakmadı. "Ey Musa, korkma; şüphesiz Ben(im); Benim yanımda gönderilen (elçiler) korkmaz." (Neml Suresi, 10)**

Hz. Musa (as) elindeki asasını yere attığı anda, Allah'ın lütfuyla**, cansız bir odun parçası halindeki asa, hızla hareket eden, diğer şahısların ortaya koyduklarını yutan, yani sindirim sistemi de olan tamamen canlı bir varlığa dönüşmektedir. Bu değişim, aniden gerçekleşmektedir.** Böylece Allah insanlara canlılığın nasıl yoktan var edildiğinin bir örneğini göstermektedir. Cansız bir madde, sadece Allah'ın dilemesiyle, yani "Ol" emriyle can bulmaktadır. Allah'ın Hz. Musa (as)'a lütfettiği bu mucize, eski Mısırlıların batıl evrim inanışlarını bir hamlede yerle bir etmiştir., Hz. Musa (as)'a muhalif olan insanlar dahi hemen o an gerçeği kavrayıp, batıl inanışlarını bırakıp, Allah'a iman etmişlerdir.

Kuran'da Hz. İsa (as)'ın da çamurdan kuş biçiminde birşey yaptığı, sonra bunun içine üflediğinde, Allah'ın dilemesiyle, bu kuşun hayat bulup canlandığı haber verilmiştir:

> **Allah şöyle diyecek: "Ey Meryemoğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana kitabı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İznimle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bır kuş oluyordu... (Maide Suresi, 110)**

Bu kuş, hiçbir sebebe bağlı olmadan, Allah'ın dilemesi ve mucizesiyle, can bulmaktadır Cansız bir maddeden can sahibi olan kuş, Yüce Allah'ın örneksiz, sebepsiz, üstün yaratışının örneklerinden biridir. Hz. İsa (as) da, Allah'ın lütfettiği bu mucizeyle, evrimci düşüncenin mantıksızlığını ve geçersizliğini gözler önüne sermektedir. Kendilerince İslamla evrimi bağdaştırmaya çalışanların ise Rabbimiz'in bu mucizelerini açıklayabilmeleri mümkün değildir.

Allah cinleri, melekleri, hurileri, gılmanları, cennet vildanlarını, cennet köşklerini, cennet bahçelerini, cehennemi, cehennem bekçilerini nasıl evrimle yaratmadıysa insanı da evrimle yaratmamıştır. Allah cennetteki tüm detayları; yüksek köşkleri, süsleri, bahçeleri, kuşları, yiyecekleri ve sonsuz nimetleri herhangi bir evrim süreci olmadan, bir anda, yoktan yaratmıştır. Cennetteki köşkler, sütten ırmaklar, kıyafetler, tahtlar, takılar Allah'ın "Ol" demesiyle olmuştur. Bunların gerçekleşmesi için sebeplere, inşaat ustalarına, terzilere, zanaatkarlara vs. ihtiyaç yoktur. Hurma, incir gibi cennet meyveleri; inci, sedef gibi cennet takıları nasıl ki cennette evrimle var olmadıysa, bu dünyada da evrimle var olmamıştır. Bu dünyada da cennette de hiçbir yaratma "evrimle" değildir. *(Detaylı bilgi için bkz.; Kuran Darwinizm'i Yalanlıyor, Harun Yahya (Adnan Oktar)*

Darwin Formülü!

Şimdiye kadar ele aldığımız tüm teknik delillerin yanında, isterseniz evrimcilerin nasıl saçma bir inanışa sahip olduklarını bir de çocukların bile anlayabileceği kadar açık bir örnekle özetleyelim.

Evrim teorisi canlılığın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedir. Dolayısıyla bu akıl dışı iddiaya göre cansız ve şuursuz atomlar bir araya gelerek önce hücreyi oluşturmuşlar ve sonrasında aynı atomlar hayali bir şekilde diğer canlıları ve insanı meydana getirmişlerdir.

Şimdi düşünelim; canlılığın yapıtaşı olan karbon, fosfor, azot, potasyum gibi elementleri bir araya getirdiğimizde bir yığın oluşur. Ancak bu atom yığını, hangi işlemden geçirilirse geçirilsin, tek bir canlı oluşturamaz. İsterseniz bu konuda bir "deney" tasarlayalım ve evrimcilerin aslında savundukları ama yüksek sesle dile getiremedikleri iddiayı onlar adına "Darwin Formülü" adıyla inceleyelim:

Evrimciler, çok sayıda büyük varilin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri malzemeleri de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar amino asit, istedikleri kadar da (tek bir tanesinin bile tesadüfen oluşması mümkün olmayan) protein doldursunlar. Bu karışımlara istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar babadan oğula, kuşaktan kuşağa aktararak nöbetleşe milyarlarca, hatta trilyonlarca sene sürekli varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak serbest olsun. Ancak, ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkartamazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler.

Kısacası, **bilinçsiz atomlar biraraya gelerek hücreyi oluşturamazlar**. Sonra yeni bir karar vererek bir hücreyi ikiye bölüp, sonra art arda başka kararlar alıp, elektron mikroskobunu bulan, sonra kendi hücre yapısını bu mikroskop altında izleyen profesörleri oluşturamazlar. Madde, ancak Allah'ın üstün yaratmasıyla hayat bulur. Bunun aksini iddia eden evrim teorisi ise, akla tamamen aykırı bir safsatadır. Evrimcilerin ortaya attığı iddialar üzerinde biraz bile düşünmek, üstteki örnekte olduğu gibi, bu gerçeği açıkça gösterir.

Göz ve Kulaktaki Teknoloji

Evrim teorisinin kesinlikle açıklama getiremeyeceği bir diğer konu ise göz ve kulaktaki üstün algılama kalitesidir.

Gözle ilgili konuya geçmeden önce "Nasıl görürüz?" sorusuna kısaca cevap verelim. Bir cisimden gelen ışınlar, gözde retinaya ters olarak düşer. Bu ışınlar, buradaki hücreler tarafından elektrik sinyallerine dönüştürülür ve beynin arka kısmındaki görme merkezi denilen küçücük bir noktaya ulaşır. Bu elektrik sinyalleri bir dizi işlemden sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Bu bilgiden sonra şimdi düşünelim:

Beyin ışığa kapalıdır. Yani beynin içi kapkaranlıktır, ışık beynin bulunduğu yere kadar giremez. Görüntü merkezi denilen yer kapkaranlık, ışığın asla ulaşmadığı, belki de hiç karşılaşmadığınız kadar karanlık bir yerdir. Ancak siz bu zifiri karanlıkta ışıklı, pırıl pırıl bir dünyayı seyretmektesiniz.

Üstelik bu o kadar net ve kaliteli bir görüntüdür ki 21. yüzyıl teknolojisi bile her türlü imkana rağmen bu netliği sağlayamamıştır. Örneğin şu anda okuduğunuz kitaba, kitabı tutan ellerinize bakın, sonra başınızı kaldırın ve çevrenize bakın. Şu anda gördüğünüz netlik ve kalitedeki bu görüntüyü başka bir yerde gördünüz mü? Bu kadar net bir görüntüyü size dünyanın bir numaralı televizyon şirketinin ürettiği en gelişmiş televizyon ekranı dahi veremez. 100 yıldır binlerce mühendis bu netliğe ulaşmaya çalışmaktadır. Bunun için fabrikalar, dev tesisler kurulmakta,

araştırmalar yapılmakta, planlar ve tasarımlar geliştirilmektedir. Yine bir TV ekranına bakın, bir de şu anda elinizde tuttuğunuz bu kitaba. Arada büyük bir netlik ve kalite farkı olduğunu göreceksiniz. Üstelik, TV ekranı size iki boyutlu bir görüntü gösterir, oysa siz üç boyutlu, derinlikli bir perspektifi izlemektesiniz.

Uzun yıllardır on binlerce mühendis üç boyutlu TV yapmaya, gözün görme kalitesine ulaşmaya çalışmaktadırlar. Evet, üç boyutlu bir televizyon sistemi yapabildiler ama onu da gözlük takmadan üç boyutlu görmek mümkün değil, kaldı ki bu suni bir üç boyuttur. Arka taraf bulanık, ön taraf ise kağıttan dekor gibi durur. Hiçbir zaman gözün gördüğü kadar net ve kaliteli bir görüntü oluşmaz. Kamerada da, televizyonda da mutlaka görüntü kaybı meydana gelir.

İşte evrimciler, bu kaliteli ve net görüntüyü oluşturan mekanizmanın tesadüfen oluştuğunu iddia etmektedirler. Şimdi biri size, "odanızda duran televizyon tesadüfler sonucunda oluştu, atomlar biraraya geldi ve bu görüntü oluşturan aleti meydana getirdi" dese ne düşünürsünüz? Binlerce kişinin biraraya gelip yapamadığını şuursuz atomlar nasıl yapsın?

Gözün gördüğünden daha ilkel bir görüntüyü oluşturan alet tesadüfen oluşamıyorsa, gözün ve gözün gördüğü görüntünün de tesadüfen oluşamayacağı çok açıktır. Aynı durum kulak için de geçerlidir. Dış kulak, çevredeki sesleri kulak kepçesi vasıtasıyla toplayıp orta kulağa iletir; orta kulak aldığı ses titreşimlerini güçlendirerek iç kulağa aktarır; iç kulak da bu titreşimleri elektrik sinyallerine dönüştürerek beyne gönderir. Aynen görmede olduğu gibi duyma işlemi de beyindeki duyma merkezinde gerçekleşir.

Gözdeki durum kulak için de geçerlidir, yani beyin, ışık gibi sese de kapalıdır, ses geçirmez. Dolayısıyla dışarısı ne kadar gürültülü de olsa beynin içi tamamen sessizdir. Buna rağmen en net sesler beyinde algılanır. Ses geçirmeyen beyninizde bir orkestranın senfonilerini dinlersiniz, kalabalık bir ortamın tüm gürültüsünü duyarsınız. Ama o anda hassas bir cihazla beyninizin içindeki ses düzeyi ölçülse, burada keskin bir sessizliğin hakim olduğu görülecektir. Net bir görüntü elde edebilmek ümidiyle teknoloji nasıl kullanılıyorsa, ses için de aynı çabalar onlarca yıldır sürdürülmektedir. Ses kayıt cihazları, müzik setleri, birçok elektronik alet, sesi algılayan müzik sistemleri bu çalışmalardan bazılarıdır. Ancak tüm teknolojiye, bu teknolojiyi üretmek için çalışan binlerce mühendise ve uzmana rağmen kulağın oluşturduğu netlik ve kalitede bir sese ulaşılamamıştır.

En büyük müzik sistemi şirketinin ürettiği en kaliteli müzik setini düşünün. Sesi kaydettiğinde mutlaka sesin bir kısmı kaybolur veya az da olsa mutlaka parazit oluşur veya müzik setini açtığınızda daha müzik başlamadan bir cızırtı mutlaka duyarsınız. Ancak insan vücudundaki teknolojinin ürünü olan sesler son derece net ve kusursuzdur. Bir insan kulağı, hiçbir zaman müzik setinde olduğu gibi cızırtılı veya parazitli algılamaz; ses ne ise tam ve net bir biçimde onu algılar. Bu durum, insan yaratıldığı günden bu yana böyledir. Şimdiye kadar insanoğlunun yaptığı hiçbir görüntü ve ses cihazı, göz ve kulak kadar hassas ve başarılı birer algılayıcı olamamıştır. Ancak görme ve işitme olayında, tüm bunların ötesinde, çok büyük bir gerçek daha vardır.

Beynin İçinde Gören ve Duyan Şuur Kime Aittir?

Beynin içinde, ışıl ışıl renkli bir dünyayı seyreden, senfonileri, kuşların cıvıltılarını dinleyen, gülü koklayan kimdir?

İnsanın gözlerinden, kulaklarından, burnundan gelen uyarılar, elektrik sinyali olarak beyne gider. Biyoloji, fizyoloji veya biyokimya kitaplarında bu görüntünün beyinde nasıl oluştuğuna dair birçok detay okursunuz. Ancak, bu konu hakkındaki en önemli gerçeğe hiçbir yerde rastlayamazsınız: Beyinde, bu elektrik sinyallerini görüntü, ses, koku ve his olarak algılayan kimdir? Beynin içinde göze, kulağa, burna ihtiyaç duymadan tüm bunları algılayan bir şuur bulunmaktadır. Bu şuur kime aittir?

Elbette bu şuur beyni oluşturan sinirler, yağ tabakası ve sinir hücrelerine ait değildir. İşte bu yüzden, herşeyin maddeden ibaret olduğunu zanneden Darwinist-materyalistler bu sorulara hiçbir cevap verememektedirler. Çünkü bu

şuur, Allah'ın yaratmış olduğu ruhtur. Ruh, görüntüyü seyretmek için göze, sesi duymak için kulağa ihtiyaç duymaz. Bunların da ötesinde düşünmek için beyne ihtiyaç duymaz.

Bu açık ve ilmi gerçeği okuyan her insanın, beynin içindeki birkaç santimetreküplük, kapkaranlık mekana, tüm kainatı üç boyutlu, renkli, gölgeli ve ışıklı olarak sığdıran yüce Allah'ı düşünüp, O'na hayran olup, O'na sığınması gerekir.

Materyalist Bir Hurafe

Buraya kadar incelediklerimiz, evrim teorisinin bilimsel bulgularla açıkça çelişen bir iddia olduğunu göstermektedir. Teorinin hayatın kökeni hakkındaki iddiası bilime aykırıdır, öne sürdüğü evrim mekanizmalarının hiçbir evrimleştirici etkisi yoktur ve fosiller, teorinin gerektirdiği ara formların hiç yaşamamış olduklarını göstermektedir. Bu durumda, elbette, evrim teorisinin bilime aykırı bir düşünce olarak bir kenara atılması gerekir. Nitekim tarih boyunca dünya merkezli evren modeli, sabit durum teorisi gibi pek çok düşünce bilimin gündeminden çıkarılmıştır. Ama evrim teorisi ısrarla bilimin gündeminde tutulmaktadır. Hatta bazı insanlar teorinin eleştirilmesini "bilime saldırı" olarak göstermeye ve karşı görüşleri susturmaya bile çalışmaktadırlar. Peki neden?

Bu durumun nedeni, evrim teorisinin bazı çevreler için, kendisinden asla vazgeçilemeyecek dogmatik bir inanış oluşudur. Bu çevreler, materyalist felsefeye körü körüne bağlıdırlar ve Darwinizm'i de doğaya getirilebilecek yegane materyalist açıklama olduğu için benimsemektedirler. Bazen bunu açıkça itiraf da ederler. Harvard Üniversitesi'nden ünlü bir genetikçi ve aynı zamanda önde gelen bir evrimci olan Richard Lewontin, "önce materyalist, sonra bilim adamı" olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

> *Bizim materyalizme bir inancımız var, 'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan 'a priori' bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramları kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz. (Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", The New York Review of Books, 9 Ocak, 1997, s. 28)*

Bu sözler, Darwinizm'in, materyalist felsefeye bağlılık uğruna yaşatılan bir dogma olduğunun açık ifadeleridir. Bu dogma, maddeden başka hiçbir varlık olmadığını varsayar. Bu nedenle de cansız, bilinçsiz maddenin, hayatı var ettiğine inanır. Milyonlarca farklı canlı türünün; örneğin kuşların, balıkların, zürafaların, kaplanların, böceklerin, ağaçların, çiçeklerin, balinaların ve insanların maddenin kendi içindeki etkileşimlerle, yani yağan yağmurla, çakan şimşekle, cansız maddenin içinden oluştuğunu kabul eder. Gerçekte ise bu, hem akla hem bilime aykırı bir kabuldür. Ama Darwinistler kendilerince Allah'ın apaçık olan varlığını kabul etmemek için, bu akıl ve bilim dışı kabulü cehaletle savunmaya devam etmektedirler.

Canlıların kökenine materyalist bir ön yargı ile bakmayan insanlar ise, şu açık gerçeği görürler: Tüm canlılar, üstün bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridirler. Yaratıcı, tüm evreni yoktan var eden, en kusursuz biçimde düzenleyen ve tüm canlıları yaratıp şekillendiren Yüce Allah'tır.

Evrim Teorisi Dünya TarihininEn Etkili Büyüsüdür

Burada şunu da belirtmek gerekir ki, ön yargısız, hiçbir ideolojinin etkisi altında kalmadan, sadece aklını ve mantığını kullanan her insan, bilim ve medeniyetten uzak toplumların hurafelerini andıran evrim teorisinin, inanılması imkansız bir iddia olduğunu kolaylıkla anlayacaktır.

Yukarıda da belirtildiği gibi, evrim teorisine inananlar, büyük bir varilin içine birçok atomu, molekülü, cansız maddeyi dolduran ve bunların karışımından zaman içinde düşünen, akleden, buluşlar yapan profesörlerin, üniversite öğrencilerinin; Einstein, Hubble gibi bilim adamlarının; Frank Sinatra, Charlton Heston gibi sanatçıların; bunun yanı sıra ceylanların, limon ağaçlarının, karanfillerin çıkacağına inanmaktadırlar. Üstelik, bu saçma iddiaya inananların arasında bilim adamları, profesörler, kültürlü, eğitimli insanlar da vardır. Bu nedenle evrim teorisi için "dünya tarihinin en büyük ve en etkili büyüsü" ifadesini kullanmak yerinde olacaktır. Çünkü, dünya tarihinde insanların bu derece aklını başından alan, akıl ve mantıkla düşünmelerine imkan tanımayan, gözlerinin önüne sanki bir perde çekip çok açık olan gerçekleri görmelerine engel olan bir başka inanç veya iddia daha yoktur. Bu, Afrikalı bazı kabilelerin totemlere, Sebe halkının Güneş'e tapmasından, Hz. İbrahim (as)'ın kavminin elleri ile yaptıkları putlara, Hz. Musa (as)'ın kavminin içinden bazı insanların altından yaptıkları buzağıya tapmalarından çok daha vahim ve akıl almaz bir körlüktür. Gerçekte bu durum, Allah'ın Kuran'da işaret ettiği bir akılsızlıktır. Allah, bazı insanların anlayışlarının kapanacağını ve gerçekleri görmekten aciz duruma düşeceklerini birçok ayetinde bildirmektedir. Bu ayetlerden bazıları şöyledir:

Şüphesiz, inkar edenleri uyarsan da, uyarmasan da, onlar için fark etmez; inanmazlar. Allah, onların kalplerini ve kulaklarını mühürlemiştir; gözlerinin üzerinde perdeler vardır... (Bakara Suresi, 6-7)

… Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler... (Araf Suresi, 179)

Allah, Hicr Suresi'nde ise, bu insanların mucizeler görseler bile inanmayacak kadar büyülendiklerini şöyle bildirmektedir:

Onların üzerlerine gökyüzünden bir kapı açsak, oradan yukarı yükselseler de, mutlaka: "Gözlerimiz döndürüldü, belki biz büyülenmiş bir topluluğuz" diyeceklerdir. (Hicr Suresi, 14-15)

Bu kadar geniş bir kitlenin üzerinde bu büyünün etkili olması, insanların gerçeklerden bu kadar uzak tutulmaları ve 150 yıldır bu büyünün bozulmaması ise, kelimelerle anlatılamayacak kadar hayret verici bir durumdur. Çünkü, bir veya birkaç insanın imkansız senaryolara, saçmalık ve mantıksızlıklarla dolu iddialara inanmaları anlaşılabilir. Ancak dünyanın dört bir yanındaki insanların, şuursuz ve cansız atomların ani bir kararla bir araya gelip; olağanüstü bir organizasyon, disiplin, akıl ve şuur gösterip kusursuz bir sistemle işleyen evreni, canlılık için uygun olan her türlü özelliğe sahip olan Dünya gezegenini ve sayısız kompleks sistemle donatılmış canlıları meydana getirdiğine inanmasının, "büyü"den başka bir açıklaması yoktur.

Nitekim, Allah Kuran'da, inkarcı felsefenin savunucusu olan bazı kimselerin, yaptıkları büyülerle insanları etkilediklerini, Hz. Musa (as) ve Firavun arasında geçen bir olayla bizlere bildirmektedir. Hz. Musa (as), Firavun'a hak dini anlattığında, Firavun Hz. Musa (as)'dan, kendi "bilgin büyücüleri" ile karşı karşıya gelmesini ister. Hz. Musa (as) bu karşılaşma için insanların toplandığı bir bayram gününü ve kuşluk vaktini seçer. Hz. Musa (as) büyücülerle karşılaştığında, büyücülere önce onların marifetlerini sergilemelerini emreder. Bu olayın anlatıldığı ayet şöyledir:

(Musa:) "Siz atın" dedi. (Asalarını) atınca, insanların gözlerini büyülediler, onları dehşete düşürdüler ve (ortaya) büyük bir sihir getirmiş oldular. (Araf Suresi, 116)

Görüldüğü gibi Firavun'un büyücüleri yaptıkları "aldatmacalar"la -Hz. Musa (as) ve ona inananlar dışında- insanların hepsini büyüleyebilmişlerdir. Ancak, onların attıklarına karşılık Hz. Musa (as)'ın ortaya koyduğu delil, onların bu büyüsünü, ayette bildirildiği gibi "uydurduklarını yutmuş" yani etkisiz kılmıştır:

Biz de Musa'ya: "Asanı fırlat" diye vahyettik. (O da fırlatınca) bir de baktılar ki, o bütün uydurduklarını derleyip-toparlayıp yutuyor. Böylece hak yerini buldu, onların bütün yapmakta oldukları geçersiz kaldı. Orada yenilmiş oldular ve küçük düşmüşler olarak tersyüz çevrildiler. (Araf Suresi, 117-119)

Daha önce örneğini verdiğimiz bu kıssada, Hz. Musa (as)'ın cansız bir tahta parçası olan asasını atması, bu asanın hemen canlanması ve diğer her şeyi yutan tam teşekküllü bir varlık haline gelmesi, Firavun ve taraftarlarının sahte düzenlerini –yani evrimi– altüst etmiştir. Ayetlerde bildirildiği gibi, daha önce insanları büyüleyerek etkileyen bu

kişilerin yaptıklarının bir sahtekarlık olduğunun anlaşılması ile söz konusu insanlar küçük düşmüşlerdir. Günümüzde de bir büyünün etkisiyle, bilimsellik kılıfı altında son derece saçma iddialara inanan ve bunları savunmaya hayatlarını adayanlar, eğer bu iddialardan vazgeçmezlerse gerçekler tam anlamıyla açığa çıktığında ve "büyü bozulduğunda" küçük duruma düşeceklerdir. Nitekim, yaklaşık 60 yaşına kadar evrimi savunan ve ateist bir felsefeci olan, ancak daha sonra gerçekleri gören Malcolm Muggeridge evrim teorisinin yakın gelecekte düşeceği durumu şöyle açıklamaktadır:

> ***Ben kendim, evrim teorisinin, özellikle uygulandığı alanlarda, geleceğin tarih kitaplarındaki en büyük espri malzemelerinden biri olacağına ikna oldum.*** *Gelecek kuşak, bu kadar çürük ve belirsiz bir hipotezin inanılmaz bir saflıkla kabul edilmesini hayretle karşılayacaktır. (Malcolm Muggeridge, The End of Christendom, Grand Rapids: Eerdmans, 1980, s. 43)*

Bu gelecek, uzakta değildir. Hatta çok yakın bir gelecekte insanlar "tesadüfler"in ilah olamayacağını anlayacak ve evrim teorisi dünya tarihinin en büyük aldatmacası ve en şiddetli büyüsü olarak tanımlanacaktır. Bu şiddetli büyü, büyük bir hızla dünyanın dört bir yanında insanların üzerinden kalkmaya başlamıştır. Evrim aldatmacasının sırrını öğrenen birçok insan, bu aldatmacaya nasıl kandığını hayret ve şaşkınlıkla düşünmektedir.

Dediler ki: "Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen, herşeyi bilen, hüküm ve hikmet sahibi olansın." (Bakara Suresi, 32)

ARKA KAPAK

Yüce Kuran, Allah Katından insanları karanlıklardan nura çıkartmak için gönderilmiştir. Tüm canlıları ve insanları yaratan Yüce Rabbimiz, Kendi kullarına gerçek ve doğru yolu Kuran'la göstermektedir. Allah Kuran'da **, "Ey insanlar, Rabbinizden size bir öğüt, sinelerde olana bir şifa ve müminler için hidayet ve rahmet geldi"** (Yunus Suresi, 57) buyurmaktadır.

Allah, insanları Kuran'ın pek çok ayetinde, Kendi yarattığı varlıklardaki hikmetleri, dünya hayatının geçiciliğini ve ahiret hayatını düşünmeye davet etmektedir. Bunun yanında Kuran'da, geçmiş peygamberlerin hayatlarından kesitler anlatılmakta, onların samimi imanları, Allah'a olan bağlılıkları ve din ahlakını yaymakta gösterdikleri kararlılık açıklanmaktadır. Kuran'daki bazı ayetlerde de insanların günlük yaşam içinde göstermeleri gereken örnek ahlak özellikleri bildirilmektedir.

Bu kitapta, Yüce Allah'ın bizlere Kuran'da öğrettiği bilgilere dayanarak, Allah'ı, O'nun sıfatlarını, bu dünya üzerindeki hayatımızın amacını, bu amaca ulaşmak için yapmamız gerekenleri, bizi bekleyen ölümün ve ölüm sonrası yaşamın gerçek özelliklerini anlatacağız.

Bu bilgileri dikkatle okuyunuz ve üzerinde düşününüz. Çünkü bu bilgiler, size Yaratıcımız olan Yüce Allah'ı tanıtmakta ve sonsuz mutluluk ve kurtuluşun yolunu göstermektedir.

YAZAR HAKKINDA: Harun Yahya müstear ismini kullanan Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir. Nitekim yazarın, bugüne kadar 73 ayrı dile çevrilen 300'ü aşkın eseri, dünya çapında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Harun Yahya Külliyatı, -Allah'ın izniyle- 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Yazar tarafından kitapların kapağında kullanılan mühür, Hz. Muhammed (sav)'in mührüdür. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'in sevgi dolu barış ahlakını kendine rehber edinmiş olmasının sembolü olarak eserlerinde bu mührü kullanmıştır.